

เครือข่ายพืชปัลกพื้นเมืองไทย

Thailand Network for the Conservation and Enhancement
of Landraces of Cultivated Plants
ร่วมกับ

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติฯ และสิ่งแวดล้อม

เอกสารวิชาการ ฉบับที่ ๑/๒๕๖๗
ห้ามจัดทำเป็น

ศิริพท์ข้าว

พจนบุรีที่แสดงบทบาทของศิริพท์ที่เกี่ยวกับข้าว

โดย

ดร. ณรงค์ ใจนเวลา

ประธานเครือข่ายพืชปัลกพื้นเมืองไทย

เดรือข่ายพืชปลูกพื้นเมืองไทย

Thailand Network for the Conservation and Enhancement
of Landraces of Cultivated Plants

ร่วมกับ

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เอกสารวิชาการ ฉบับที่ ๐/๒๕๖๐
ห้ามจាหน่าย

ศัพท์ข้าว

พจนานุกรมที่แสดงบทนิยามของศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับข้าว

โดย

ดร. ณรงค์ ใจเฉลา

ประธานเดรือข่ายพืชปลูกพื้นเมืองไทย

จัดทำภายใต้โครงการเสริมสร้างสมรรถนะทางอุบัตรมวิธาน
และกลยุทธ์ทั่วโลกว่าด้วยการอนุรักษ์พืช
สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

พิมพ์ครั้งที่ ๐

ธันวาคม ๒๕๖๐

จำนวน ๒๐๐๐ เล่ม

ข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารวิชาการฉบับที่ ๑/๒๕๕๑

ชื่อหนังสือ: ศัพท์ข้าว - พจนานุกรมที่แสดงชนวนนิยามของศัพท์ที่เกี่ยวกับข้าว

ISSN: 978-974-379-811-5

ผู้แต่ง: ดร. สมรรถ ใจมเดดา ประธานเครือข่ายปีชป.กู๊กพื้นเมืองไทย

ผู้จัดพิมพ์: เครือข่ายปีชป.กู๊กพื้นเมืองไทย ร่วมกับสำนักงานนโยบายและแผน
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

จำนวนพิมพ์: ๒,๐๐๐ ฉบับ

ขนาดหนังสือ: A-5; จำนวนหน้า ๑๙๕ หน้า

วันที่พิมพ์: ธันวาคม ๒๕๕๑

ลิขสิทธิ์: มีลิขสิทธิ์ตามกฎหมาย

คิดต่อของวันเอกสารได้ที่:

สำนักความหลากหลายทางชีวภาพ

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๖๐/๑ ซอยพิบูลวัฒนา ๙ ถนนพระรามที่ ๖

กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

สารบัญ

คำนำ	๔
คำนำ	๙
หมวดที่ ๑. ศัพท์ทั่วไป	๑
หมวดที่ ๒. ศัพท์พุกยศาสตร์ (เรียงตามลำดับอักษรโรมัน)	๕
หมวดที่ ๓. ศัพท์พุกยศาสตร์ (เรียงตามลำดับอักษรไทย)	๑๘
หมวดที่ ๔. ศัพท์ประเภทของข้าว	๒๓
หมวดที่ ๕. ศัพท์ชนิดข้าวในสกุล <i>Oryza</i>	๔๐
หมวดที่ ๖. ศัพท์อาหารที่ทำจากข้าว (เฉพาะที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า 'ข้าว')	๔๗
หมวดที่ ๗. ศัพท์เครื่องคัมภีร์ทำจากข้าว	๕๔
หมวดที่ ๘. ศัพท์พืชอื่นที่มีชื่อว่า 'ข้าว'	๕๕
หมวดที่ ๙. ศัพท์ข้าวที่เป็นหัวข้อ/ชนิดของข้าวหรืออาหารที่ ทำจากข้าว และพืชอื่น	๖๒
หมวดที่ ๑๐. ศัพท์ข้าวที่ใช้ในประเพณีไทย	๖๕
หมวดที่ ๑๑. ศัพท์เครื่องมือที่นาที่องอิ้น	๖๗
หมวดที่ ๑๒. ศัพท์ภาชนะที่ใช้ในการนึ่งและบรรจุข้าวเหนียว	๗๑
หมวดที่ ๑๓. ศัพท์ข้าวในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ. ๒๕๔๒	๗๒
หมวดที่ ๑. สำนวนและคำพังเพยเกี่ยวกับข้าว	๗๔
หมวดที่ ๒. ประเพณีไทยเกี่ยวกับข้าว	๘๗
หมวดที่ ๓. ถนนที่มีคำว่า 'ข้าว' นำหน้า	๙๖
หมวดที่ ๔. อาหารที่ทำจากข้าวที่ใหญ่โตเป็นสถิติโลก	๙๐
หมวดที่ ๕. การจำแนกประเภทของข้าว	๙๑
หมวดที่ ๖. ชื่อพันธุ์ข้าวที่เป็นประโยชน์	๑๐๐
ครรชนี	๑๐๑

คำป্রารักษ์

แม้ว่าข้าว จะเป็นพืชปลูกที่เป็นที่กุ้นเกยของคนไทยทุกคน เพราะด้วยแต่เกิดมา ต่างก็เห็นดันข้าวขึ้นอยู่ในท้องนาในชนบท และรับประทานข้าวแทนทุกเม็ด แต่หลายคน รวมทั้งนักวิชาการบางคน ก็ยังไม่เข้าใจความหมายที่ถูกต้องของศัพท์ที่เกี่ยวกับข้าว ประเพณีเกี่ยวกับข้าว จำนวนและค่าพังเพยเกี่ยวกับข้าว ฯลฯ ด้วยเหตุนี้ ผู้เขียน จึงเห็นเป็นการสมควรในการรวบรวมศัพท์เหล่านี้ นำมาให้บทนิยาม หรือคำอธิบายสั้น ๆ ไว้ ณ ที่นี่ โดยเรียงลำดับตามแบบของพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒

ในการนี้ ผู้เขียน ได้รวบรวมศัพท์ที่เกี่ยวกับข้าว ที่ผู้เขียนได้พิมพ์เผยแพร่ ในบันทึกเครื่องเขายพืชปลูกพื้นเมืองไทย ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๓ (เรื่องข้าว) มาพิมพ์ขึ้น โดยได้มีการแก้ไข เพิ่มเติม ปรับปรุงให้ถูกต้องที่สุด อีกทั้งยังได้รีบูตเรียงเพิ่มเติม อีกหลายหมวด เพื่อเผยแพร่ให้แก่นักวิชาการ ตลอดจนผู้สนใจอื่น ๆ

เครื่องเขายพืชปลูกพื้นเมืองไทยของอนคุณ สำนักงานนโยบายและแผน กรรมาธิการธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ได้ให้ความอุปการะในการจัดพิมพ์ การจ่ายเงินเอกสารเล่มนี้ เพื่อความก้าวหน้าในวิทยาการเกี่ยวกับข้าว

ผู้เขียน ขอขอบคุณ ดร. ขวัญใจ ไกเมศ, ดร. ทรงกรรณ์ จิตรกร, ดร. บริบูรณ์ สมฤทธิ์, ดร. อรอนงค์ นัชวิถุล และดร. ทanya เจนจิตติกุล ที่ได้กรุณาอ่าน ต้นฉบับและให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ ตลอดจนโครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี และมูลนิธิข้าวไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ที่ช่วยอนุเคราะห์ภาพประกอบ

บรรณาธิการ
ประธานเครื่องเขายพืชปลูกพื้นเมืองไทย

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
ทรงเกี่ยวข้าวที่แปลงนากดลองสวนจัตุรลดา

สมเด็จพระบังเจ้า พระบรมราชชนนี
ทรงเกี้ยวข้าวที่แปลงนากดลองสวนจตุรลดา

สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ ทรงหัวน้ำข้าว

สมเด็จพระกนิษฐาฯ ทรงร่วมงานพิธีปลูกข้าว

สมเด็จพระกนิษฐาฯ ทรงทดลองขับ拖拉机

คำนำ

ข้าว เป็นพืชที่กันไทยรู้จักคิม่าแต่โบราณกาล ได้มีการนำข้าวมาใช้ประโยชน์นานปีการ ข้าวได้เข้ามีส่วนในชีวิตประจำวันของคนไทยมาตั้งแต่คีกคำบรรพ มีประเพณีเกี่ยวกับข้าวในภาคต่าง ๆ มากมาย ดังจะเห็นได้จากการที่มีศัพท์เกี่ยวกับข้าว ตลอดจนสำนวนไทย คำพังเพย และคำเปรียบเทียบที่นำมาใช้ในเป็นภาษาพูด เป็นจำนวนมาก

ศัพท์ข้าวที่นำมาเสนอ แบ่งออกเป็น ๑๓ หมวด ซึ่งรวมถึงศัพท์ทั่วไป ศัพท์วิชาการ ชนิดของพืชในสกุล *Oryza* ประเภทของข้าว อาหารและเครื่องคั่นที่ทำจากข้าว พืชและสัตว์ที่มีชื่อว่าข้าว ศัพท์ข้าวที่ใช้ในประเพณีไทย และประเพณีไทยเกี่ยวกับข้าว สำนวนและคำพังเพยที่เกี่ยวกับข้าว ถนนเล่นสงกรานต์ที่มีคำว่า ‘ข้าว’ นำหน้า ศัพท์ข้าวในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ ศัพท์เครื่องมือการทำ ศัพท์เครื่องใช้ในการนึ่งและบรรจุข้าวเหนียว และอาหารที่ทำจากข้าวที่ใหญ่โตเป็นสถิติโลก คำศัพท์แต่ละคำ จะใช้อักษรตัวหนา โดยมีคำอธิบายเฉพาะคำศัพท์หลัก ซึ่งหากมีชื่อพ้อง ก็จะเขียนชื่อเหล่านั้น ต่อท้ายคำว่า ‘ชื่อพ้อง’ และนำชื่อพ้องนั้น ๆ ไปลงตามลำดับอักษร แต่ไม่มีคำอธิบายใด เพียงแต่มีคำว่า ‘คู่’ ต่อตัวของคำศัพท์หลัก เช่น ข้าวคุกจาง คู่ ข้าวแครกงา ในตอนอธิบายศัพท์ หากมีการอ้างอิงถึงศัพท์ข้าวคำอื่น ๆ จะใช้ ตัวอน ซึ่งผู้อ่านสามารถคุยกับอธิบายศัพท์นั้น ๆ ได้ ในหมวดที่เกี่ยวข้อง

ในการเรียงลำดับคำไทยนั้น ได้ใช้หลักเกณฑ์ของราชบัณฑิตยสถาน ที่นำมาใช้ในการจัดทำพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ ในเรื่องของการลำดับพัญชนะและสาระ กล่าวคือ:

- สำหรับพัญชนะ เรียงลำดับตามตัวอักษร ก ข ก ฯลฯ จนถึง อ ส ไม่ได้

สำนักงานคณะกรรมการอักษรไทย ต้องไปหาในหมวดด้วย

- สำหรับสรระ เรียงลำดับรูปสรระ ก็อ อะ อ้ม อัว อ่า อា อີ อີ້ ອູ ອູ້ ເວ
ເອາ ເອາ ເອີ່ ເອີ່້ ເອີ່້້ ແລະ ໂອ ໂອ ໂອ ໂອ

เพื่อประโยชน์ในการค้นคว้าเอกสารภาษาอังกฤษ จึงได้กำหนดคำภาษา
อังกฤษไว้ในวงเล็บ สำหรับศัพท์ทุกหมวด นอกจากหมวดที่ ๑๒ (ประเพณีไทย
เกี่ยวกับข้าว) หมวดที่ ๑๓ (ศัพท์บัญญัติที่ใช้ในประเพณีไทย) ซึ่งประกอบด้วยคำ
แปลศัพท์ ที่มีคำแปลเป็นภาษาอังกฤษ สำหรับศัพท์ที่ไม่มีคำแปล ได้เขียนทัน
ศัพท์ (ใช้ตัวอนุหนา) โดยใช้หลักเกณฑ์การถอดอักษรไทยเป็นอักษรโรมัน แบบ
ถ่ายเสียงของราชบัณฑิตยสถาน และการเขียนแยกคำโดยใช้อักษรตัวใหญ่ชี้นัดน
คำ สำหรับคำที่มี涵字พยางค์ จะเขียนติดกัน (ไม่แยกพยางค์) ในกรณีที่พยางค์ มี
สรรส่องตัวติดกัน ใช้ขัติภัค (-) คั่น เพื่อให้อ่านออกเสียงเป็นสองพยางค์ เช่น
จะเอน เปรียบว่า Cha-em เพราะหากเขียนว่า Chaem จะอ่านออกเสียงเป็นแซน
แซມ การถอดอักษรไทยเป็นอักษรโรมันวิธีนี้ ใช้กับคำทุกประเภท รวมทั้งชื่อ
ภูมิศาสตร์ ชื่อจังหวัด และชื่อพันธุ์ข้าว ทั้งนี้เพื่อไม่ให้เกิดความลักลั่น

การใช้ตัวสะกด ส่วนใหญ่ ใช้ตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน
พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากบางคำ ที่ไม่มีปรากฏในพจนานุกรม ส่วนภาษาศัพท์
อังกฤษ ใช้ตาม Websters Dictionary

สำหรับชื่อวิทยาศาสตร์ ได้ใช้ชื่อที่เป็นที่ยอมรับ (valid name) และหากมี
ชื่อท่อง ก็จะใส่ไว้ด้วย โดยใช้หลักเกณฑ์สำคัญ กล่าวก็อ ประกอบด้วยชื่อสกุล
และชื่อชนิด พิมพ์ด้วยตัวอ่อน อักษรตัวแรกใช้ตัวใหญ่ นอกนั้นใช้ตัวเล็ก

เพื่อเป็นการอนุรักษ์เลขไทย ซึ่งเป็นมรดกของชาติไทย จึงได้ใช้เลขไทยโดย
ตลอด นอกจากในกรณีที่เกี่ยวกับศัพท์อักษรโรมัน

หมวดที่ ๑

ศัพท์ทั่วไป

ศัพท์ทั่วไป ได้แก่ ศัพท์เกี่ยวกับข้าวทั่ว ๆ ไป ไม่ว่าจะเป็นศัพท์พุกมศาสตร์ (อยู่ในหมวดที่ ๒-๓) ศัพท์ประเภทของข้าว (หมวดที่ ๔) ศัพท์ชนิดของพืชในสกุล *Oryza* (หมวดที่ ๕) ศัพท์อาหารที่ทำจากข้าว (หมวดที่ ๖) ศัพท์เครื่องคัมที่ทำจากข้าว (หมวดที่ ๗) ศัพท์พิชอันที่มีชื่อว่า 'ข้าว' (หมวดที่ ๘) ศัพท์ข้าวที่ใช้ในประเพณีไทย (หมวดที่ ๙) ศัพท์อนุที่มีคำว่า 'ข้าวน้ำหน้า' (หมวดที่ ๑๐) และศัพท์เครื่องมือการทำนาไทย (หมวดที่ ๑๕)

กลิ่นข้าวเก่า (aged rice smell, stale flavor of aged rice) กลิ่นของ ข้าวเก่า ที่เกิดจากการนำข้าวเปลือก ที่เก็บไว้นานกว่า ๓-๔ เดือน ไปสี มีการเปลี่ยน แปลง ของคุณภาพข้าวสุกอย่างเด่นชัด เช่น ร่วนและแข็งกระด้างมากขึ้น กลิ่นหอม ของ 'ข้าวใหม่' จางลงไป แต่มีกลิ่นหืนอ่อน ๆ ที่เกิดจากปฏิกิริยาเคมีออกซิเจน ของไขมันไม่อิ่นตัวในเมล็ดข้าว ปฏิกิริยาดังกล่าวจะเริ่วรอช้า ขึ้น อยู่กับ สภาพการเก็บ หากเก็บในห้องที่ร้อน การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นเร็ว การเก็บในห้องเย็นอุณหภูมิต่ำ ช่วยให้เกิดช้าลง หรือช่วยรักษาให้ข้าวอยู่ในสภาพเป็นข้าว ใหม่อよได้นาน

เปลือก (husk, hull, glume) เปเปลือกหุ้มเมล็ดข้าว ที่ได้จากการกะเทาะเมล็ด ข้าวเปลือกระหว่างกระบวนการสีข้าว ใช้ปรับปรุงดิน เป็นพลังงาน เป็นวัสดุ พลิตแผ่นกระบวนการแทนไม้ ครุในหมวดที่ ๒ ด้วย

ขันข้าวนาคร (Khao Khan Bat) ขันเชิงสำหรับใส่ข้าวตักนาคร

ข้าว (rice) ขัญพืช ในสกุล *Oryza* ได้แก่ ข้าวปู่กอกເອເຊີບ (*O. sativa*) และ ข้าวปู่กอกແວຣິກາ (*O. glaberrima*) รวมทั้ง ข้าวป้าในสกุล *Oryza* ซึ่งเป็นบรรพ

นุรุยกองข้าวปูอก ๒ (non-glutinous and glutinous rice) ข้าวขาว และข้าวเหนียว ไม่ว่าออยู่ในรูปแบบใด ๓ (other cereals) ข้าวฟีช ชนิดอื่น ๆ ซึ่งอยู่ในหลายสกุลของวงศ์หญ้า (Poaceae) ที่มีเมล็ดประกอบด้วยแป้งเป็นหลัก ใช้เป็นอาหาร เช่น ข้าว (*Oryza sativa* และ *O. glaberrima*), ข้าวโพด (*Zea mays*), ข้าวสาลี (*Triticum vulgare* และ *T. aestivum*), ข้าวบาร์เลีย (*Hordeum vulgare*), ข้าวโอ๊ต (*Avena sativa*), ข้าวไรซ์ (*Secale cereale*), ข้าวฟ่าง (*Sorghum bicolor*), ข้าวฟ่างหวานมา (*Setaria italica*) ฯลฯ

ข้าวกล้า (rice seedling) ต้นข้าวที่ขึ้นอ่อนอุ่น ได้มาจากการน้ำ ข้าวเปลือก ไปเพาะจนงอก ใช้สำหรับคำในนา

ข้าวคานา (GABA rice) ข้าวกล้องพันธุ์หอมมะลิที่นำมาเผาให้งอก มีสารคานา (GABA - gamma amino butyric acid) สูง สารคานาเป็นสารสื่อประสาทประเภทขั้นบังในระบบประสาทส่วนกลาง ทำหน้าที่รักษาสมดุลในสมอง ป้องกันการนอนไม่หลับ และอาการกระวนกระวายใจ ช่วยรักษาความตันเลือด เมล็ดข้าวคานา มีความนุ่มนวล และมีรสชาติหวานกว่าข้าวทั่วไป สามารถหุงได้โดยไม่ต้องผสมข้าวขาว

ข้าวของ (Khao Khong, accessories) สิ่งของต่าง ๆ เช่น เครื่องใช้ เครื่องประดับ

ข้าวตก ๔ (fallen rice) เศษร่องข้าวที่หล่นหลงเหลืออยู่ในนาหลังจากเก็บเกี่ยวแล้ว ๕ (immature panicle at the harvest time) รวงข้าวที่ขึ้นเขียวอยู่ในขณะเก็บเกี่ยว จึงถูกปล่อยทิ้งไว้เพื่อให้กินจนไปเก็บเกี่ยวเมื่อแก่ในภายหลัง

ข้าวต้อง (Khao Tong, yellow-leaved rice) ต้นข้าวในนาที่มีใบสีเหลือง เขียว กันว่าถูกพิกระท่า แต่ที่จริงเป็นเพาะขยายอาหารชาติในเดิน

ข้าวตั้งท้อง (Khao Tang Thong, second stage of flowering of the rice plant) กระบวนการเจริญเติบโตทางสืบพันธุ์ของข้าว ต่อจากระยะข้าวแห่งตัว โดยที่ร่วงอ่อนมีขนาดใหญ่พอดานคร ทำให้ต้นข้าวอ้วนกลม ป่องออก

ข้าวแห่งตัว (Khao Taeng Tua, first stage of flowering of the rice plant) กระบวนการเจริญเติบโตทางสืบพันธุ์ของข้าว เริ่มตั้งแต่วันที่ต้นข้าวสร้างดอก อ่อน จนถึงวันที่ร่วงเริ่มໄผลออกจากใบชัง ใช้เวลา ๓๐-๔๐ วัน

ข้าวห้องไข่ (chalky-grain rice) เมล็ดข้าวที่มีสีขาวบุ่นตรงกลาง เกิดจากการขับตัวอย่างหลวม ๆ ระหว่างผลึกแป้ง (starch granule) กับเมล็ด (starch compound) และไปรดิน ทำให้เกิดช่องอากาศเล็ก ๆ ภายในเมล็ด จึงเห็นเป็นลักษณะหินแสง เกิดเพราะมีน้ำไปหล่อเลี้ยงไม่เพียงพอ ๒ ตามมาตรฐานข้าวไทย หมายถึงเมล็ดข้าวที่เป็นสีขาวบุ่นเหมือนหอต๊ก มีน้ำอักของเมล็ดข้าว ตั้งแต่ร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป

ข้าวปาด (Khao Pat) (อิน-อีสาน) ขบวนนิดหนึ่ง คล้ายขบวนปีกปูน แต่เหนียวมาก

ข้าวโพลล์ (Khao Phlong, third and last stage of flowering of the rice plant) กระบวนการเจริญเติบโตทางสืบพันธุ์ของข้าว ต่อจากระยะข้าวตั้งท้อง เป็นระยะที่ร่วงข้าว เริ่มโพลออกจากลำต้น ต้นข้าวจะสร้างส่วนต่าง ๆ ของซ่อดอก หรือร่วงข้าว และดอกข้าว

ข้าวห่อ (Khao Phok) ข้าวห่อหรือข้าวที่บรรจุกระบอกไม้ไผ่ไปกินกลางวัน

ข้าวฟืนหนู (Khao Fan Nu) ชื่อทางการค้าของข้าวสารเมล็ดสีเหลือง ซึ่งเป็นข้าวเมล็ดเสีย ที่เกิดในระหว่างการเก็บรักษาข้าวที่มีความชื้นสูง ทำให้เชื้อรากเข้าทำลาย และเปลี่ยนสีของเมล็ดเป็นสีเหลือง

ข้าวมิน (*Khao Min*) (โนราณ) ขมิ้น

ข้าวเมล็ดห้องไข่ (chalky grain rice) ๑ เมล็ดข้าวสารเจ้าที่มีส่วนญี่午ขาวภายใน เกิดจากการจับดัวอย่างหลวง ๆ ระหว่างผลึกแป้ง กอุ่มแป้ง และโปรตีน ทำให้เกิดช่องอากาศเล็ก ๆ ภายในเมล็ด และเห็นเป็นลักษณะกืนแสง ๒ ความมาตรฐานข้าวไทย หมายถึง เมล็ดข้าวเจ้าที่เป็นสีขาวญี่午เหมือนของเมืองที่ตั้งแต่ร้อยละ ๕๐ ขึ้นไปของเนื้อที่เมล็ดข้าว

ข้าวเรือ ข้าวที่ตกหล่นในนาข้าวจากถุงที่แล้ว และจะอกเป็นต้นในถุงต่อมา หากข้าวที่ปลูกในถุงแรก และถุงหลังเป็นคนละพันธุ์กัน โดยเฉพาะหากมีคุณภาพเมล็ดต่างกัน จะทำให้คุณภาพในการซื้อขายด้อยลง มักเป็นปัญหาในการปลอมปนข้าวชนิดอื่นในข้าวหอมมะลิไทย

ขันข้าวน้ำตร (Khao Khan Bat) ขันเชิงสำหรับใส่ข้าวตักน้ำตร

ธัญพืช (cereal) พืชล้มลุกหลายชนิด ใน họ粱สกุลของวงศ์หญ้า (Poaceae) ที่มีเมล็ดประกอบด้วยแป้ง ใช้เป็นอาหาร เช่น ข้าว (*Oryza sativa*) ข้าวโพด (*Zea mays*) ข้าวสาลี (*Triticum vulgare* และ *T. aestivum*) ข้าวนาร์เดย์ (*Hordeum vulgare*) ข้าวโอต (*Avena sativa*) ข้าวไรซ์ (*Secale cereale*) ข้าวฟ่าง (*Sorghum bicolor*) ข้าวฟ่างหางหนา (*Setaria italica*)

น้ำข้าว (left-over water after rice cooking) น้ำที่ได้จากข้าวเมื่อหุงแล้วเช็ดน้ำ หรือตักน้ำออก

น้ำข้าวข้าว (the water used in cleaning rice before cooking) น้ำส่วนที่ได้จาก การล้างข้าวก่อนนำไปหุง หรือต้ม

แป้งขนมโกก (Pang Khanom Ko) แป้งที่ทำจากปลายข้าวเหนียวเนื่องสุก และอบลมร้อน จนแห้ง แล้วบดละเอียด มีเนื้อหางานกว่าแป้งข้าวไม่น้ำ เนื่องจากผลิตจาก

ข้าวสุก

แป้งข้าว (rice flour) แป้งที่ทำจากปลายข้าวขาวที่นำมานบดรื้อไม่จนละเอียด มีทั้งแป้งข้าวเจ้า และแป้งข้าวเหนียว มี ๑ ชนิด คือ **แป้งข้าวไม่น้ำ** แป้งชนนี้ໄก์ และเป็นข้าวนริสก็อธิ

แป้งข้าวเจ้า (non-glutinous rice flour) แป้งที่ได้จากการบดเมล็ดหรือข้าวหักของข้าวสารเจ้า และร่อนให้ได้ความละเอียดตามต้องการ ใช้ทำผลิตภัณฑ์อาหารต่างๆ ซึ่งพ้อง: **แป้งญี่ปุ่น** (โนรา)

แป้งข้าวนริสก็อธิ (rice starch) แป้งของข้าวที่ถักคลอไปรตีนออกจนเหลือน้อยกว่า ๑% นิยมน้ำไปใช้ในอุดสาหกรรมยา และผลิตภัณฑ์ข้าวตัดเปรชนิดต่างๆ แป้งข้าวไม่เปียก คุณภาพดีกว่าไม่น้ำ

แป้งข้าวไม่น้ำ (wet-milled rice flour) แป้งที่ได้จากการนำปลายข้าวสาร หรือข้าวเหนียวมาแข่นน้ำ และไม่จนละเอียด กรองน้ำออก แล้วอบลมร้อนจนแห้งบดละเอียด แล้วร่อน ใช้ทำผลิตภัณฑ์ต่างๆ รวมทั้งอาหารหวานคาว ได้มากนัก ซึ่งพ้อง: **แป้งข้าวไม่เปียก**

แป้งข้าวไม่แห้ง (dry-milled rice flour) แป้งที่ได้จากการนำข้าวสารมาบดจนละเอียดและร่อน นิยมใช้แป้งข้าวหอมมะลิไม่แห้ง ทำผลิตภัณฑ์ขนมเท็ก

แป้งข้าวสาลี (wheat flour) แป้งที่ได้จากการบดเมล็ดข้าวสาลี ใช้ทำขนมปัง และขนมอบชนิดต่างๆ ซึ่งพ้อง: **แป้งมี** หรือ **แป้งหมี่**

แป้งข้าวหมาก (Pang Khao Mak, yeast cake) แป้งข้าวที่เป็นเชื้อสำหรับทำข้าวหมาก

แป้งจี (Pang Chi) ขนมอ่างหนั่ง ทำด้วยแป้งข้าวเหนียวคำผอมกับน้ำมันพืชร้าวเกลือ น้ำตาล แล้วหยอดเป็นแผ่นเล็กๆ แบบๆ ลงบนกระทะแบนที่ทาด้วย

น้ำมัน ๒ แป้งขนมจีนที่ทำเป็นแผ่น แล้วเผาไฟ

แป้งญวน (Pang Yuan) คุ้มปีงข้าวเจ้า

แป้งมี (Pang Mi) คุ้มปีงข้าวสาร

แป้งหมี (Pang Mi) คุ้มปีงข้าวสาร

เยื่อรำ (bran layer) ◎ เมื่อบาง ๆ หุ่มเมล็ดข้าวกล้อง เป็นวัสดุประเทกที่รำข้าวที่ถูกขัดดอกเมื่อนำมาข้าวกล้องไปขัดให้ขาวเป็นข้าวสาร ๒ ส่วนขั้นนอกของเมล็ดข้าวกล้อง ประกอบด้วย เยื่อหุ่มผล (pericarp) เยื่อหุ่มเมล็ด (seed coat) ชั้นนิวเซลล์ลัส (nucellus) เยื่օอาลิวرون (aleurone layer) ชื่อพ้อง: เยื่อหุ่มเมล็ดข้าว เยื่อหุ่มเมล็ดข้าว คุ้มเยื่อรำ

เยื่օอาลิวرون (aleurone layer) เป็นชั้นเซลล์ ๑-๓ ชั้นที่ห่อหุ่มendon โคลาเปริ่ม ของเมล็ดข้าว ภายในเซลล์อุดมด้วยเม็ดโปรตีนและไขมันเล็ก ๆ เป็นส่วนหนึ่ง ที่ปั่นอยู่ในรำข้าว

รำข้าว (rice bran) ผงที่ได้จากการขัดผิวนอกของเมล็ดออกจะระหว่างกระบวนการ การสีข้าว ประกอบด้วยเยื่อหุ่มผล (pericarp) เยื่อหุ่มเมล็ด (seed coat) เยื่օอาลิวرون (aleurone layers) เอ็มบริโอ (embryo) และส่วนนอกของendon โคลาเปริ่ม (endosperm) มีน้ำมันและโปรตีน สามารถทำเป็นผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ เพื่อคุปไกค และบริไกค เช่น น้ำมันรำคิน น้ำมันรำข้าว สนู

หมวดที่ ๒

ศัพท์พุกศาสตร์ (เรียงตามลำดับอักษรโรมัน)

ศัพท์พุกศาสตร์ ส่วนใหญ่ มีรากฐานมาจากศัพท์ภาษาอังกฤษ แต่ก็มีบางคำที่มีรากฐานมาจากภาษาอื่น ๆ แต่ที่สำคัญ ต้องเขียนด้วยอักษรโรมัน เพื่อให้เห็นความแตกต่างอย่างเด่นชัด จึงได้ใช้ ตัวหนา ตรง สำหรับคำศัพท์ อักษรโรมัน จัดเรียงตามลำดับอักษร แต่ละคำศัพท์ มีศัพท์บัญญัติ ซึ่ง ราชบัณฑิตยสถาน ได้เป็นผู้กำหนดขึ้น (เขียนด้วยตัวหนา ตรง) แต่ในบางครั้ง ราชบัณฑิตยสถาน ก็ยังไม่ได้บัญญัติศัพท์ขึ้นมา หรือมีศัพท์ที่นักวิชาการท่านอื่น ๆ บัญญัติขึ้น จึงนำมาลงเพิ่มเติม (เขียนด้วยตัวหนา เอน) ส่วนศัพท์ภาษาไทยที่ อยู่ในคำอธิบาย ใช้อักษรตัวอ่อน ซึ่งผู้อ่านจะกันทำความหมายได้จากการตรวจ ค้นในหมวดที่ ๑ - ศัพท์พุกศาสตร์ (เรียงตามลำดับอักษรไทย) ศัพท์อักษร โรมันทุกคำ เปี่ยนในรูปเอกสารนี้

adventitious root รากเสริม รากที่เกิดจากข้อ ได้ระดับเดินของเดินข้าว

aleurone layer ชั้นแอลิโวน เมื่อร้า เมื่อหุ้มเมล็ดข้าว เปเลือกนอกที่หุ้มอีนโดย เปริเมของเมล็ดพืช สำหรับเมล็ดข้าว เป็นชั้นนอกของเมล็ดข้าวที่เป็นเยื่อ บาง ๆ หุ้มอยู่ มีลักษณะเป็นชั้นร้ำติดอยู่ในข้าวกล้อง หรือข้าวซ่อนนิ่อ แต่ถ้าสี เป็นข้าวสาร จะขาดชั้นเยื่อนี้ออก ทำให้เมล็ดมีสีขาว เพราะแยกเยื่อร้านี้ออกไป

anther อันเรณู อวัยวะที่ทำหน้าที่สร้างเรณู

anther sac ล่อนอันเรณู ส่วนของอันเรณู ลักษณะเป็นล่อน มีอยู่ ๒ ล่อน เมื่อแก่ จะแตกตามแนวยาว

anthesis ระยะออกดอก เป็นระยะที่ดอกบาน และปลดปล่อยเรณู

apical; terminal -ยอด, -ปลาย ที่เกิดที่ยอด

apical bud; terminal bud ตายอด ดาวที่เกิดที่ยอด

awn ระยางค์แข็ง หางดอก ส่วนปลายของใบประดับรองรับดอกย้อม ชื่อประกอบด้วย กานล่าง (*lemma*) และ กานบน (*palea*) บางชนิดกานล่างขึ้นมา เป็นเส้นบาง หรือแข็ง เรียกว่า ระยางค์แข็ง หรือหางดอก

auricle ติ่งใน เสี้ยวใบ เที้ยวกันแมลง อวัยวะที่มีลักษณะเป็นแผ่น หรือเส้น เจริญ ออกมาจากโคนใบบริเวณที่ต่อกันใน พนในหลังใบชั้นนอก รวมทั้งข้าว

axilllary จ่าน ซอก (กิ่ง ใน) กิ่งหรือใบที่แตกออกจากลำต้น มักทำนำมแคนกันลำต้น เป็นจุดที่เกิดของดาวกิ่งหรือดาวอก

axillary - ตามจ่าน - ตามซอก ตำแหน่งที่ดาวกิ่งหรือดาวอกเกิด

caryopsis ผลอัญพิช เมล็ดข้าว ผลของพืชในวงศ์หญ้า (Poaceae) ประกอบด้วย ส่วนที่เรียกว่า เอนโคสเปร์ม ซึ่งเป็นส่วนที่เป็นเปลือกที่เรานริโภ และส่วนที่เป็น อัลมบริโภ ซึ่งเป็นส่วนที่มีชีวิต และงอกออกมานเป็นเด่นข้าวเมื่อเอาไปเพาะ โครงสร้างนี้ถูกห่อหุ้มไว้โดยกานล่าง (*lemma*) และกานบน (*palea*) ซึ่งเรียกว่า ปลอก (glume, hull, husk)

caulicile ลำต้นแรกเกิด ส่วนลำต้นของอัลมบริโภ

coleoptile เนื้อเยื่อหุ้มยอดแรกเกิด อยู่ในอัลมบริโภ และปลอกหุ้มยอดต้นกล้า ของพืชวงศ์หญ้า

coleorhiza เนื้อเยื่อหุ้มรากแรกเกิด อยู่ในอัลมบริโภ และปลอกหุ้มปลายรากต้นกล้าของพืชวงศ์หญ้า

collar กอน ข้อต่อใบ ส่วนต่อระหว่างแผ่นใบและกานใบที่แผ่นหุ้มลำต้น ในพืชวงศ์หญ้า

cotyledon ในเลี้ยง ใบแรกของต้นอ่อนของพืช อาจมีหรือไม่มีสีเขียว บางชนิด มีอาหารเก็บสะสมไว้ ทำให้ใบนี้มีลักษณะอวบหนา ในพืชใบเดี่ยวก็เช่นนี้ใน ชนิดนี้เพียง ๑ ใน พืชใบเดี่ยวก็มี ๒ ใน เป็นส่วนหนึ่งของอีนมบริโภค

cultivar พันธุ์ปูกoot (ย่อมาจาก cultivated variety) ลำดับขั้นที่ต่ำกว่าชนิด ใช้ เฉพาะในพืชปูกoot เกิดจากผลของการผสมพันธุ์ หรือการกลায์พันธุ์ ทั้งใน ธรรมชาติ (ที่ได้รับการคัดเลือกโดยมนุษย์) และที่มนุษย์ทำขึ้น ที่ถูกผสมได้รับ การตั้งชื่อ

embryo เอิมบราโว ต้นอ่อนขนาดที่ยังอยู่ในเมล็ด มีส่วนประกอบที่สำคัญคือ ลำดับแรกเกิด (caulicle) รากแรกเกิด (radicle) ยอดแรกเกิด (plumule) และใบ เลี้ยง (cotyledon) สำหรับข้าว เอิมบราโว เกิดที่ส่วนปลายของเมล็ดข้าว ที่ยังคง เหลืออยู่ในข้าวกล้อง แต่หลุดหายไปเมื่อนำไปขัดจนเป็นข้าวสาร มีคุณค่าทาง อาหารสูง ชื่อพ้อง: ขูญข้าว

endosperm เอนโดสปอร์รัม เนื้อเยื่อในเมล็ดที่สะสมอาหาร สำหรับใช้ในการ เจริญเติบโตของอีนมบริโภค

entire เรียน ใช้แสดงลักษณะของใบหรือขอบกลีบดอกที่เรียนสม่ำเสมอ ไม่มี รอยเว้า

fibrous root รากฟอย รากที่ไม่ได้เกิดจากการแรกเกิดโดยตรง แต่เกิดเป็นกระเจิง จากที่ได้ที่หนึ่ง มีจำนวนมากและมีขนาดเท่า ๆ กันทั้งหมด ตั้งในรากข้าว

filament ก้านช้อนเรซุ ก้านของเกรสรเพสผู้ที่ช้อนเรซุ

flag leaf ใบธง ในข้าวที่อยู่บนสุดของต้นข้าว ได้ชื่อคอกข้าวหรือวงข้าว

floret ฝู spikelet

fruit ผล รังไข่ ที่เจริญเติบโตแล้ว รวมกับบางส่วนของดอกที่อาจเจริญขึ้นมา

พร้อมกัน เช่น กลีนเลี้ยง ยอดเกสรเพศเมีย และเกสรเพศผู้ แต่ในข้าว ดอกเปลี่ยนรูปไปเป็น spikelet ไม่มี กลีนเลี้ยง และกลีนดอก โดยทั่วไปภายในผลจะมีเมล็ด แต่ในข้าว และขัญพืชต่างๆ ผลคือเมล็ด เพราะไม่มีผนังรังไข่ genus สกุล ลำดับขั้นหนึ่งของระบบการจัดจำแนกพืชหรือสัตว์ ประกอบด้วย หลายๆ ชนิด (*species*) หรือชนิดเดียว เป็นคำเอกสาร (พหูพจน์คือ *genera*) glume กาบซ่อนยอด แกลบุ ใบประดับรองรับดอกซ่อนของดอก หรือเมล็ดข้าว ประกอบด้วยกาบล่าง (lemma) อุ้ยด้านนอก และกาบนบน (palea) อุ้ยด้านใน แกลบุ ชื่อที่อย่าง: *hull, husk*

inflorescence ช่อดอก กลุ่มของดอกที่เกิดอยู่บนก้านอันเดียวกัน

internode ปล้อง ส่วนของลำดันระหว่างช่อ

integument ผนังของอวุต เนื้อเยื่อชั้นนอกของอวุต ซึ่งต่อมากลายเป็นเปลือกหุ้ม เมล็ด

leaf ใน ใบข้าว มีลักษณะเป็นแผ่นบาง และยาวคล้ายรูปหอก เกิดจากข้อของ ลำดัน เรียงสลับ ประกอบด้วยด้านใบ (*leaf blade*), กาบใบ (*leaf sheath*), ข้อต่อ ใบ (*collar*), ญี่ใบ (*stipule*) หรือลิ้นใบ (*ligule*) และติ่งใบ (*auricle*) ในข้าวทำ หน้าที่สร้างอาหาร โดยกระบวนการสังเคราะห์แสง คายน้ำ และ hairy ใจ

leaf apex ปลายใบ ส่วนปลายของใบที่มีรูปร่างต่างๆ กัน

leaf base โคนใบ ที่ติดกับลำดัน หรือติดกับก้านใบที่แห่ออกติดกับลำดัน

leaf margin ขอบใบ ส่วนขอบของใบที่มีลักษณะต่างๆ กัน

leaf sheath กาบใบ ส่วนโคนแผ่นใบ หรือก้านใบที่แห่ออกเป็นกาบหุ้มทั้งหรือ ลำดัน

leaf stalk คือ *petiole*

lemma การล่าง เปลือกดอกใหญ่ ในประดับดอกย่อยของพืชวงศ์หญ้า ซึ่งประกอบด้วยการล่าง(lemma) และการบน(palea) การล่าง เป็นเปลือกนอกใหญ่แผ่นล่างของดอกข้าว หรือเมล็ดข้าว และรัญพิชื่อเช่น ๆ

ligule อันใบ เมื่อก้นหัวฟัน แผ่นบาง ๆ ยื่นมาจากก้านใบที่แผ่นเป็นกาบตรงที่ต่อ กับแผ่นใบ

lodicule กลีบเกลี้ยด เมื่อร่องรับไข่ เกลี้ยดเล็ก ๆ ที่ร่องรับอุ้ยได้ดอกข้าว เป็นส่วนของวงกลีบรวม (perianth) ของพืชวงศ์หญ้า ซึ่งมักครุปเป็นเกลี้ยด หรือคุ่มเล็ก ๆ ที่ร่องรับอุ้ยได้ดอกข้าว

mat root รากเสริมค้ำอุน รากข้าวที่เกิดจากข้อเหนือระดับผิวดิน บางส่วนออกลงดิน แต่บางส่วนกระจายไปตามแนวระดับ และยังเป็นรากพิเศษ (adventitious root) ด้วย

ovary รังไข่ ส่วนหนึ่งของขั้นแกสรเพศเมียที่มีออวูล (ovule) หรือเมล็ดอ่อน อุ้ยกายใน

ovate -รูปไข่ รูปร่างคล้ายไข่ นั่นคือโคนและปลายมน ปลายด้านกว้างอุ้ยก้ำม ฐาน เป็นลักษณะของใบ กลีบดอก และในประดับที่มีส่วนฐานกว้างกว่าส่วนข้อด มีความยาวเป็นหนึ่งเท่าครึ่งของความกว้าง

ovule ออวูล เป็นอวัยวะที่อุ้ยในรังไข่ ซึ่งหลังจากมีการปฏิสนธิแล้ว จะเจริญต่อไปเป็นเมล็ด

palea การบน เปลือกนอกแผ่นบนของดอกข้าว หรือเมล็ดข้าว ชื่อท้อง: เปลือกดอกเล็ก

panicle ช่อแยกแขนง รวงข้าว ช่อดอก (inflorescence) ของข้าว เกิดที่ยอด ตรงข้อปล้องอันสุดท้าย ประกอบด้วยแขนงแรก (primary branch) ของช่อดอก

เริ่มจากข้อด้านบนของคอรัวง (*panicle base*) แขนงต่อไปเกิดจากแกนกลาง (*panicle axis*) ของรัวง ไปจนถึงปลายรัวง แต่ละแขนง อาจมีการแตกซึ่งกันๆ ได้อีก

panicle axis แกนซึ่งแยกแขนง แกนกลางรัวง แกนกลางของซื่อคอรอก ต่อมาจาก คอรัวง (*panicle base*) ประกอบด้วยแกนกลางหลัก (*main panicle axis*) แกนกลาง (*rachis*) และแกนกลางย่อย (*rachilla*)

panicle base คอรัวง ระบะของคอรอกข้าวระหว่างข้ออันบนของปล้องอันล่างสุด กับข้อต่อของใบธง ชื่อพ้อง: โภครัวง

pedicel ก้านคอรอกย่อย ก้านคอรอกของคอรอกย่อย (*floret*) หรือก้านซึ่งคอรอกย่อย (*spikelet*) หรืออาจหมายถึงก้านของซื่อคอรอกย่อย (*primary branch* หรือ *secondary branch*) ที่ได้

peduncle ๑ ก้านคอรอก (ในคอรอกเดียว) ๒ ก้านซื่อคอรอก (ในซื่อคอรอก) ก้านที่ต่อคอรอก หรือซื่อคอรอกกับกิ่งหรือต้น

perianth วงกลีบรวม กลีบรวมที่ไม่เป็นกลีบคอรอก (*petal*) และกลีบเลี้ยง (*sepal*) ดังเช่นในวงศ์หญ้า ซึ่งมักครุปเป็นเกล็ด หรือคุ่มเด็ก ๆ รองรับอยู่ได้คอรอกข้าว

petiole ก้านใบ ก้านที่ต่อกับลำต้นกับแผ่นใบ ชื่อพ้อง: leaf stalk

pistil เกสรเพศเมีย อวัยวะสืบพันธุ์เพศเมียของคอรอกไม้ ประกอบด้วยรังไข่ (*ovary*) ก้านเกสรเพศเมีย (*style*) และยอดเกสรเพศเมีย (*stigma*)

plumule ยอดแรกเกิด ยอดชุดแรกที่เกิดขึ้นจากอุ่มนริโอของเมล็ด ขณะงอก

pollen เ雷ซุ ละอองเกสรเพศผู้ ที่มีสารพันธุกรรมคริ่งหนั่งของเซลล์เนื้อหัวง เกิดอยู่ภายในอัน雷ซุ ทำหน้าที่ผสมพันธุ์กับอวุล ซึ่งเป็นเซลล์สืบพันธุ์ของ เพศเมีย

pollen tube ท่อเรซู อวัยวะรูปท่อ เกิดจากเรซู งอกลงไปในเนื้อเยื่อของก้านเกสรรากเมีย (style) เพื่อนำเชื้อเข้าไปผสมกับไข่ในออวูล

pollination การผสมเกสร การถ่ายเรซูไปสู่ยอดเกสรเพเมีย

primary branch ก้านช่อดอกปฐมภูมิ แขนงแรก แขนงอันแรกของช่อดอกข้าว เกิดจากข้อแรกของช่อดอกที่ต่อจากคร่วง

rachilla แกนกลางย่อย ข้อดอก ก้านสั้นอยู่ระหว่างก้านร่องดอก (sterile lemma) และก้านล่าง (lemma)

rachis แกนกลาง รยางค์ แขนงและกิ่งเล็กของช่อดอกข้าว

radical - เกิดจากราก

radicle รากแรกเกิด รากชุดแรกที่เกิดขึ้นจากเยื่อบุรัง养เมือด ขณะงอก

root ราก อวัยวะของพืช ตามปกติอยู่ใต้ดิน ทำหน้าที่ยึดลำต้นกับดิน และดูดน้ำ และอาหารเพื่อหล่อเลี้ยงลำต้น รากข้าวเป็นระบบรากฟอย (fibrous root) ที่ประกอบด้วยรากย่อย (rootlet) และขนราก (root hair) ทำหน้าที่ยึดลำต้น ดูดน้ำและอาหารธาตุในดิน ไปหล่อเลี้ยงส่วนต่าง ๆ ของต้นข้าว

rudimentary glume ก้านช่อย่อยไม่เจริญ กลีบฟ่อ อวัยวะจากเหลือ เกิดเป็น ๒ ปุ่มดิคดอยู่ที่ก่อรวงของดอกข้าว และส่วนปลายที่ต่อจากก้านดอกย่อย (rachilla)

secondary branch ก้านดอกทุติยภูมิ ก้านช่อดอก ที่แยกออกจากก้านดอกปฐมภูมิ (primary branch)

secondary root รากทุติยภูมิ รากที่เกิดจากข้อของลำต้น lateral root ที่เรียก

seed เมือด ออวูล (ovule) จึงได้รับการปฏิสนธิแล้วเจริญขึ้นมา โดยมีเปลือกหุ้ม เมือด (seed coat) หุ้ม มีเมือด胚เปรี้ยว (endosperm) และ เอ็มบราโอ (embryo) อยู่ภายใน

seed coat เปลือกหุ้มเมล็ด มี ๒ ชั้น ได้แก่ เปลือกชั้นนอก และเปลือกชั้นใน ชั้น

外层มาจาก outer และ inner integument ของ ออตุก

species ชนิด ลำดับต่ำที่สุดในการจัดลำดับของสิ่งมีชีวิต

spike ช่อชิงดล ช่อดอกประเพกหนึ่ง ที่ดอกมีก้านสั้นมากหรือไม่มีเลย และดอกจะนานจากโคนไปทางปลายช่อ

spikelet ช่อดอกย่อย สำหรับใบข้าว เป็นช่อดอกย่อย ที่ลดรูปลงเหลือเพียงดอกเดียว (floret) กือส่วนที่เจริญเป็นเมล็ดข้าวเปลือก ประกอบด้วยกาบนอกสองแผ่นประسانกัน เพื่อห่อหุ้มส่วนที่อยู่ภายในไว้ ได้แก่ กาบล่าง (lemma) และ กาบนบน (palea) กาบทั้งสองนี้ ภายนอกอาจมีขนหรือไม่มีขนก็ได้ ภายในกาบทั้งสอง มีเกสรเพศผู้ (stamen) และเกสรเพศเมีย (pistil) ดอกข้าว ไม่มีกลีบเลี้ยง และกลีบดอก

stamen เกสรเพศผู้ อวัยวะซึ่งทำหน้าที่สร้างและอ่องเกสรเพศผู้ ประกอบด้วย อันเรณู (anther) และ ก้านชูอันเรณู (filament)

stigma ยอดเกสรเพศเมีย ส่วนปลายของเกสรเพศเมีย (pistil) ที่ทำหน้าที่รับเรณู (pollen) นักมีเรณูร่างต่าง ๆ กัน โดยมากมักมีขนเล็ก ๆ มีน้ำต้อขหรือน้ำเมือกเหนียว ๆ เพื่อช่วยให้ลอดของเกสรเพศผู้ติดง่ายขึ้น และออกห่อเรณู (pollen tube) นำเซลล์สเปอร์ม (sperm) ลงไปผสมกับไข่ (egg) ซึ่งอยู่ใน ออตุก (ovule) ภายในรังไข่ (ovary)

stipule ญี่ปุ่น รยางค์ที่อยู่ตรงโคนก้านใบ มักมีเป็นคู่หรือเชื่อมติดกัน เป็นแผ่นเดียว รยางค์ดังกล่าว มีลักษณะแตกต่างกันหลายแบบ เช่น เป็นแผ่น เป็นเส้น เป็นเกล็ด และเป็นหนาม

style ก้านเกสรเพศเมีย ส่วนที่เป็นเส้น หรือแท่ง เชื่อมต่อระหว่างรังไข่ กับ

ขอด เกสรเทพมีชัย

variety หันสู (ทางพุทธศาสตร์) สำนวนทางอนุกรรมวิฐานที่ท่ากวาชานิดย้อย (น้ำมี) หรือต่ากวาชานิด เกิดความธรรมชาติ vein เช่นใบ ท่อน้ำท่ออาหารที่อยู่ในแผ่นใบ ในใบข้าวเป็นแนวบนใบ

บรรณาธุกรรม

ราชบัณฑิตยสถาน. ๒๕๔๐. ศัพท์พุทธศาสตร์ อังกฤษ - ไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน. ราชบัณฑิตยสถาน, กรุงเทพฯ
อรอนงค์ นัยวิถุล. ๒๕๔๗. ข้าว: วิทยาศาสตรและเทคโนโลยี. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ

หมวดที่ ๑

ศัพท์พุทธศาสนา

(เรียงตามลำดับอักษรไทย)

เพื่อประหัดเนื้อที่ จะไม่มีการอธิบายศัพท์แต่ละคำ เพราะผู้อ่านสามารถเสาะหาได้จากศัพท์อักษรโรมัน ในหมวดที่ ๒

กึ่งเกลี้ด *Iodicule* เมื่อร่องรับไว้ ก็เรียก

กึ่งฟื้อ คุ การซ่อนอยู่ไม่เจริญ

กึ่งรองคอก คุ การถ่างเป็นหมัน

ก้านเกสรเพศเมีย *style*

ก้านชูอันเรยุ *filament*

ก้านช่อดอกปฐมภูมิ *primary branch* // บนแรก ก็เรียก

ก้านช่อดอก (ในช่อดอก) *peduncle*

ก้านชูอันเรยุ *filament*

ก้านคอก (ในคอกเดียว) *peduncle*

ก้านคอกทุติยภูมิ *secondary branch*

ก้านคอกย่อย *pedicel*

ก้านใบ *petiole*

ก้านช่อเยื่อย *glume* // กอน ก็เรียก

ก้านช่อเยื่อยไม่เจริญ *rudimentary glume* กึ่งฟื้อ ก็เรียก

ก้านบน *palea* // ปล้องคอกอเกี้ยง ก็เรียก

ก้านใบ *leaf sheath* ก้านใบ ก็เรียก

การค่าง lemma /ปลีอกดอกในหยู่' กีเริก

การค่างเป็นหนัน sterile lemma กลีบรองดอก กีเริก

เกสรเพศผู้ stamen

เกสรเพศเมีย pistil

- กิດจากราก radical

แกน axis

แกนกลาง rachis ระบะว' กีเริก

แกนกลางย่อย rachilla ขัวดอก กีเริก

แกนกลางระหว่าง คู แกนช่องแยกแขนง

แกนช่องแยกแขนง panicle axis //แกนกลางระหว่าง กีเริก

แกน คู การช่องช่อง

ขัวดอก rachilla

ช่องต่อใน คู ก่อใน

ขอบใบ leaf margin

เที่ยวกันแมลง คู ดึงใน

เที่ยวใน คู ดึงใน

แขนงแรก คู ก้านช่องดอกปฐมนูกนิ

คอใบ collar ช่องต่อใน กีเริก

корона panicle base

โคน base ฐาน กีเริก

โคนใบ leaf base

จ่าม (กิ่ง ใบ) axil ซอก กีเริก

ชนิด species

ช่อชิงอุด spike

ช่อคอด inflorescence

ช่อแยกแขนง panicle ร่วงข้าว กีเริก

ชั้นเยื่อธิโวโรน aleurone layer เมื่อร้า เมื่อหุ้มเมล็ดข้าว กีเริก

ซอก คู จ่ำน

ดอกข้าว spikelet, rice floret

ดอกย้อย spikelet

ตาอุด apical bud; terminal bud

ตัวใบ leaf blade

- ตามจ่ำน axillary - ตามซอก กีเริก

- ตามซอก คู - ตามจ่ำน

ติ่งใบ auricle เกี้ยวใน เกี้ยวภันแผลง กีเริก

ฐาน คู โคน

เหือเยื่อหุ้มยอดแรกรากเกิด coleoptile

เหือเยื่อหุ้มรากรากเกิด coleorhiza

ใบ leaf

ใบธง flag leaf

ใบเลี้ยง cotyledon

- ปลาย คู - ยอด

ปั๊ด internode

ปลายใบ leaf apex

เปลือกตอกเล็ก คุ การบบ

เปลือกตอกใหญ่ คุ การถ่าง

เปลือกหุ้มเมล็ด seed coat

ผนังออวุต integument

ผล fruit

ผลขัญพิช caryopsis, grain kernel เมล็ดขัญพิช กีเริง

ผสมเกสร, การ pollination

พันธุ์ (ทางพฤกษศาสตร์) variety

พันธุ์ปศุสัตว์ cultivar

เมล็ด grain, seed

เมล็ดข้าว คุ ผลขัญพิช

- ยอด - ปลาย apical terminal

ยอดเกสรเพศเมีย stigma

ยอดแรบทาก plumule

เมื่อกั้นน้ำฝน คุ ลินใบ

เมื่อร่องรับไข่ คุ กลีบเกล็ด

เมื่อรำ คุ ขั้นยอดตัวiron

เมื่อหุ้มเมล็ดข้าว คุ ขั้นยอดตัวiron

รวงข้าว คุ ช่องแยกแขนง

รังไข่ ovary

ระยะ คุ แกนกลาง

ระยะออกดอก anthesis

ราชบัณฑี awn หางดอก กี่เรียก

ราก root

รากฟอย fibrous root

รากทุติยภูมิ secondary root

รากแรกเกิด radicle

รากเสริม adventitious root

รากเสริมค้าจุน mat root

รากข้าว คุ ช่อบแยกแขนง

เรณู pollen

เรียบ entire

-รูปไข่ ovate

สอนอันเรณู anther sac

ลำต้นแรกเกิด caudicle

ลิ้นใบ ligule เมื่อต้นน้ำฝน กี่เรียก

สกุล genus

เส้นใบ vein

หางดอก คุ ราชบัณฑี-เข็ง

หูใบ stipule

ออวูล ovule

อันเรณู anther

เอนโดสเปอร์ม endosperm

เอ็มบริโอ embryo

หมวดที่ ๔

ศัพท์ประเกทของข้าว

ประเกทของข้าว ได้แก่ จำพวกของข้าวในชนิด *Oryza sativa* ที่แบ่งได้ตามลักษณะเฉพาะ โดยอาศัยหลักเกณฑ์ดัง ๆ (ดูรายละเอียดในหมวดที่ ๕) แต่ไม่รวมถึงอาหารที่ทำจากข้าว (ซึ่งอยู่ในหมวดที่ ๖) รวมทั้งขัญพิชชนิตอื่น ๆ

ข้าวกล้อง (brown rice, unpolished rice, husked rice): เมล็ดข้าวที่กะเทาะออกเปลือกแล้วไม่ได้ขัด (ข้อม) ให้ข้าว อังคฤษมีอีกสองชื่อ แต่ไม่ใช่ชื่อภาษาไทย คือ “whole grain rice” หรือ “brown rice” ซึ่งเป็นส่วนที่มีคุณค่าทางอาหาร และมีประโยชน์ต่อร่างกาย โดยเฉพาะวิตามิน บี ๑ มีกลบ และรำปันอยู่ เดิมใช้วิธีนำข้าวเปลือกใส่ครกตำ ได้ข้าวข้อม หรือ ข้าวข้อมมือ

ข้าวกล้องบนญื่องกระยาทิพย์ แรกผลิต ๖ (germinated brown rice ๖) ส่วนผสมของข้าว ๕ พันธุ์ กือ (๑) ข้าวขาวคอกมะลิ ๑๐๕ (๒) ข้าวกล้องขาวคอกมะลิ ๑๐๕ (๓) ข้าวกล้องหอนแಡงหรือข้าวกล้องหอนกุหลาบ (๔) ข้าวกล้องเหนียว กอก ๖ และ (๕) ข้าวกำคอกญูเชอ ผลิตโดยการนำข้าวทั้ง ๖ พันธุ์ที่ผ่านการสี เป็นข้าวสารเรียนร้อยแล้ว แต่ญูกข้าวซึ่งอยู่ครบ นานาแห่งน้ำไว ๔-๘ ชม. นำไปเพาะหนึ่งคืนเพื่อให้รากงอก จากนั้น นำไปปั่นสี ๕-๗ นาที แล้วนำไปคลอก แคดเพื่อลดความชื้น แล้วจึงนำไปผสมตามสูตร ๓ สูตรที่ได้นามาในขณะที่สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ พระบรมราชินีนาถ ทรงเจริญพระชนมพรรษา ครบ ๖ รอบ ข้าวกลาง (medium-maturing rice) ข้าวที่ออกกรวงและเก็บเกี่ยวหลังข้าวนา แต่ก่อนข้าวหนัก เป็นพันธุ์ข้าวไว้ด่อช่วงแสง ออกรอกในเดือนตุลาคม และเก็บเกี่ยวในช่วงเดือนพฤษจิกายนถึงธันวาคม

ข้าวก้วยญ่า (Khao Kanya, black glutinous rice) ข้าวเหนียวดำพันธุ์หนึ่งที่เมือง

คำเป็นมัน

ข้าวคำ (Khao Kam) (ภาษาตระกูลไทย) คุ ข้าวหนึ่งคำ

ข้าวเก่า (old rice, aged rice, stale rice) ข้าวสาร ที่ได้จากการเอาข้าวเปลือกที่เก็บไว้นานกว่า ๓-๔ เดือนไปสี เมล็ดข้าวแตกหักน้อยกว่าข้าวใหม่ เมล็ดเกร็งมากขึ้น เมื่อนำไปหุง จะได้ ข้าวสวย ร่วนและแข็งกระด้างมากขึ้น หุงขึ้นหนืด และน้ำข้าวใส มีกลิ่นข้าวกร่างกัดขึ้น

ข้าวขาว (white rice, milled non-glutinous rice) คุ ข้าวสารเจ้า

ข้าวขึ้นน้ำ (floating rice) ข้าวที่ปููกินที่อุ่นที่มีระดับน้ำสูงกว่า ๑ น. บางครั้งระดับน้ำสูงถึง ๔-๕ น. เป็นเวลาไม่นานกว่า ๑ เดือน ต้องใช้พันธุ์ข้าวพิเศษที่ขิดปล้องให้ข้าวออกไประเพื่อนน้ำท่วม มีความสามารถในการขัดปล้องเพื่อทนน้ำ แตกแขนงและรากที่ข้อเหนนีอดิน เพื่อคุกคามอาหารในน้ำ และช่วยให้ตั้งชันเหนือผิวน้ำได้ เป็นพันธุ์ไวต่อช่วงแสง และเป็นข้าวหนักที่เก็บเกี่ยวเมื่อระดับน้ำลดลง ปููกินโดยการหัวบ่วงเมล็ด ชื่อพ้อง: ข้าวน้ำมีอง, ข้าวฟางลอยเปรี้ยบเทียบ ข้าวน้ำมีลักษณะ

ข้าวยัง (hard rice) ข้าวสวยที่ร่วนซุบ ก่อนข้างแข็ง มีอะมิโลส ๒๖-๓๕%

ข้าวจัน (Khao Ngan) (ถิน-อีสาน) คุ ข้าวหนัก

ข้าวจาปอนิกา (japonica rice) กลุ่มพันธุ์ของข้าวชนิด *Oryza sativa* มีกำเนิดในญี่ปุ่น เมล็ดป้อม มีถักรยะเห็นชิava เจริญเติบโตในที่อุ่น ในเขตตอบอุ่นของเอเชียตะวันออก เช่นจีน ญี่ปุ่น เกาหลี ข้าวญี่ปุ่น กีเริยก

ข้าวจากานิกา (javonica rice) กลุ่มพันธุ์ของข้าวชนิด *Oryza sativa* มีกำเนิดในเกาะชวา ประเทศอินโดนีเซีย เมล็ดใหญ่ สันหนามะสำหรับปููกินที่สูง ชื่อพ้อง: ข้าวบูด

ข้าวอีมิ奥地 (GMO rice) คุณ ข้าวแปลงพันธุ์

ข้าวอี奥地 (GI rice) พันธุ์ข้าวที่ขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (Geographical Indication – GI) ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้าวพันธุ์แรกที่ขึ้นทะเบียน คือ ข้าวสังข์ยอดเมืองพักอุวง

ข้าวเจ้า (non-glutinous rice, non-waxy rice) กลุ่มพันธุ์ของข้าวที่เมล็ดมีเนื้อสารอะมิโลส ๑๐-๓๓% หุงแล้วเมล็ดร่วนและขาว ไม่เหนียว เมื่อหุงสุก มีสีขาว บุ่น เรียกว่า ข้าวสุก หรือ ข้าวขาว ในสมัยโบราณ เป็นข้าวที่เจ้านายưaชิม จึงเรียก ข้าวเจ้า ส่วนไพรเม่นกินข้าวหนึ่ง

ข้าวเฉพาะถิ่น (indigenous rice) ข้าวพื้นเมืองที่มีความเหมาะสมกับสภาพท้องที่มี ภูมิลักษณะเป็นที่ต้องการของตลาด และเป็นที่นิยมของผู้บริโภคบางกลุ่ม

ข้าวซ้อม (unpolished milled rice) ข้าวกลั่งที่ได้จากการนำข้าวเปลือกใส่กรวย ต้ม มีแกคลนและรากปอนอยู่ เปรียบเทียบข้าวกลั่ง ข้าวซ้อมมีอ

ข้าวซ้อมมือ (hand-pounded brown rice, unpolished hand-milled rice) ข้าว ที่ถูกทำให้เป็นเมล็ดโดยใช้หิน คือ คำในกรกกระเดื่องจะน้ำแกลนหุคออกจากเมล็ด ข้าว แล้วจึงฝัดแยกแกลนออก คิวเมล็ดมักถูกอกเพราะเขื่อรำบงส่วนฉีกขาด จากการตำตัวยกเศษตัวข้าว เปรียบเทียบข้าวกลั่ง ข้าวซ้อม

ข้าวผู้ปุน คุณ ข้าวจาปอนิกา

ข้าวดอ (Khao Do) (ถิ่น-พاخพ, อีสาน) คุณ ข้าวนา

ข้าวแดง (red rice) ๑ ข้าวที่มีรำสีแดงหุ่มอยู่ทั้งเมล็ดหรือติดอยู่บนงส่วนของ เมล็ด มีทั้งข้าวเจ้าและข้าวหนึ่ง ๒ เมล็ดข้าวสีแดง ได้จากการหมักเมล็ดข้าว กับเชื้อรากโนแนสคัส ไก่ไข่ที่บีกีโภคข้าวแดง เป็นอาหารเสริม จะมีไจท์เมล็ดสี แดงเข้ม และมีระดับคอลเลสเตอรอลต่ำกว่าปกติ ข้อท้อง: ข้าวเมล็ดแดง

ข้าวแดงหอน (red fragrant rice) ข้าวที่มีเมล็ดข้าวกล้องสีแดงและมีกลิ่นหอมพัฒนาและปรับปรุงพันธุ์มาจากข้าวหอมมะลิ ๑๐๕ มี ๒ พันธุ์ คือข้าวหอมแดง และข้าวหอมกุหลาภแดง

ข้าวเต็มเมล็ด (whole-kernel rice) เมล็ดข้าวที่อยู่ในสภาพเต็มเมล็ด ไม่มีส่วนหัก และรวมถึงเมล็ดข้าวที่มีความขาวดังเดิม ส่วนขี้นไป

ข้าวทอง (golden rice) ข้าวเปล่งพันธุ์ ที่มีไวตามินอีสูง ช่วยแก้ปัญหาของประชากรที่ขาดไวตามินอีที่มีผลทำให้คน肪หรือบอด ได้มาจากการถ่ายทอดเช่นที่สร้างนิรภัยแก่ไวทีนจากต้นแพรไฟฟ์ และการแบ่งก่อเรียง ทำให้ข้าวสารมีสีเหลืองอ่อนๆ

ข้าวที่สูง (highland rice, high-altitude rice) ข้าวที่ปลูกในที่สูงดังเดิม ๗๐๐ เมตรเหนือระดับน้ำทะเลขึ้นไป ใช้พันธุ์ข้าวที่ทนทานต่ออากาศหนาวเย็น จำแนกออกเป็นข้าวน้ำที่สูง และข้าวไร้ที่สูง

ข้าวนำ过来 (transplanted rice) ข้าวที่ปลูกโดยวิธีปักชำ โดยการนำข้าวกล้าจากแปลงตอกกล้า ขยับไปปักชำในนา

ข้าวน้ำปรัง (off-season rice, dry-season rice) ข้าวที่ปลูกบนที่สูง อาศัยน้ำชลประทานในการเจริญเติบโต เป็นพันธุ์ข้าวไม่ไวต่อช่วงแห้ง

ข้าวน้ำปี (in-season rice, wet-season rice) ข้าวที่ปลูกในฤดูฝน อาศัยน้ำฝนในการเจริญเติบโต เป็นพันธุ์ข้าวไวต่อช่วงแห้ง ปลูกได้ทั้งวิธีหัวน้ำ ปักชำหรือหยอดเมล็ด

ข้าวน้ำที่สูง (high-altitude paddy rice) ข้าวที่ปลูกในที่สูงที่มีน้ำซึ่งบนที่สูง ปลูกโดยวิธีข้ายกล้าปักชำ พันธุ์ข้าวที่ใช้ปลูกสามารถทนทานต่ออากาศหนาวเย็นได้ดี

ข้าวน้ำฝน (rainfed rice) ข้าวที่ปลูกในพื้นที่อาศัยน้ำฝน มักปลูกข้าวเฉพาะ

ในฤดูนาปี ปลูกได้ทั้งวิธีปักดำหรือหัววัน

ข้าวนาน้ำลึก (deep-water rice) ข้าวที่ปลูกในที่ลุ่มในสภาพน้ำลึกที่มีระดับน้ำสูงกว่า ๕๐ ซม. จนถึง ๑๐๐ ซม. เป็นเวลา กว่า ๑ เดือน โดยในระยะ ๑-๓ เดือนแรก น้ำไม่ลึกนัก ต่อมาก็ค่อย ๆ สูงขึ้น เพราะมีความสามารถในการยึดปล้องได้ดีพอสมควร ข้อพ่อง: ข้าวน้ำลึก เปรียบเทียบ ข้าวขึ้นน้ำ

ข้าวนามเมือง (Khao Na Mueang) คือ ข้าวขึ้นน้ำ

ข้าวนานสวน (lowland rice) ข้าวที่ปลูกในนาที่มีน้ำขัง หรือเก็บกักน้ำได้ ระดับน้ำลึกไม่เกิน ๕๐ ซม. ปลูกได้ทั้งวิธีปักดำหรือหัววัน นี้ ๒ ประเภท กือ ข้าวนานสวนนาน้ำฝน และข้าวนานสวนนาคลประทาน

ข้าวนาน้ำฝน (rainfed lowland rice) ข้าวนานสวนที่ปลูกในนาที่อ้าบน้ำฝนหล่อเลี้ยง ระดับน้ำแบบปริมาณตามปริมาณน้ำฝน เป็นข้าวนาน้ำ

ข้าวนานสวนนาคลประทาน (irrigated lowland rice) ข้าวนานสวนที่ปลูกนาที่ใช้น้ำจากการคลุบประทาน สามารถควบคุมระดับน้ำได้ สร่าน้ำให้เป็นข้าวนานปรั้ง มักเป็นพันธุ์ข้าวไม่ไวด้วยช่วงแสง ดันเตี้ย ให้ผลผลิตสูง อาจใช้วิธีหัววันน้ำดูดเพื่อลดต้นทุนค้านแรงงาน

ข้าวนานหัววัน (broadcast rice) ข้าวที่ปลูกโดยวิธีหัววันเมล็ดพันธุ์ลงไปในพื้นที่นาที่ได้ไถเตรียมไว้ จำแนกออกเป็น ข้าวนานหัววันข้าวแท่ง และข้าวนานหัววันข้าวอ ก

ข้าวนานหัววันข้าวอ ก (pregerminated broadcast rice) ข้าวที่ปลูกโดยวิธีหัววันใช้เมล็ดพันธุ์ที่เพาะให้อกเป็นคุ่มๆ มีรากยาว ๑-๒ นน. หัววนลงไปในนาที่ไถ-คราดเตรียมไว้ แบ่งออกเป็น ข้าวนานหัววันน้ำดูด และ ข้าวนานหัววันน้ำดูด ขคลประทาน

ข้าวนำห่ว่านข้าวแห้ง (direct-seeding broadcast rice) ข้าวที่ปลูกโดยวิธีใช้เมล็ดพันธุ์ที่ซังไม่ได้เพาะ หัว่นลงไปในนาที่ไถ-กราดเครื่มไว้ จำแนกออกเป็นข้าวนำห่ว่านสำราญ และข้าวนำห่วานคราดกลบหรือไอกอบ

ข้าวนำห่วานคราดกลบหรือไอกอบ (plow under direct-seeding broadcast rice) ข้าวที่ปลูกโดยวิธีใช้เมล็ดพันธุ์ที่ซังไม่ได้เพาะ หัว่นลงไปในนาที่ไถกราดเครื่มไว้ หลังจากหัว่นเมล็ดข้าวลงไปแล้ว ไถหรือกราดกลบเมล็ดที่หัว่นลงไป เมล็ดจะงอกทันที เพราะดินมีความชื้นอยู่แล้ว

ข้าวนำห่วานน้ำตาม (rainfed pregerminated broadcast rice) ข้าวที่ปลูกโดยวิธีหัว่นลงไปในนาที่มีน้ำขัง ๓-๕ ซม. ที่มีการเครื่มดินตามปกติ แล้วทิ้งให้ดินตกระบอนจนน้ำใส จึงหัว่นเมล็ดพันธุ์ที่เพาะให้งอกเป็นตุ่มดา มีรากขาว ๑-๒ มน. ลงไป แล้วระบายน้ำออก เมล็ดจะงอกเป็นต้นข้าว นิยมใช้กันนาปรัง และใช้ข้าวตันเต็ยปลูก

ข้าวนำห่วาน้ำตามชลประทาน (irrigated pre-germinated broadcast rice) ข้าวที่ปลูกโดยวิธีหัว่นเมล็ดพันธุ์ที่เพาะให้งอกเป็นตุ่มดา มีรากขาว ๑-๒ มน. ลงไปในนาที่ไร้น้ำชลประทานแทนน้ำฝน โดยเฉพาะในฤดูแล้ง ซึ่งพื้นที่: ข้าวนำห่วานน้ำตามแผนใหม่

ข้าวนำห่วาน้ำตามแผนใหม่ คุ ข้าวนำห่วานน้ำตามชลประทาน

ข้าวนำห่วานสำราญ (dry direct-seeding broadcast rice) ข้าวที่ปลูกโดยวิธีใช้เมล็ดพันธุ์ที่ซังไม่ได้เพาะ หัว่นลงไปในนาที่ไถ-กราดเครื่มไว้ เมล็ดข้าวที่คงอยู่ด้วยความชื้นในเมล็ดฟักลงมาหรือปล่อยน้ำเข้าในนา

ข้าวน้ำลึก (deep-water rice) คุ ข้าวน้ำลึก

ข้าวนึ่ง (parboiled rice) ๙ ข้าว ที่ได้จากการนำข้าวเปลือกเข้าไปแช่น้ำจนอิ่มตัว

แล้วอบด้วยไอน้ำ จากนั้น ทำให้แห้งก่อน จึงนำไปสี นิยมส่งไปขายยังต่างประเทศ ๒ ข้าวที่ได้ผ่านกระบวนการทำข้าวนี้ และขัดเคาร้าออกแล้ว ๓ ข้าวที่เป็นอาหาร คุณภาพดี ๆ

ข้าวบุ่มเหนียว (soft rice) ข้าวสวยที่บุ่ม และค่อนข้างเหนียว มีอะมิโลส ๑๐-๒๐% ข้าวนาร์เบอร์ (barley) ขัญพืชเมืองหนาว ชนิด *Hordeum vulgare* นิยมปอก เพื่อน้ำเมล็ดมาเพาะเป็นข้าวมอลท์ เพื่อใช้ในการทำเบียร์ หรือเพื่อใช้เลี้ยงสัตว์ ข้าวเบนชารอง (Khao Bencharong) ข้าวสารผสม ได้จากการนำข้าวสารที่มีปลอกหุ้มเมล็ดสีดำๆ เข่นข้าวสารเจ้าห้อมนิส ข้าวกล้องขาวห้อมนະຄີ ๑๐๕ ข้าวสารขาวห้อมນະຄີ ๑๐๕ และข้าวคงห้อม มาผสมกัน บรรจุถุงเพื่อจำหน่าย ข้าวบูลู (Khao Bulu) คุ้ม ข้าวขาวนิก้า

ข้าวนา (early-maturing rice) ข้าวไวต่อช่วงแสงที่เก็บเกี่ยวในช่วงไม่เกินเดือน พฤศจิกายน ชื่อพ้อง: ข้าวคอ (พاخพและอีสาน) ข้าวไว เปรียบเทียบ ข้าวหนัก และข้าวคล่อง

ข้าวปอก (cultivated rice) ๑ กกุ่นพันธุ์ข้าวที่ใช้ปอกเป็นอาหาร มี ๒ ชนิด คือข้าวปอกเอเชีย (*Oryza sativa*) และข้าวปอกแอฟริกัน (*O. glaberrima*) เปรียบเทียบ ข้าวบ่า ๒ ข้าวเปลือกที่เก็บไว้ทำพันธุ์

ข้าวปอกเอเชีย (Asian cultivated rice) ข้าวชนิด *Oryza sativa* มีกำเนิดในอินเดีย และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ข้าวปอกแอฟริกา (African cultivated rice) ข้าวชนิด *Oryza glaberrima* มีกำเนิดในทวีปแอฟริกา

ข้าวป่า (wild rice) พืชในสกุล *Oryza* ที่มักขึ้นเป็นวัชพืชในนาข้าวปูก มีทั้ง ข้าวป่าข้ามปี ชนิด *O. rufipogon* และข้าวป่าล้มลุก ชนิด *O. nivara* ซึ่งเป็น

บรรพนุรุษของข้าวป่าถูก เปรี้ยบเทียบ ข้าวป่าถูก

ข้าวป่าข้ามปี (perennial wild rice) *Oryza rufipogon* ข้าวป่าข้ามปี เป็นบรรพนุรุษของข้าวป่าถูก

ข้าวป่าถูกเดียว (annual wild rice) *Oryza nivara* ข้าวป่าล้มถูก เป็นบรรพนุรุษของข้าวป่าถูก

ข้าวป่าจังกอก (Khao Pang Nok) (อิน-พاخพ) คุ ข้าวฟ่างสมุทร โภคิน

ข้าวป่าจังสามจ่ำน (Khao Pang Sam Ngam) ขัญพืชต่างแคน ชนิด *Eleusine coraceana*

ข้าวป่าจางหางช้าง (Khao Pang Hang Chang) (อิน-พاخพ) คุ ข้าวฟ่างสมุทร โภคิน

ข้าวเปลือก (paddy rice) เมล็ดข้าวที่ไม่เปลือกห่อหุ้มอยู่

ข้าวแปลงพันธุ์ (transformed rice) ข้าวที่ได้มาจากการดัดแปลงยืน (Genetically Modified Organism – GMO) โดยวิธีพันธุ์วิศวกรรม หรือการอ่อนเยียดยืน จากสิ่งที่มีชีวิตชนิดอื่นมาสู่ข้าว เช่น ข้าวทอง (golden rice) ที่มีวิตามินเอ สูง ซึ่งพ้อง: ข้าวอีอิเม โอ

ข้าวผอกกระนองก้น (Khao Phok Krabok Nam, tit bit) ของกินเล็ก ๆ น้อย ๆ และ มีกระบวนการน้ำเล็ก ๆ กรองน้ำແ血腥กิ้ง ไม่มีที่ทำเข็น แล้วผูกไว้ตรงบันไดเรือน ใช้ในพิธีตรุย

ข้าวฟี (Khao Phi, southern wild rice) ข้าวป่า ที่ขึ้นอยู่ในภาคใต้

ข้าวพันธุ์ผสม (hybridized rice) พันธุ์ข้าวที่ได้จากการผสมเรณูระหว่างต้นพ่อและแม่ แล้วนำมาปลูกตัดเลือกหลาย ๆ ชั่วอายุ จนกระทั่งได้ต้นที่ลักษณะตามต้องการ สม่ำเสมอและอยู่ตัว เปรี้ยบเทียบ ข้าวถูกพัฒนา

ข้าวโพด (maize, corn) ขัญพืชชนิด *Zea mays* ลำต้นสูง คล้ายข้าวฟ่าง ออกรสออก เพศผู้ เป็นซื้อที่ยอด และเพศเมีย ที่ค้านข้างของลำต้น เรียกว่าฝัก เมล็ดในฝัก เกิดเป็นแฉะ เรียงชิดติดกัน ฝักจะปูรงกระบวนการออก ปลายเรียว มีกาบหุ้มฝักหลาย ชั้น ใช้เป็นทั้งอาหารคนและสัตว์ และทำผลิตภัณฑ์ให้หลากหลาย

ข้าวพื้นที่ (yellow rice) ข้าวสีอ่อนคุณภาพในระหว่างการเก็บรักษาเนื่องจาก ความชื้นสูง ทำให้ขุ溜ทรีช้ำทำลาย และกองข้าวสะสมความร้อน ส่งผลให้ เมล็ดข้าวเปลือยเป็นสีเหลือง บางครั้งอาจมีถักรยะบุ่ยคล้ายชอล์ก ชื่อท้อง: ข้าวมีสีเดือน

ข้าวฟ่างลอย (floating rice) คุ ข้าวขึ้นน้ำ

ข้าวฟ่าง (sorghum, millet) ๑ แต่เดิม หมายถึงกลุ่มของขัญพืชหลายชนิด เช่น ข้าวฟ่าง (ธรรมชาติ) หรือข้าวฟ่างสมุทร โโคกม ข้าวฟ่างทางหมา ๒ (sorghum) ปัจจุบัน หมายถึงข้าวฟ่าง (ธรรมชาติ) หรือข้าวฟ่าง สมุทร โโคกม แต่เพียงอย่างเดียว เป็นขัญพืชชนิด *Sorghum bicolor* ลำต้น คล้ายข้าวโพด ส่วนใหญ่ ใช้เมล็ดเป็นอาหารสัตว์

ข้าวฟ่างสมุทรโโคกม (Khao Fang Samuthakodom, sorghum) (อิน-ชุมพร) ขัญพืชชนิด *Sorghum bicolor* มีชื่อเรียกในภาคเหนือว่า ข้าวปีangนก, ข้าวทางช้าง, ข้าวฟ่างทางช้าง, ข้าวปีangทางช้าง ต้นสูง ๒ ม. เมล็ดใหญ่burnาความลึกพริกไทย ปัจจุบัน นิยมเรียกว่า ข้าวฟ่าง

ข้าวฟ่างทางช้าง (Khao Fang Hang Chang, sorghum) คุ ข้าวฟ่างสมุทร โโคกม

ข้าวฟ่างทางหมา (Khao Fang Hang Ma, foxtail millet) ขัญพืชชนิด *Setaria italica* ต้นสูง ๑ ม. เมล็ดเต็กขนาดเมล็ดชา

ข้าวฟ่างหวาน (sweet sorghum) เป็นพันธุ์ของข้าวฟ่าง (*Sorghum bicolor*) ลำต้นมี

น้ำตาลที่ สามารถนำไปผลิตเป็นแอลกอฮอล์ได้

ข้าวแฟนซี (fancy rice) กุ่มพันธุ์ข้าวที่มีเมล็ดสีดำ แดง ชมพูฯลฯ เช่น ข้าวเหนียว
ดำ ข้าวหอมนิล ข้าวหอมมะลิแดง ข้าวสังข์หยอด

ข้าวมันปุ (Khao Man Pu) พันธุ์ข้าว ที่ข้าวกล้อง มีเมล็ดรำเป็นสีแดง คล้ายสีของ
น้ำปูทะเล

ข้าวมหัศจรรย์ (miracle rice) พันธุ์ข้าว IR8 ข้าวพันธุ์แรกที่สร้างโดย
สถาบันวิจัยข้าวนานาชาติ เป็นข้าวต้นเดียว ไม่ໄว่ต่อช่วงแสง ปลูกได้ทุกฤดูกาล
ให้ผลผลิตสูง

ข้าวเมล็ดจุดดำ (peck kernel) เมล็ดข้าวนี้ ๒ ที่ เป็นสีดำอย่างขัดแย้ง รวมทั้งที่
เป็นสีน้ำตาลแก่อย่างขัดแย้ง แต่ไม่ถึง ๒.๕ ส่วน

ข้าวเมล็ดดำ (black kernel) เมล็ดข้าวนี้ ๒ ที่ เป็นสีดำทั้งเมล็ด รวมทั้งที่เป็นสี
น้ำตาลแก่ทั้งเมล็ด

ข้าวเมล็ดดำเนงส่วน (partly black kernel) เมล็ดข้าวนี้ ๒ ที่ เป็นสีดำ
รวมทั้งที่เป็นสีน้ำตาลแก่ ตั้งแต่ ๒.๕ ส่วน ขึ้นไป แต่ไม่ถึงที่เมล็ด

ข้าวเมล็ดแดง คุ ข้าวแดง

ข้าวเมล็ดเต็ม (whole kernel) เมล็ดข้าวที่อยู่ในสภาพเต็มเมล็ด ไม่มีส่วนใด
หัก และรวมถึงเมล็ดข้าวที่มีความยาวตั้งแต่ ๕ ส่วนขึ้นไป

ข้าวเมล็ดห้องไข่ (chalky kernel) เมล็ดข้าวเจ้า ที่ เป็นสีขาวขุ่นเหมือนห้อง
มีเนื้อที่ตั้งแต่ร้อยละ ๕๐ ขึ้นไปของเนื้อที่เมล็ดข้าว

ข้าวเมล็ดปานกลาง (medium-grain rice) เมล็ดข้าวสารที่มีความยาว ๕.๕๑-
๖.๖๐ มม.

ข้าวเมล็ดยาว (long-grain rice) เมล็ดข้าวสารที่มีความยาว ๖.๖๑-๗.๕๐ มม.

ข้าวเมล็ดยาวมาก (extra long-grain rice) เมล็ดข้าวสารที่มีความยาว ๗.๕๙ มม. ขึ้นไป

ข้าวเมล็ดอ่อน (undeveloped kernel) เมล็ดข้าวที่ไม่เจริญเติบโตตามธรรมชาติ ที่ควรจะเป็นลักษณะแบบ

ข้าวเมล็ดสั้น (short-grain rice) เมล็ดข้าวสารที่มีความยาวไม่เกิน ๕.๕๐ มม.

ข้าวเมล็ดเสี้ยต่ำกว่ามาตรฐาน (undermilled kernel) เมล็ดข้าวที่ผ่านการขัดเสี้ยต่ำกว่าระดับการเสี้ยที่กำหนดไว้สำหรับข้าวแต่ละชนิด

ข้าวเมล็ดเสีย (damaged kernel) เมล็ดข้าวที่เสียอย่างเห็นได้ชัดแจ้งด้วยตา เป็นตัว ซึ่งเกิดจากความชื้น ความร้อน เข็อร่า แมลงหรืออื่น ๆ

ข้าวเมล็ดเหลือง (yellow kernel) เมล็ดข้าวที่มีบางส่วนของเมล็ดคล้ำ เป็นสีเหลืองอย่างชัดแจ้ง รวมทั้งเมล็ดข้าวนึง ๆ ที่เป็นสีน้ำตาลอ่อนบางส่วน หรือทั้งหมด

ข้าวเมล็ดอ่อน (immature kernel) เมล็ดข้าวที่มีสีเขียวอ่อน ได้จากข้าวเปลือกที่ยังไม่แก่

ข้าวไม่ไวต่อช่วงแสง (non-photosensitive rice) ข้าวที่ออกดอกตามอายุ ไม่ขึ้นอยู่กับช่วงแสง ใช้ปุ๋ยได้ตลอดปี เมื่อมีน้ำเพียงพอ บางครั้งเรียกอย่างย่อว่า ข้าวไม่ไวแสง

ข้าวไรย์ (rye) ขัญพืชเมืองหนาว ชนิด *Secale cereale* นิยมปลูกในเขตตอนอุ่น ใช้หมักเป็นวิสกี้ ใช้เป็นทำขนมปัง ใช้เมล็ดทำอาหาร และเป็นอาหารสัตว์

ข้าวไร่ (upland rice) ข้าวที่ปลูกตามไหหลี เตา หรือบนที่ดอนแบบพืชไร่ โดยไม่ต้องทำคันนาเพื่อเก็บกันน้ำ ปลูกโดยวิธีหยดเมล็ด อาศัยน้ำฝนและน้ำทึ่ง เป็นหลัก มีอายุเก็บเกี่ยวสั้น แตกกอหน้อย ระบบ rakel กัดและขนาด粒ใหญ่

มักเป็นข้าวไวต่อช่วงแสง และเป็นพันธุ์ข้าวนา

ข้าวไร่ที่สูง (high-altitude upland rice) ข้าวที่ปลูกในที่ดอนบนหรือในสภาพไร่ในที่สูงตั้งแต่ ๑๐๐ เมตรเหนือระดับน้ำทะเลขึ้นไป ใช้พันธุ์ข้าวที่ทนทานต่ออากาศหนาวเย็น ปลูกโดยใช้หินยอดเมล็ดตามหลุม

ข้าวล้มตอซัง (lock-lodged ratooning rice) ข้าวที่เติบโตจากตอข้าว หลังการเก็บข้าวตามฤดูกาลเสร็จเรียบร้อย โดยการข้าตอข้าวเดินให้ล้ม โดยไม่ต้องໄດ พรวนเดิน และหัววนกล้า ต้นข้าวรุ่นที่ ๒ จะแตกหน่อขึ้นมาจากตอข้าวเดินภายในเวลา ๑๐-๑๕ วัน จากนั้น ก็วิคน้ำเข้านา และคงอยู่แล้วเรื่อยน้ำไม่ໄห้ขาด ต้นข้าวที่งอกขึ้นมาใหม่ จะเติบโต และให้ผลผลิต อีกทั้งยังสามารถผลิตข้าวล้มตอรุ่นที่ ๒ ได้อีกหนึ่งรุ่น โดยผลผลิตไม่ได้น้อยลงแต่อย่างใด

ข้าวละนาน (Khao Lamam) ข้าวป่าชนิด *Oryza rufipogon* ลักษณะทั่วไปคล้ายต้นข้าว แต่ปลายเมล็ดมีหางยาวกว่า ขอบขี้นในคืนน้ำท่วมขัง มักขึ้นเป็นรากพืชปนกับ ข้าวปู่กู

ข้าวถูกผสม (hybrid rice) ข้าวถูกผสมชั้วที่ ๑ ที่เกิดจากการผสมพันธุ์โดยต้นแม่มีเกสรตัวผู้ที่เป็นหมัน ที่มาจากการผสมของเชื้อในไซโตพลาสติก - CMS (cytoplasmic male sterile) และปลูกต้นพ่อไว้ใกล้ตีียงกัน เมล็ดที่ได้จากการผสมแม่ เมื่อนำไปปลูกจะเป็นถูกผสมชั้วที่ ๑ ให้ผลผลิตสูง จากผลของการเป็นถูกผสม

ข้าวไว (early maturing rice) ข้าวไวต่อช่วงแสงที่เก็บเกี่ยวช่วงเดือนพฤษภาคม คุ้นช้าวนา

ข้าวไวต่อช่วงแสง (photosensitive rice) ข้าวประเพณีวันสั้น (shortday plant) ซึ่งเป็นพืชที่จะออกดอกเมื่อได้รับช่วงแสง (photoperiod) หรือจำนวนชั่วโมงของแสงต่อวัน น้อยกว่าต่าช่วงแสงวิกฤต (critical daylength) อันหนึ่ง สำหรับข้าว

กลุ่มพันธุ์นี้ มีค่าช่วงแสงวิถีต่ออุณหภูมิที่ประมาณ ๑๒ ชั่วโมง และจะออกดอกเมื่อได้รับช่วงแสงต่ำกว่าค่าช่วงแสงวิถีตุด ตามช่วงเวลาที่ด้านข้างแต่ละพันธุ์ต้องการปลูกได้เฉพาะในฤดูน้ำปี หากปลูกในช่วงฤดูน้ำปรังซึ่งมีช่วงแสงยาวกว่า ๑๒ ชั่วโมง จะไม่ออกดอก บางครั้งเรียกอย่างย่อว่า ข้าวໄວແສ

ข้าวໄວແສ คำย่อสำหรับเรียกข้าวໄວต่อช่วงแสง เป็นภาษาพูด

ข้าวสังข์หยด (Khao Sang Yot) ข้าวพื้นเมืองของจังหวัดพัทลุง เมล็ดเรียวขาว ข้าวกล้องมีเยื่อร้าสีแดงอ่อน จนถึงแดงเข้ม เมื่อหุงสุก จะมีความนุ่มนาก และขั้นคงนุ่มอยู่เมื่อเย็นตัวลง มีกลิ่นหอม รสชาติอร่อย เป็นข้าวที่หุงเฉพาะงานบุญ ประเพณี และเลี้ยงแขกพิเศษ เป็นข้าวพันธุ์แรกของไทย และของโลก ที่เป็นสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (Geographical Indication – GI) เรียกว่า ข้าวสังข์หยดเมืองพัทลุง

ข้าวสามเดือน (Khao Sam Duean, three-month rice) พันธุ์ข้าวไม่ໄวด่อช่วงแสง มีอายุประมาณ ๓ เดือนก็เก็บเกี่ยวได้ คือ ข้าวอาชูสัน្ត

ข้าวสาลี (wheat) ขัญพืช ชนิด *Triticum vulgare* และ *T. aestivum* เป็นพืชเมืองหนาว แต่สามารถปลูกได้ในฤดูหนาวของภาคเหนือ ทั้งในที่ราบลุ่ม และที่ราบสูง ทั้งในสภาพไร่และสภาพนาอาชีพน้ำ湛ประทาน ผลผลิตหลักคือแป้งข้าวสาลี ใช้ทำขนมปัง ขนมเค้ก คุกเก้ มะม่วง ปาท่องโก๋ เกี๊ยว ชาลาเป่า ขนมปีชะ

ข้าวสาร (milled rice, white rice) ข้าวเปลือกที่นำไปสี หรือด้ำ แล้วซ่อน (ขัด) เอาเปลือก และร้าวอกจนหมด เพื่อให้เมล็ดขาว ซึ่งพ้อง ข้าวขาว จำแนกออกเป็นข้าวสารเจ้า และข้าวสารເහີຍວ

ข้าวสารเจ้า (milled non-glutinous rice) ข้าวสารที่เป็นข้าวเจ้า

ข้าวสารເහີຍວ (milled glutinous rice) ข้าวสารที่เป็นข้าวเหนียว ซึ่งพ้อง: ข้าว

เหนียวข้าวขาว

ข้าวเสาไห้ (Sao Hai rice) เป็นชื่อสินค้าข้าวคั่งเดิมที่มาจากการชื่ออีกเมือง叫做เสาไห้ ในจังหวัดสระบูรี ที่ได้รับการยกย่องว่าเป็นข้าวคุณภาพดี ข้าวสวยร่วน หุง ขึ้นหม้อ จัดเป็นข้าวประเภทข้าวแข็ง

ข้าวหอม (aromatic rice, fragrant rice) กอุ่นพันธุ์ข้าวที่เมล็ดมีกลิ่นหอม อัน เกิดจากสาร 2-acetyl 1-pyrroline ซึ่งมีความหอมเหมือนใบเตย เช่น ข้าว หอมมะลิ สารให้กลิ่นหอมจะค่อย ๆ จางหายไปเมื่อเก็บข้าวไว้นาน หรือเก็บ ในสภาพที่ไม่เหมาะสม

ข้าวหอมถูกหลาบแดง (red-rose aromatic rice) ข้าวหอม ที่มีปีกออกหุ้มเมล็ดสี แดง พัฒนามาจากการกลายพันธุ์ของข้าวหอมมะลิ ๑๐๕ โดยการผสมพันธุ์ ระหว่างข้าวแดงหอม กับ IR64 จากสถาบันวิจัยข้าวนานาชาติ เป็นพันธุ์ดันตี้ ไม่ไวต่อช่วงแสง ปลูกได้ตลอดปี

ข้าวหอมแดง (red aromatic rice) ข้าวหอม ที่มีปีกออกหุ้มเมล็ดสีแดง พัฒนามา จากการกลายพันธุ์ของข้าวหอมมะลิ ๑๐๕ โดยการตัดเดือกพันธุ์ เป็นพันธุ์ข้าว ดันสูง เมื่อขึ้นข้าวหอมมะลิ ๑๐๕

ข้าวหอมนิล (Khao Hom Nin) ข้าวเข้าสีดำจากประเทศจีน

ข้าวหอมมะลิ (Khao Hom Mali) พันธุ์ข้าวในกอุ่นพันธุ์ข้าวหอมที่ได้รับการ ตัดเดือกเป็นข้าวสาร เมื่อหุงแล้ว มีความหอมมาก นุ่มเหนียว รับประทานอร่อย มีอะมิโลส ๑๓-๑๔ %

ข้าวหนัก (late-maturing rice) ข้าวไวต่อช่วงแสง เก็บเกี่ยวในช่วงปลายเดือน ธันวาคม-มกราคม ชื่อท้อง: ข้าววัน (อีสาณ) เปรียบเทียบ ข้าวเหนียว และข้าวคล่อง

ข้าวหัก (broken rice, brokens) เมล็ดข้าวหักที่ความยาวตั้งแต่ ๒.๕ ส่วนขึ้นไป

แต่ไม่ถึงความขาวของต้นข้าวและไม่รวมถึงเมล็ดข้าวแตกเป็นชิ้นที่มีเนื้อเหลืออยู่ในเมล็ดร้อยละ ๘๐ ของเมล็ด

ข้าวหางช้าง (*Khao Hang Chang*) คุ ข้าวฟ่างสมุทร โภคิน

ข้าวเหนียว (*glutinous rice, sticky rice*) กอุ่มพันธุ์ของข้าวที่เมล็ดมีเนื้อขุ่นกว่าข้าวเจ้า มีอะมิโลสสูงมาก หรือไม่มีเลย ประกอบด้วยอะมิโลเพกทินเป็นส่วนใหญ่ เมื่อได้หุงต้มสุกแล้ว เมล็ดข้าวเหนียวติดกัน และใส นิยมกินเป็นอาหารหลักของคนในภาคเหนือและอีสาน จำแนกนออกตามสีของเมล็ดหรือเขียวไว้ได้เป็นข้าวเหนียวขาว ข้าวเหนียวดำ และข้าวเหนียวแดง

ข้าวเหนียวขาว (*white glutinous rice*) ข้าวที่ได้จากการนำข้าวกล้อง ของข้าวเหนียว ไปขัดเอาร้าวออก

ข้าวเหนียวดำ (*black glutinous rice, purple glutinous rice*) กอุ่มพันธุ์ของข้าวเหนียว ที่ข้าวกล้อง มีเยื่อร้าวสีดำ หรือม่วงเข้ม หรือแดงดำ นิยมนิ่งให้สุก กินกับน้ำกะทิหวาน หรือใช้ทำข้าวคลาน มีความเหนียวแน่นอ่อนกว่าข้าวเหนียวขาว ชื่อพ้อง: ข้าวกำ (อีสาน)

ข้าวเหนียวแดง (*red glutinous rice*) กอุ่มพันธุ์ของข้าวเหนียวที่มีเยื่อร้าวสีแดง นิยมกินกับน้ำกะทิหวาน หรือใช้ทำข้าวคลาน

ข้าวใหม่ (*new rice*) ข้าวสารที่ได้จากการนำข้าวปลีอกที่เพิ่งเก็บเกี่ยวไปสีและบริโภคภายใน ๑-๔ เดือน เมื่อหุง จะได้ข้าวขาว ที่เหนียวและเปรี้ยบเทียบ ข้าวกำ

ข้าวอ่อน (*soft cooked rice*) ข้าวสาหร่ายร่วนซุบ แต่ไม่แข็งกระด้าง มีอะมิโลส ๒๑-๒๖ เปอร์เซ็นต์

ข้าวอาบุปานกถาง (*medium maturing non-photosensitive rice*) ข้าวไม่ไวต่อช่วง

แสง ที่มีอิทธิพลเจริญเติบโตมากกว่า ๑๐๐ วัน แต่ไม่เกิน ๑๒๐ วัน เปรียบเทียบ
ข้าวกลาง

ข้าวอาชญากรรม (early maturing non-photosensitive rice) ข้าวไม่ไวต่อช่วงแสงที่มี
อิทธิพลเจริญเติบโตไม่เกิน ๑๐๐ วัน เปรียบเทียบ ข้าวนา

ข้าวอาชญากรรม (long maturing non-photosensitive rice) ข้าวไม่ไวต่อช่วงแสงที่มีอิทธิพล
เจริญเติบโตจึงเก็บเกี่ยวมากกว่า ๑๒๐ วัน เปรียบเทียบ ข้าวนา ก

ข้าวอินดิกา (indica rice) กลุ่มพันธุ์ของข้าวชนิด *Oryza sativa* เมล็ดเรียวขาว
เจริญเติบโตได้ดีในที่ลุ่ม ในเขตดินของเอเชียใต้ เช่น อินเดีย ศรีลังกา และเอเชีย
ตะวันออกเฉียงใต้ ไทย พิลิปปินส์

ข้าวอินทรีย์ (organic rice) ข้าวที่ปลูกโดยไม่ใช้สารเคมี ทั้งปุ๋ย และสารกำจัด
ศัตรูพืช

ข้าวโอ๊ต (oat) ขั้นพืช ชนิด *Avena sativa* เป็นไม้มีเมืองหนาว ใช้เมล็ดเป็นอาหาร

ข้าวধান (pregerminated parboiled brown rice) เป็นข้าวที่หัตหนานขึ้นมาใหม่
โดยอาศัยน้ำปั่นถูกขยะของคนภาคอิสาน โดยการนำข้าวเปลือกมาแช่น้ำ แล้วนำ
นานั่ง ตากให้แห้ง แล้วสีเป็นข้าวกล้อง มีสาร GABA (gamma amino butyric acid)
สูงกว่าข้าวขาว และข้าวกล้อง ที่ไม่ได้ผ่านกระบวนการกระดุน ให้เกิด
การงอก มีฤทธิ์ช่วยลดความดันโลหิต และคงเลสเตอรอล เปรียบเทียบ ข้าว
ধান ที่เป็นอาหารในหมวดที่ ๖

ต้นข้าว (head rice) เมล็ดข้าวหลัก ที่มีความยาวมากกว่าข้าวหลัก แต่ไม่ถึงความยาว
ของเมล็ดข้าวเต็ม และให้รวมถึงเมล็ดข้าวแตกเป็นชิ้นที่มีเนื้อที่เหลืออยู่ไม่ถึง
ร้อยละ ๘๐ ของเมล็ด

ปลาข้าวชีวัน (small broken C1) เม็ดข้าวขนาดเล็กที่ร่อนผ่านตะแกรง ให้หางรูกลมเบอร์ ๗๙

ส่วนของเมล็ดข้าว (parts of rice kernel) ตามมาตรฐานสินค้าข้าว หมายอึง ส่วนของข้าวเดิมเมล็ด แต่ละส่วนที่แบ่งตามความยาวของเมล็ดออกเป็น ๑๐ ส่วนเท่า ๆ กัน

อะมิโลเพกติน (amylopectin) เป็นชนิดหลักในเมล็ดข้าว ประกอบขึ้นจากการรวมตัวของหน่วยกลุ่มและมีโครงสร้างทางเคมีเป็นลักษณะกึ่งไม้ มีผลให้เมล็ดข้าวเมื่อหุงสุกแล้วเหนียวมากติดกัน และแข็ง ในเมล็ดข้าวเหนียวข้าว มีอะมิโลเพกตินถ้วนๆ หรือเกิน ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์

อะมิโลส (amylose) เป็นชนิดรองในเมล็ดข้าว ประกอบขึ้นจากการรวมตัวของหน่วยกลุ่มและมีโครงสร้างทางเคมีเป็นลักษณะเส้นยาว มีผลให้เมล็ดข้าวเมื่อหุงสุก จะมีความเหนียวลดลงหรือร่วนมากขึ้น และแข็งการด้างมากขึ้นตามปริมาณอะมิโลสที่มี ในเมล็ดข้าวสารเจ้า มีอะมิโลสอยู่ ๑๐-๓๔ เปอร์เซ็นต์

หมวดที่ ๕

ศัพท์ชนิดข้าวในสกุล *Oryza*

ก. ข้าวป่าที่เป็นบรรพบุรุษของข้าวปลูก

ข้าวป่า มีอยู่ด้วยกัน ๒๑ ชนิด แพร่กระจายอยู่ทั่วโลก สำหรับประเทศไทย พจนานุกรม ก็อ:

O. granulata ลำต้นเล็ก ในคล้ายใบไผ่ กอตั้งตรง แผ่น สูง ๘๐ ซม. ร่วงไม่แตก ระแห้ง เกสรเพศเมียสีขาว ติดเมล็ดคนอยู่มาก เมล็ดสุก สีดำ ร่วงง่าย ไม่มีหาง พนตามบริเวณที่ร่วงเจา หิน หรือบริเวณน้ำตกในภาคเหนือ เช่น ในจังหวัดพิษณุโลก เชียงใหม่ น่าน ลำปาง สำหรับภาคกลาง พนที่สระบูรีเท่านั้น

O. nivara ข้าวป่าอาชูปีเดicha สูง ๕๐-๑๖๐ ซม. กอตั้ง แผ่น ติดเมล็ดปานกลาง เมื่อสุกเมล็ดมีสีดำ ร่วงง่าย มีหางขาว ค่อนข้างแข็ง ขยายพันธุ์ด้วยเมล็ดหรือแตก กอ สามารถผสมข้ามกับข้าวปลูกได้เองตามธรรมชาติ พนตามบริเวณที่โล่ง แห้ง ชื้น น้ำจัง ดื้น ในทุกภาคของประเทศไทย โดยเฉพาะภาคกลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

O. officinalis ข้าวป่าอาชูข้ามปี กอตั้ง เอน ออกดอกออกผลปี เมล็ดเล็ก ป้อม ติดเมล็ดมาก เมื่อสุกเมล็ดมีสีดำหรือสีน้ำตาล ร่วงง่าย ขยายพันธุ์ด้วยเมล็ด พนตามบริเวณที่ร่วงเจา เช่น ในสวนทุเรียน หรือบริเวณน้ำตก ในจังหวัดกรุงเทพฯ นนทบุรี ชุมพร สระบูรี และเชียงราย

O. ridleyi สูง ๑๐-๑๐๐ ซม. กอตั้งตรง แผ่น ในหนาน สีเขียวเข้ม เกสรเพศเมียสีน้ำเงิน-ดำมะหมี่ ก้านร่องดอกขาว มีหางสั้น เมล็ดขาวเรียบ เมื่อสุก สีดำ ติดเมล็ดน้อย ร่วงง่าย ขยายพันธุ์ด้วยเมล็ด พนตามบริเวณที่ร่วงเจา หรือบริเวณน้ำตก มี

แหล่งพบน้อยมาก พนในจังหวัดกรุงเทพฯ นนทบุรี สงขลา สระบุรี และ เชียงราย

O. rufipogon ข้าวป่าอzaข้ามปี ต้นสูงกว่า ๑ ม. กอแฟ่ เลือย ติดเมล็ดค่าน้อยเมื่อสุก เมล็ดสีดำ ร่วงง่าย มีหางข้าว ขยายพันธุ์ด้วยเมล็ดหรือแคก กอ สามารถผสมข้าม กับข้าวปู่กู้ได้เองตามธรรมชาติ พนตามบริเวณที่โล่งแจ้งในทุกภาคของ ประเทศไทย โดยเฉพาะภาคกลาง และภาคใต้ ชื่อพ้อง *O. perennis*

ข. ข้าวปู่กู้

O. glaberrima ข้าวปู่กู้แอฟริกา มีปู่กู้ทางด้านตะวันตกของทวีปแอฟริกา

O. sativa ข้าวปู่กู้เอเชีย มีปู่กู้ทั่วไปในเอเชีย ออสเตรเลีย แอฟริกา ยุโรป และ อเมริกา แบ่งเป็น ๓ กลุ่มพันธุ์ คือ:

๑. กลุ่มพันธุ์ *indica* มีกำเนิดในอินเดีย และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เมล็ด เรียวข้าว
๒. กลุ่มพันธุ์ *javanica* มีกำเนิดในเกาะชวา ประเทศไทยในโคนี้เช่น เมล็ดใหญ่ เหนอะสำหรับปู่กูกันที่สูง ข้าวบู่กู้เรียก เมล็ดป้อม
๓. กลุ่มพันธุ์ *japonica* มีกำเนิดในญี่ปุ่น เมล็ดป้อมสัน្តิ เมื่อหุงต้มแล้ว เมล็ด เหนียวติดกัน

ด. อุกผสมในธรรมชาติของข้าว

มีทั้งสูกผสมระหว่างข้าวป่าที่เป็นบรรพนุรุษของข้าวปู่กู้กับข้าวปู่กู้และ ระหว่างข้าวป่าด้วยกันเอง มีลักษณะผันแปรสูง ไม่สามารถจัดเป็นชนิดได้ จึง เรียกว่า spontaneous form ของข้าวปู่กู้ มีลักษณะคล้ายข้าวป่า และข้าวปู่กู้ แต่มี

ความแข็งแรงกว่าข้าวปู่กุก มักพบในแปลงข้าวปู่กุก ซึ่งเป็นปัญหาต่อชาวนา โดยเฉพาะที่ปู่กุกแบบนาหัวร่าน

๙. ข้าวป่าชนิดอื่น ๆ

O. latifolia หญ้าละมาน หรือข้าวละมาน

O. meyeriana var. *granulata* ข้าวนก

บรรณานุกรม

สงกรานต์ จิตรารถ. ๒๕๔๗. พันธุ์ข้าวไทย; นรดกอันถ้าคำของคนไทย. บันทึก เครื่องเขยพืชปู่กุกพื้นเมืองไทย ๓: ๑๖-๑๘ (ฉบับ “ข้าวไทย...ฉลองปีข้าว สาคด” ก.ค.-ก.ย. ๒๕๔๗).

หมวดที่ ๖

ศัพท์อาหารที่ทำจากข้าว

(เฉพาะที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า ‘ข้าว’)

คนไทยในภาคต่าง ๆ ได้นำอาชีวนาทำเป็นอาหารทั้งหวาน (หรือข้น) และเค็ม มากน้อยหลายอย่าง ตั้งแต่ครัวโบราณ และได้อ่ายทอดวิธีการทำกรุ่นสูรุ่น จนกระทั่งถึงปัจจุบัน แต่นางอย่างกีดกันหายไป เมื่อจากไม่เป็นที่นิยม หรือไม่รู้วิธีทำ ในบรรดาอาหารที่ทำจากข้าว ที่มีชื่อเริ่มต้นด้วยคำว่า ‘ข้าว’ มีดังต่อไปนี้ (ไม่รวมข้าวที่นำมาทำประไยกันอย่างอื่น ซึ่งอยู่ในหมวดที่ ๑):

ข้าวกระยาพิพัย (Khao Kraya Thip) ขนนที่ทำจากข้าวอ่อน ผสมเครื่องปรุง อันประกอบด้วยน้ำผึ้ง น้ำอ้อย น้ำนม ถั่ว ชา ฯลฯ พิธีกรรมข้าวกระยาพิพัย ต้องใช้หล่อจงพรหมเจริญเป็นผู้กวน ใช้ในพิธีสารทของคนภาคกลาง ถือเป็นของมงคล ชื่อพ้อง: ข้าวพิพัย

ข้าวกระยาสารท (Khao Kraya Sat) ขนนที่ทำจากข้าวเม่า ข้าวตอก มะพร้าว ปูรุ่ง คั่วผึ้ง น้ำอ้อย น้ำตาล ถั่ว ชา นำมานกวนบนไฟอ่อนๆ จนเหนียว แล้วเกลี่ย ลงภาชนะ ตัดเป็นชิ้น ๆ เป็นของที่ทำขึ้นเพื่อทำบุญ ใช้กินกับกล้วยไข่ในเทศกาลสารทไทย กลางเดือน ๑๐ ชื่อพ้อง: กระยาสารท

ข้าวกระยาสังแวง (Khao Kraya Sangwaeng) คุ ข้าวภา

ข้าวกันจัน (Khao Kan Chin) (จีน-ไทยใหม่) ข้าวสาขคลุกเลือดหมู หรือเนื้อบด ใส่เกลือเค้าให้เข้ากัน ห่อใบคงนึงให้สุกกินกับหนอมซอym มะนาว หอมเจียว กระเทียมเจียว มักขายคู่กับขนมจีนน้ำเงี้ยว ชื่อพ้อง ข้าวเจี้ยว

ข้าวกำ (ไม่ใช่กล้า) (Khao Kam) ข้าวหนึ่งขวดในน้ำดองคิน แล้วจึงนึ่ง เมื่อข้าว

สุก จะมีสีม่วงคล้ำ กินกับหน้ากระเพาะ เปรี้ยบเทียบ ข้าวก้า ในหมวดที่ ๔ และ ๘
ข้าวกึ่งสำเร็จรูป (semi-finished rice product) ผลิตภัณฑ์ข้าวนิ่ง ๒ บรรจุของ
 สามารถนำมารีโ哥คได้หลังผ่านการหุงต้มในระยะสั้นๆ หรือเติมน้ำเค็ด
ข้าวแกง (Khao Kaeng, rice with curry) อาหารที่ประกอบด้วยข้าวเปล่า ราดแกง
 ชนิดต่าง ๆ เช่นแกงเผ็ด แกงไก่

ข้าวแกงทอด (Khao Kaeng Thot, fried rice with curry) เป็นศัพท์ใหม่ ที่เกิดจาก
 การหาทางใช้ประโยชน์ของข้าวที่หุงสุกแล้ว ทำได้โดยการหุงข้าวในอัตราส่วน
 ๔ : ๑ ของข้าวหมอนมะลิ กับข้าวเหนียว แล้วผสมกับแกงชนิดต่าง ๆ เช่นแกง
 เนื้อวัวหวาน นำมาคลุกเคล้ากับข้าวขาว-ข้าวเหนียวที่หุงสุก นำไปประกอบบน
 แม่พิมพ์ เอาออกจากราเม่พิมพ์ไปคลุกกับแป้งสาลีแห้ง นำลงคลุกกับเกลือจนปั้ง^ก
 ครอบ แล้วจึงนำไปประกอบ ซึ่งนำไปปรับประทานได้เลย หรือใส่ถุงแข็งในตู้แข็ง เก็บ
 ไว้ได้นาน และอุ่นในเตาไมโครเวฟ แล้วหยอดอีกครั้งหนึ่งก่อนรับประทาน

ข้าวโภณ (Khao Kop) (อิน-อีสาน) ข้าวเหนียวนิ่ง ทำเป็นแผ่นกลม ตากแดดให้
 แห้ง นำไปประกอบ แล้วโรยหน้าด้วยน้ำตาลปีบเคี่ยว บน manganese เลือด หรือข้าวเลือย
 เม็ด ที่เรียก บางทีก็เรียกเพี้ยนเป็น ข้าวไข่, ข้าวโภคน หรือข้าวเทียน ข้าวแค่น
 ของภาคเหนือ

ข้าวเกรียง (Khao Kriap) ของว่างที่ทำจากแป้งข้าวเจ้า หรือแป้งข้าวเหนียว เป็น
 แผ่นบาง ตากให้แห้ง แล้วปั้นหรือหยอด มีหอยลายอย่าง เช่น ข้าวเกรียงวัว ข้าว
 เกรียงงา ข้าวเกรียงกุ้ง

ข้าวเกรียงกุ้ง (Khao Kriap Kung) ข้าวเกรียง ที่ทำจากแป้งข้าวเหนียว ที่มีกุ้ง
 เป็นส่วนผสม

ข้าวเกรียงงา (Khao Kriap Nga) ข้าวเกรียง ที่ทำจากแป้งข้าวเหนียว ผสมกับ

พระราชาพิธีจุดพระบังคับแลกนาขวัญ

การปลูกข้าว

ประเทศไทย THAILAND

สำรอง THAI RICE

6 กก.
BAHT
net wt. 13.200

การเก็บข้าว

ประเทศไทย THAILAND

สำรอง THAI RICE

6 กก.
BAHT
net wt. 13.200

การใช้รถแทรกเตอร์เก็บข้าว

ประเทศไทย THAILAND

สำรอง THAI RICE

12 กก.
BAHT
net wt. 26.400

ร้องข้าว ที่พาน้ำลูกในเขามาเบกขวดค่

ประเทศไทย THAILAND

สำรอง THAI RICE

12 กก.
BAHT
net wt. 26.400

ความหลากหลายของเชื้อพันธุ์ข้าวไทย

ข้าวດอกมาลี ๑๐๕

ข้าวตากแห้ง ๑๗

ปั่นแก้ว ๕๙

เสินบีโองง ๑๑๑

กษร ๙๐

กษร ๘๓๐๗๕-๔๓-๒-๑

กษ ๒๓

กษ ๘๑๒

กษ ๔๗๗๓๖๖-๑

กษ ๔๗๗๓๖๖-๒

กษ ๔๗๗๓๖๖-๑

กษ ๔๗๗๓๖๖-๒

ช้าวพันธุ์สีน้ำตาล

ช้าวพันธุ์สีน้ำตาล

ความหลากหลายของเชื้อพันธุ์ข้าวไทย;
เบ็ดข้าวพันธุ์ต่าง ๆ

การเตรียมดินเพื่อปลูกข้าว

มะพร้าว และจ้าคำ ทำเป็นแผ่นตากแห้ง วิธีกิน นำไปปิ้งไฟให้กรอบ
ข้าวเกรียงปากหม้อ (*Khao Kriap Pak Mo*) ข้าวเกรียงที่ทำจากแป้งข้าวเจ้า
ละเลงลงบนผ้าที่ปูงปากหม้อที่มีน้ำเดือด มีไส้ทำด้วยถุงหรือหมู กินร่วมกับ
ผักชีและผักกาดหอม

ข้าวเกรียงวัว (*Khao Kriap Wao*) ข้าวเกรียงที่ทำจากข้าวเหนียวนิ่งสุก ตำใน
ครกกระเทอง โดยผสมกับน้ำเยื่อเครื่องดูดหมานหนี่ยวุ่น แล้วแผ่เป็นแผ่น
บาง ทาผิวด้วยไข่แดงผสมน้ำมันพืช ตากในที่ร่มจนแห้ง วิธีกิน นำไปย่าง
ไฟจนสุกพอด

ข้าวเกรียงอ่อน (*Khao Kriap On*) ของว่างที่ทำจากแป้งข้าวเจ้า ละลายกับน้ำตาล
โภณฑหรือน้ำ calamansi ละเลงลงบนผ้าที่ปูงปากหม้อน้ำเดือด มีไส้ทำด้วย
ถั่วและมะพร้าว ใช้กินกับน้ำตาลคลุกงา

ข้าวแขก (*Khao Khaek*) ของว่างที่ทำจากข้าวเจ้า เอามาเปี๊ยก แล้วใส่หน้าคัดล้าน
ตะโภ๊ แต่มีเส้นเหลือง มีรสเค็ม ๆ มัน ๆ

ข้าวโขบ (*Khao Khop*) (อิน-อีสาน) คุ้ ข้าวโขบ

ข้าวគูบ (*Khao Khuap*) (อิน-พายัพ) ข้าวเกรียงใส่น้ำตาลอ้อย มีรสหวานคัดล้าน
ข้าวเกรียงวัว

ข้าวคั่ว (*Khao Khua*) (อิน - อีสาน, พายัพ) ข้าวสารแห่น้ำ แล้วคั่วให้เหลือง
ใบกลิ้นให้ละเอียด ภาคอีสานใช้กินกับซุปหน่อไม้ ลางน้ำตก ซึ่งข้าวคั่วจะ
ช่วยให้มีกลิ่นหอม และทำให้น้ำข้นขึ้นด้วย

ข้าวแคบ (*Khao Khaep*) (อิน-พายัพ) ข้าวเกรียง ที่มีรสเค็ม คัดล้านข้าวเกรียงถุง

ข้าวโโคบ (*Khao Khop*) (อิน-อีสาน) คุ้ ข้าวโโคบ

ข้าวคลุกงา (*Khao Khluuk Nga*) (อิน - อีสาน, พายัพ) คุ้ ข้าวแคลกงา เปรี้ยงเพียง

ข้าวหมูกรง

ข้าวเจี๊ยะ (Khao Ngiao) (ถิ่น-ไทยไหอยู่) คือ ข้าวก้นจืด

ข้าวจี่ (Khao Chi) (ถิ่น-อีสาน) ข้าวเหนียวน้ำงอกสุก ปั้นเป็นก้อนกลม ใส่ไส้สัน្តำอ้อย เสียงไนปีง พอดูกาเหลืองก็ทำด้วยไข่ แล้วปีงจนสุก ใช้สำนัตรในงานบุญ ข้าวจี่ ซึ่งจัดในเดือน ๑ หรือกินโดยจิ้มกับปลาาร์รา หรือแจ่ว

ข้าวแซ่บ (Khao Chae) ข้าวสุกขัด แซ่น้ำเย็นที่อบจนหอม กินกับเครื่องกับข้าว ต่างๆ

ข้าวซอย (Khao Soi) (ถิ่น-พะเยา) อาหารทางภาคพายัพคล้ายก๋วยเตี๋ยว ทำด้วยแป้ง ข้าวเจ้า เป็นเส้นใหญ่ ๆ แล้วปูรุ่งด้วยเครื่องปรุง เดินเรียก ก๋วยเตี๋ยวซอย

ข้าวซอยตัด (Khao Soi Tat) (ถิ่น-จีนอ่อ) อาหารทำจากเส้นมะหมี่ หรือเส้นข้าวซอย หยอดไส่น้ำตาลรายหรือน้ำตาลปีน ทำเป็นแผ่นหรือก้อนใส่ในแบบเป็นรูปกลม หรือรูปเหลี่ยม กินเป็นของหวานหรือของว่าง กินกับน้ำชากาแฟในตอนเช้า ปัจจุบัน เป็นของฝากจาก อ. เมฆสาย จ. เชียงราย

ข้าวเด็กงา (Khao Daek Nga) (ถิ่น-อีสาน, พะเยา) ข้าวเหนียวน้ำงอก กับกากเนื้อไส่น้ำตาลเล็กน้อย คุกคามลีดี้คางเขี้ยม่อน (*Perilla frutescens*) ชื่อพ้อง ข้าวคุกงา เปรีบมเทียน ข้าวหมูกรง

ข้าวต้ม (boiled rice) ๑ ข้าวเจ้าที่ต้มให้สุกและยังมีน้ำออย เม็ดข้าวจะเละกว่า ข้าวสวย มีสองประเภท คือ ข้าวต้มกุยช่าย และ ข้าวต้มเครื่อง ๒ ข้าวเหนียวที่ห่อ ด้วยใบไม้ เช่นใบคงหรือใบมะพร้าว และต้มหรือนึ่งให้สุก ใช้เป็นขันน น มีชื่อ ต่าง ๆ เช่น ข้าวต้มน้ำร้อน ข้าวต้มผัด ข้าวต้มมัคไก ข้าวต้มคุกโภย

ข้าวต้มกับ (Khao Tom Kap, boiled rice with other food) คือ ข้าวต้มกุยช่าย

ข้าวต้มกุยช่าย (Khao Tom Kui, boiled rice to eat with other food) ข้าวต้ม ๑

เปล่าๆ ที่กินร่วมกับกับข้าวสำหรับข้าวต้ม

ข้าวคั่มเครื่อง (Khao Tom Khrueng), boiled rice with premixed food ข้าวต้มฯ ที่ปรุงส่วนรึร่วมกับเนื้อสัตว์ต่างๆ เช่น หมู ไก่ ถุง ปลา

ข้าวคั่มจิ้น (Khao Tom Chim) ข้าวเหนียวไส้สักล้วยน้ำว้าห่อ แบบสามเหลี่ยม หรือสี่เหลี่ยม แล้วต้มให้สุก เวลากินจะในทอง คลุกมะพร้าวที่ผสมน้ำตาล ใส่เกลือ ซึ่งห้อง: ข้าวต้มหัวหงอก (ภาคเหนือ)

ข้าวคั่มทรงเครื่อง (Khao Tom Song Khrueng) ข้าวต้มฯ คลุกกับถั่ว ถุงแห้ง มะพร้าวบูด

ข้าวคั่มน้ำรุ้น (Khao Tom Nam Wun) ของหวานที่ทำด้วยข้าวเหนียวห่อตัวย ในทอง เป็นรูปสามเหลี่ยม ต้มให้สุก ใช้กินกับน้ำเชื่อม ทางภาคเหนือ ใส่ถั่ว ลิสงค์ด้วย กินกับมะพร้าวบูด ผสมน้ำตาลหารราย

ข้าวคั่มปีด (Khao Tom Pat) ข้าวเหนียวต้ม ที่ห่อตัวยในมะพร้าวอ่อนหรือ ในเศษ มักทำด้วยพระในเศษกลอกรหريا ภาคเหนือเรียก ข้าวปีด

ข้าวคั่มผัด (Khao Tom Phat) ข้าวเหนียว พัด แล้วผสมถั่วคำ ปรุงรสด้วยน้ำกะทิ และน้ำตาล มีไส้สักล้วยน้ำว้าหรือเผือกสวน ห่อตัวยในทองพันเป็นรูปปุ่นตาม รูปถ้วย นึ่งให้สุก ใช้กินเป็นของว่าง

ข้าวคั่มนัด (Khao Tom Mat) ข้าวเหนียว ใส่ถั่วคำ ต้มพอสุก ผสมลงไปในข้าว แล้วจึงห่อตัวยในทองเป็นกลืน มัดเป็นคู่ๆ แล้วต้มหรือนึ่งให้สุก ข้าวคั่มนัดที่ สุกตัวยการต้ม จะเหนียวกว่าการนึ่ง

ข้าวคั่มนัดได้ (Khao Tom Mat Tai) ข้าวเหนียวห่อตัวยในทองมีไส้เค็ม ปรุงจาก ถั่วเขียวชี๊ก หรือบด ผสมมันหมู หั่นเป็นชิ้นเล็กๆ ห่อข้าวฯ มัดเป็นเปล่าๆ (คล้ายมัดได้) นึ่งจนสุก

ข้าวต้มถูกโภชนา (Khao Tom Luk Yon) ข้าวเหนียว ที่ผัดด้วยกะทิใส่เกลือ
น้ำปลา ห่อด้วยใบอ่อนของมะพร้าว กระเพ้อ อ้อ หรือเผย เป็นรูปสามเหลี่ยม
ไว้หางข้าวให้พอดีกับใบ นึ่งหรือคั่นให้สุก ใช้กินกับน้ำเชื่อม นิยมใช้ใน
เดือน腊月 (ตักษรตามไทย)

ข้าวต้มหัวหงอก (Khao Tom Hua Nguak) (อิน-พาบัพ) คุ้มข้าวต้มขี้มี

ข้าวตอก (Khao Tok) ข้าวเปลือก หั่นเป็นชิ้นๆ แล้วคลุกเคล้ากับหัวหงอก
นานเป็นคอก (ในหม้อปิดฝาที่มีรูตรงกลางเพื่อสอดไม้ไฟสำหรับใช้กิน) ใช้กิน
กับน้ำกะทิ นิยมทำกินในงานบุญสารทไชย คนไทยภาคเหนือใช้ข้าวตอกบูชา
พระ โดยใช้ข้าวตอกบนพานดอกไม้ (เรียกว่าพานข้าวตอกดอกไม้) สามารถ
นำมาราด นำมารำเป็นขนมต่างๆ เช่น ข้าวตอกตึง กระยาสารท บางท้องอิน เรียกข้าว
ตอก หรือข้าวตอกแตก

ข้าวตอกตึง (Khao Tok Tang) ของหวานทำด้วยข้าวตอก บดกับหัวกะทิ ละลาย
น้ำปลาเป็น แล้วอัดพิมพ์เป็นแผ่นๆ โรยด้วยแป้งข้าวเจ้า แล้วอบด้วยเตาอบลมร้อน

ข้าวตอกแตก (Khao Tok Taek) (อิน-อีสาان) คุ้มข้าวตอก

ข้าวตัง (Khao Tang) ข้าวสุกที่ดัดเป็นแผ่นเกรียมอยู่กันหนึ่งชั้นหรือกระทะเป็น
แผ่น ๆ นำไปคากแคนจนแห้ง กองจนพอกรอบ ปั๊จุบัน มีการผลิตระดับ
อุตสาหกรรม โดยการหุงข้าวจนสุก แล้วทำเป็นแผ่นกลมหรือสี่เหลี่ยมเล็กๆ
บางๆ คาดให้แห้ง บรรจุปืนขาย มีหลายอย่าง เช่น ข้าวตังทรงเครื่อง ข้าวตัง
มะพร้าว ข้าวตังเมืองลาว ข้าวตังหน้าตัง แต่ข้าวตังสวาย ในใช้ข้าวตัง

ข้าวตังทรงเครื่อง (Khao Tang Song Khruueang) ข้าวตัง ที่กินร่วมกับเครื่องปูรุ้ง
ต่างๆ

ข้าวตังมะพร้าว (Khao Tang Maphrao) ข้าวตัง ที่กินร่วมกับมะพร้าวที่กีบด

ผสานงาน้ำตาล

ข้าวตังเมี่ยงลาว (Khao Tang Miang Lao) ข้าวตังที่กินกับเมี่ยงลาว ซึ่งประกอบด้วยถั่วน้ำคุด ผสานน้ำตาล จิ้งขอบ ห่อด้วยใบผักกาดทอง

ข้าวตังสวาย (Khao Tang Sawoei) ข้นที่ทำจากข้าวสวาย หัวกะทิ น้ำตาล เกลือ พริกไทย ไข่ บดให้เข้ากัน แล้วหยอดลงบนพิมพ์ทองม้วนให้เป็นแผ่น โรยด้วยหมูหอย ปี๊บให้สุก เมื่อจะนึ่งต้องรีบห่อไว้ ข้าวตัง แต่ข้าวตังสวาย ก็ไม่ใช่ข้างตัง

ข้าวตังหน้าตั้ง (Khao Tan Na Tang) ข้าวตังที่กินกับหน้าตั้ง (หลนหมูหรือกุ้งสับหลน)

ข้าวตาก (Khao Tak) ข้าวสุกที่ตากให้แห้งเพื่อเก็บไว้กินนาน ๆ

ข้าวตากหัวโขน (Khao Tak Hua Khon) ข้นที่ทำจากข้าวตาก คั่ว ผสานน้ำตาลปี๊บ กินกับมะพร้าวazuค่อย ผสานเกลือ

ข้าวตู (Khao Tu) ข้นที่ทำจากข้าวตากคั่ว ตำเป็นผงเคลือกับน้ำตาลมะพร้าว และมะพร้าวazu แล้วปั้นเป็นก้อน อบควันเทียน

ข้าวแตก (Khao Taek) (อิน-พายัพ) คุ ข้าวตอก

ข้าวแต่น (Khao Taen) คุ ข้าวแต่น

ข้าวแต่น (Khao Taen) (อิน-พายัพ) ข้าวเหนียวนิ่ง ปั้นเป็นแผ่นกลมๆ ตากแห้งแล้วนำไปประกอบให้พอง มีรสเดิม ๆ หวาน ๆ มักทำเป็น ๒ สี กือสีแดง (ข้าวแต่นแดง) และสีขาว (ข้าวแต่นขาว) มีชื่อเรียกอีกหลายชื่อ เช่น ขามน้ำเงี้ด ข้าวแต่น ขามรังนวน เปรียบเทียน ข้าวไก่นของภาคอีสาน

ข้าวแต่นขาว (Khao Taen Khao) (อิน-พายัพ) ข้าวแต่นโรยด้วยน้ำตาลปี๊บเทียว มีสีขาว

ข้าวแต่นแดง (Khao Taen Daeng) (อิน-พายัพ) ข้าวเหนียวนิ่งสุก ขณะยังร้อน ใส่

น้ำตาลอ้อยคละเอียคลงไป กลุกขามเมล็ดข้าวเป็นสีแดง ทำเป็นเพ่นก่อน บาง ๆ คากแห้ง แล้วทอดให้เหลือง กินโดยไม่ต้องโรยน้ำตาล เปรี้ยวเผ็ด ข้าวเด่น และข้าวเด่นข้าว

ข้าวทอด (Khao Thot) ข้นมำจากข้าวสุก ผสมกับน้ำพร้าวชุด เกลือ ชูนเปี๊ง สาลี ทอดจนเหลือง

ข้าวทิพย์ (Khao Thip) คือ ข้าวกระชาบทิกฟัก

ข้าวเทพนารี (Khao Thep Nari) ข้นมหวน ทำจากข้าวเหนียวแข่นน้ำ ทั้งจน กรอบ แล้วคลุกกับน้ำซื่อม ให้น้ำตาลเกาะเมล็ดข้าวจนทั่ว ใช้กินเป็นของขบ เคี้ยว หรือกินกับน้ำพร้าวชุด คลุกน้ำตาล เกลือ และจ้าว

ข้าวนึ่ง (Khao Nueng, parboiled rice) ๑ (ถั่น-พายขี้) ข้าวเหนียว ที่นึ่งในภาชนะ เช่นหวด นวย หรือไห จนสุก ๒ คุในหมาดที่๔

ข้าวน้ำตาล (Khao Bat) ๑ ข้าวสารเก่า หุงในน้ำเตือดเพื่อให้สายเป็นตัว สำหรับตักบาตร ๒ ข้าวที่พระสงฆ์นิษฐานมาได้

ข้าวบินท์ (Khao Bin) ๑ ก้อนข้าวสุกที่บรรจุในกรวยรูปคล้ายหุ่น ใส่ไว้ในพุ่มดอกไม้ ใช้ในการเช่นบูชา ๒ ข้าวคลอกปืนเป็นรูปทรงคล้ายดอกบัวดูน

ข้าวบุหรี่ (Khao Buri, Kabuli rice) ข้าวหุงแบบแรก มีเครื่องปรุงและเนื้้ออยู่ในตัว (คำว่า ข้าวบุหรี่ แหล่งมาจากคำว่า ‘ข้าวกะบุลี’ ซึ่งแปลว่าข้าวปรุงแบบชาวกรุงกาบูล (Kabul) เมืองหลวงของประเทศอฟغانิสถาน)

ข้าวเบื้อง (Khao Buea) ๑ ข้าวสาร ที่ต้มละเอียด ใช้ผสมกับน้ำแกง ตามธรรมเนียมของคนไทยภาคเหนือ เพื่อให้แกงเข้ม ๒ ข้าวเหนียว แข่นน้ำจนเมล็ดอ่อนนุ่มนุ่ม ใช้สะเด็ดน้ำ ใบโลกให้ละเอียด ใช้สำหรับแกงหน่อไม้ ใบย่านาง แกง

อ่อน หรือหมกไก่ (หมายเหตุ คำว่า ‘สาภะเมือง’ ในภาษาภาคกลาง น่าจะ
เป็นมาจากการ ‘สาภะข้าวเมือง’)

ข้าวปีด (*Khao Pat*) คุ ข้าวคัมปีด

ข้าวปีด (*Khao Pat*) (อิน-อีสาน) ข้นมชนิดหนึ่งคล้ายข้นปีกปูน แต่เหนียวมาก

ข้าวปายะส (Khao Payat) คุ ข้าวมธุปปายะส

ข้าวปีน (*Khao Pun*) (อิน-อีสาน) อาหารชนิดหนึ่งของชาวอีสาน ทำโดยเอา
ข้าวสารมาแช่น้ำค้างคืน แล้วไม่ให้ให้ละอองเดือดเป็นแป้ง ใส่กรวยใบคง แล้ว
โรยลงในน้ำดีดให้เป็นเส้นกลม ๆ คล้ายเส้นหมี่ ใช้กินกับน้ำข้าว น้ำพริก ฯลฯ
ข้าวเส้น ก็เรียก กันไทยในภาคอื่น เรียกว่าข้น Jin

ข้าวปีก (*Khao Piak*) ๙ ข้าวเจ้าที่ต้มและกวนให้เละและเหนียว ใช้แทนการ
โดยเฉพาะ เพื่อผนึกผ้าให้ติดกัน แป้งปีก ก็เรียก ๒ ข้นทำจากข้าวเจ้าที่ต้ม
กับน้ำกะทิให้เหลว จนน้ำแห้ง มีรากคัมมัน ๆ มัน ๆ

ข้าวผัด (*Khao Phat*) ข้าวสุกที่ผัดกับน้ำมันและเครื่องปรุง

ข้าวผัดมันปู (*Khao Pat Man Pu*) ข้าวสวย ที่ผัดกับมันปู และเครื่องปรุงต่างๆ
 เช่นเนื้อปู กระเทียม พริก น้ำตาล น้ำปลา แล้วโรยตัวขึ้นมะกรูด บะหมี่กุ้งเท่าน
 ข้าวมันปู

ข้าวแหะ (*Khao Phae*) ชื่อของอาหารงานเดี๋ยว ทำโดยต้มข้าวสารกับกะทิ พอก
 เดือดใส่พริกแกง ที่ผัดกับปลาบ่าัง ไก่ หรือหมู แล้วเติมฟักทอง ข้าวโพด และ
 เครื่องปรุงรส รวมทั้งใบคำลึง และใบแมงลัก ภาชนะอีกหนึ่งเรียก ‘ข้าวแหะ’

ข้าวพอง (*Khao Phong*) ๙ ข้าวเหนียวนิยมนิยมสุก ผสมน้ำตาล อัดเป็นแผ่นแล้วหยอด
 ให้พอง ทางภาคอีสานใช้ข้าวเหนียวนิยมนิยมตากแห้ง คั่วให้เม็ดพอง อัดในแผ่น

วงกลม หยดค้นน้ำตาลอ้อห์ที่เกี่ยวจนเหนียว บนน้ำไข่เม็ด ก็เรียก ๒ ขั้นตอนที่ทำด้วย
ข้าวเจ้า ทอดให้เหลือง เคลือบกับน้ำตาล แล้วอัดเป็นแผ่น

ข้าวมธุปายส (Khao Mathupayat) ข้าวที่หุงกวนด้วยน้ำผึ้ง น้ำวัว เป็นอาหาร
สำหรับสังเวชเทราวดของชาวอินเดียสมัยโบราณ ภาคเหนือเรียก ข้าวปายส
ข้าวมัน (Khao Man) ๔ ข้าวเจ้าที่หุงกับน้ำกะทิ มักกินกับส้มตำ ๕ ข้าวเจ้าผัดกับ
มันไก่ แล้วหุงแบบไม่เชื่คน้ำ ๖ (อิน-พาอัพ) ข้าวเหนียวหุง แล้วมูนด้วยกะทิ
ประยุกต์เพียง ข้าวเหนียวมูน

ข้าวมันไก (Khao Man Kai) ข้าวมัน ๒ ที่กินกับไก่ต้ม ไส้ซอส มักกินร่วม
กับน้ำซุป และน้ำจิ้ม

ข้าวมีตุ (Khao Mi Tu) (อิน-พาอัพ) ขั้นพื้นเมื่องของภาคเหนือ ทำจากข้าว
เหนียว ผสมกับถั่วลิสง แล้วนึ่งให้สุก แล้วหยอดน้ำอ้อห์เชื่อมกับน้ำกะทิ
คุณและมูนให้เข้ากันจนข้าวเหนียวอิ่มน้ำอ้อห์ และนุ่ม กินกับมะพร้าวหวาน
โรยหน้า

ข้าวเม่า (Khao Mao) เมืองอ่อน (อายุ ๑๗-๑๙ วันหลังออกดอกออก) ของข้าวเปลือก
ข้าวเหนียว นำมาพรมน้ำเกลือ แล้วตั้งจนสุก ไข่ลอกให้แบบ แล้วแยกแกลบ
และร้าออก ใช้กับนมกินเป็นของว่าง มีหลาຍอย่าง เช่น ข้าวเม่ากากอุก ข้าวเม่า
บด ข้าวเม่าทอด ข้าวเม่ารัง ข้าวเม่าหมี่

ข้าวเม่ากากอุก (Khao Mao Khluk) ข้าวเม่า พรมน้ำ นวดให้บุ่มกากอุกกับมะพร้าวหวาน
น้ำค่าลาภราษและเกลือป่น นิยมกินกับกับถ้วยไป

ข้าวเม่าทอด (Khao Mao Tot) ข้าวเม่าที่นวดแล้ว กากอุกกับน้ำกระฉีก ห่อ
กล้ายไปเป็นไส้ ชุบน้ำแป้งข้าวเจ้าและมะพร้าวหวานแล้วทอดเป็นแพ ๗ จนกรอบ
ข้าวเม่าน้ำกะทิ (Khao Mao Nam Kathi) ข้าวเม่าที่ไข่ลอกแล้วขังในฟืนเปลือกออก

นำมาคั่วจนเม็ดพอๆ กับเผือก ก็จะได้ฟีดเอาไปลอกออก รับประทานโดยใส่น้ำกะทิ และน้ำแข็ง

ข้าวเม่นด (Khao Mao Bot) ข้าวเม่า กวนกับน้ำพร้าวสูตร น้ำตาลกรรยา กะทิ กลุก กับเปลือกข้าวหนานิข้าว ปั้นเป็นก้อนกลม แล้วคลุกให้แน่น กลุกกับข้าวเม่าคั่ว บด ละเอียดที่เบ่งไว้ เพื่อไม่ให้ข้าวเม่าติดกันเมื่อวางช้อนกัน อบด้วยควันเทียน ภาคเหนือนิยม กินกับปลาและไข่

ข้าวเม่ารัง (Khao Mao Rang) ข้าวเม่า ที่ขังไม่ได้แยกแกลงและรำ เอามาคั่วให้ พองกรอบอิnikที่หนึ่ง แล้วจึงฝิดแกลงและรำออก

ข้าวเม่านมี่ (Khao Mao Mi) ข้าวเม่า ผัดใส่เครื่องของข่างนมี่ มีเครื่องประกอบด้วย หุงแห้ง ถั่วลิสง เต้าหู้เหลือง หันเป็นชิ้นเล็กๆ ทอดให้กรอบ กลุกกับน้ำตาล กระเพราและเกลือ

ข้าวยากู (Khao Yakhu) เครื่องคั่มน้ำมัน ทำโดยนำเม็ดข้าวอ่อนใน รำขะน้านนมมาต้ม แล้วคั้นเอาน้ำ (เรียกว่า 'น้านนมข้าว') เคี่ยวกับน้ำตาล ผสมกับ หัวกะทิ นิยมทำกินในงานสารทไทยในภาคกลาง (คำว่า 'ยากู' มาจาก 'ชาคู' ซึ่งเป็นภาษาคน แปลว่า 'ข้าวต้ม') ข้าวยากูน้ำ ก็เรียก หากเคี่ยวให้แห้ง เรียก ข้าวยากูแห้ง ปัจจุบัน มีการผลิตระดับอุตสาหกรรม

ข้าวยากูน้ำ (Khao Yakhu Nam) คือ ข้าวยากู

ข้าวยากูแห้ง (Khao Yakhu Haeng) ข้าวยากู ที่เคี่ยวให้แห้ง

ข้าวยำ (Khao Yam) (ถั่น – ภาคใต้) อาหารของปักษ์ใต้ ทำโดยใช้ข้าวสุก คลุกกับ เครื่องปรุง ซึ่งมีหุงแห้งป่น มะพร้าวคั่ว น้ำเกลเชอร์อันน้ำบูด สับไอยหรือมะม่วง หรือมะขามทับ และผักต่าง ๆ เช่นใบมะกรูด ตะไคร้ ในกระถิน ถั่วฝักขาว ถั่วพู หรือถั่วงอก

ข้าวแรมฟิน (Khao Ram Fin) (อิน-ไทยใหญ่) อาหารทำจากแป้งข้าวเจ้า ผสมหือริโไม้ร่วมกันแป้งจัวเหลืองหรือจัวเขียว พสมน้ำแล้วนึ่งในเม็ดสุก ตัดเป็นชิ้นเล็ก ๆ เมื่อขึ้นบนมีชั้น ถ้าบริโภคเป็นของหวาน ราดด้วยน้ำซื่อมหรือน้ำกะทิ ถ้าบริโภคเป็นอาหารคาว ราดด้วยน้ำพริก เครื่องปูรุรสตามชอบหือริโหนังจากตัดเป็นชิ้นๆ แล้วหยอดแบบป่าห่องโก กินเป็นของว่าง

(ข้าว)ลอดช่อง (Khao Lot Chong) ข้นที่ทำจากแป้งข้าวเจ้ากวนพอสุก คล่องในกะโหลก หือรากานะที่มีรู ให้ไห้หลอดออกเป็นตัว ๆ หัวท้ายแหลม กินกับน้ำกะทิ เป็นของหวาน นิยมเรียกว่า ‘ลอดช่อง’ (เจย ๆ) แต่จังหวัดยะลา นำไปปั่นชี้อ่อนนเพื่อเล่นสาดน้ำในงานสงกรานต์ ว่า ‘อ่อนข้าวลอดช่อง’ (แต่สะกดผิดเป็น ‘รอช่อง’)

ข้าวเลียงเม็ด (Khao Liang Met) คุ้มข้าวไก่

ข้าวส้ม (Khao Som) (อิน-ไทยใหญ่) ข้าวสาขกลูกเคล้ากับมันหือรอนะเขือเทศ และกระเทียมเจียว ปื้นเป็นแผ่นกลมแบน นิยมกินกับข้าวจัวแขกและพริกหอด

ข้าวสวย (Khao Suai) ข้าวสารที่หุงสุกแล้ว เข็ค้น้ำให้แห้งหือรือด้วยวิธีให้น้ำจาง เปรีบยกเทียน ข้าวต้มซึ่งยังมีน้ำอยู่ ชื่อพ้อง: ข้าวสุก

ข้าวสาก (Khao Sak) (อิน-อีสาน) ของเล็ก ๆ น้อย ๆ รวมทั้งข้าว ที่นำไปบูชาในพิธีกรรม ตามเด่นโพและเจดีย์ เวลาเข้ามีคิโนเดือน ๑๐ สำหรับให้พระจันฉาลาກ(สลาก) ถ้านำไปบูชาในเดือน ๘ เรียก ข้าวประดับคิน

ข้าวสุก (Khao Suk) คุ้มข้าวสวย

ข้าวเส้น (Khao Sen) (อิน-พายัพ) เป็นอีกชื่อหนึ่งของขนมจีน ชาวอีสานเรียกว่า ข้าวปูน ข้าวใหญ่หอยเรียกว่าสันหมี (คุ้มข้าวสวยวิธีทำในข้าวปูน) ลักษณะเป็นเส้นกลม ๆ คล้ายเส้นหนี่นิยมกินกับน้ำยา หือรอน้ำพริก

ข้าวหมุกงา (Khao Nuk Nga) (ถิน - พาบัพ) ข้าวเหนียว นึ่งไข่มุก กุอกงา จี๊ม่อน (*Perilla frutescens*) ผสมเกลือเล็กน้อย เมร์เซเพิยน ข้าวแดกงา ข้าว กุอกงา

ข้าวหมก (Khao Mok) อาหารอิสلامประเพกษาหิ่ง ทำโดยนำข้าวสาบ มาปูรุงกับ เครื่องเทศ และขมิ้น (แต่เดิมใช้หญ้าฝรั่น) มีเนื้อไก่หรือเนื้อแพะหมักในข้าว

ข้าวหมาก (Khao Mak) ข้าวเหนียวหิ่ง หมักกับแป้งเชือขันมีรสหวาน และมี แอลกออลล์เกิดขึ้น นิยมกินกับข้าวคลานตัด (หมายเหตุ น้ำจะแพลงมาจาก ข้าวหมาก)

ข้าวหลาม (Khao Lam) ข้าวเหนียวขาว (อาจใช้ ข้าวเหนียวดำหรือข้าวเหนียว แดง) ปูรุงสีด้วยกะทิ และน้ำตาล หรือใส่ถั่วคำแล้วบรรจุในกระบอกไม้ไผ่ นำไปเผาให้สุก อาจทำโดยการมนุนข้าวเหนียวก่อน แล้วค่อยกรอกใส่ กระบอก นำไปเผาไฟเล็กน้อย เพราะข้าวเหนียวสุกอยู่แล้ว

ข้าวหลามตัด (Khao Lam Tat) ข้าวเหนียว ใส่กะทิท่วมข้าว นึ่งในอากาศให้สุก โรยถั่วทองทั่ว ตัดเป็นรูปสี่เหลี่ยมขนมเปียกปูน มักกินกับข้าวหมาก

ข้าวหัวโขน Khao Hua Khon ข้าวคลากั่ว กุอกน้ำตาลปีก

ข้าวหัวงอก (Khao Hua Ngok) ข้าวเหนียวหิ่งให้สุก กุอกกับมะพร้าวและ น้ำตาล

ข้าวเหนียวไก่ย่าง (Khao Niao Kai Yang) ข้าวเหนียว นึ่งสุก กินกับไก่ย่าง

ข้าวเหนียวแก้ว (Khao Niao Kaeo) ข้าวเหนียว นึ่งสุก หวานกับกะทิและ น้ำตาลกรายให้แห้งจนเมล็ดข้าวใส เทใส่ถาด เกลี่ยให้เรียบ ตัดเป็นชิ้นๆ

ข้าวเหนียวแดง (Khao Niao Daeng) ข้าวเหนียว นึ่งจนสุก หวานกับน้ำตาลหนื้อ ที่เคี่ยว กับกะทิจนแห้ง มีสีน้ำตาลใหม้มี เทใส่ถาด โรยราด้วย ตัดเป็นชิ้นสี่เหลี่ยม

ข้าวเหนียวตัด (Khao Niao Tat) ข้าวเหนียวนิ่งในถาด ปูรุ่งด้วยน้ำกะทิ น้ำตาล และเกลือ ไส้หน้ากะทิ ตัดเป็นชิ้นสีเหลือง มักโรยหน้าด้วยถั่วดำต้มเปื่อย

ข้าวเหนียวโคนด (Khao Niao Tanot) ข้นมีการทำจากข้าวตากเชื่อม รับประทานร่วมกับข้าวเหนียวมูนกับน้ำกะทิ เติมจากัว ผสมน้ำตาลกราย เกลือป่น และน้ำพร้าวทึบที่กุชชุดเป็นไส้ ข้าวเหนียวถูกตัด ข้าวเหนียวหน้าโคนด ก็เรียก

ข้าวเหนียวถูกตัด (Khao Niao Luk Tan) คือ ข้าวเหนียวโคนด

ข้าวเหนียวถั่วคำ (Khao Niao Thua Dam) ข้าวเหนียว นิ่งสุก กินร่วมกับถั่วคำ ต้มน้ำตาล

ข้าวเหนียวน้ำกะทิ (Khao Niao Nam Kathi) ข้าวเหนียว นิ่งสุก ราดด้วยน้ำกะทิ (น้ำที่คั้นจากมะพร้าวบุญ ที่ผสมน้ำตาล)

ข้าวเหนียวน้ำกะทิทุเรียน (Khao Niao Nam Kathi Thurian) ข้าวเหนียว นิ่งสุก นำมานุย แล้วราดด้วยน้ำกะทิทุเรียน (น้ำที่คั้นจากมะพร้าวบุญที่ผสมน้ำตาล กับเนื้อทุเรียนสุกงอม)

ข้าวเหนียวปิ้ง (Khao Niao Ping) ข้าวเหนียวสุก มูนน้ำกะทิ ห่อด้วยใบตองเป็นรูปกรวย หรือรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า มีไส้เป็นกล้วย ถั่ว หรือเผือก แล้วย่างจนสุก เกรียม

ข้าวเหนียวเปียก (Khao Niao Piak) ข้าวเหนียว ที่หุงแบบข้าวต้ม มีน้ำเหลืองซุปของลอกจนน้ำข้าวขันเหนียว เอามาเปียกกับน้ำตาล อาจใส่มะพร้าวอ่อน หรือถั่วไถ ใช้กินกับน้ำกะทิ

ข้าวเหนียวมะม่วง (Khao Niao Mamuang) ข้าวเหนียวมูน กินกับมะม่วงสุกที่รสหวานจัด เข่นะมะม่วงอกร่อง มะม่วงน้ำดอกไม้ เป็นของหวานที่เป็นที่นิยมแม้กับชาวต่างประเทศ

ข้าวเหนียวมูน (Khao Niao Mun) ข้าวเหนียวนิ่งสุก ผสานน้ำกะทิ ที่ปรุงรสหวาน เติมเล็กน้อย (คำว่า 'มูน' เป็นคำกริยา แปลว่าเอากะทิ เคี้ยวถั้นข้าวเหนียว เพื่อให้มัน) นิยมกินกับนมรังสูงสุก หรือหน้าด่าง ๆ เช่นหน้าสังขยา หน้ากุ้งแห้ง หน้ากระฉิก

ข้าวเหนียวห่อ (Khao Niao Ho) ข้าวเหนียวที่เอามาห่อ นำไปปั่นง แล้วใส่หน้า กะทิ

ข้าวเหนียวหน้าโคนด (Khao Niao Na Tanot) คือ ข้าวเหนียวโคนด

ข้าวเหนืออง (Khao Lueang) (อิน-ไทยใหญ่) ข้าวเหนียวคลุกหมีน ปั้นเป็นก้อน กลม โรยด้วยหอมเงินนิยมกินกับชิ้นหมูสับหมาบ ๆ ปั้นเป็นก้อนกลม ผัดกับ น้ำมันหอยกลิ่นตะไคร้ และหมีน

ข้าวสาร (Khao Hang) (อิน-อีสาน) ข้าวเหนียวที่ยังไม่แก่จัด เอามาคั่ว ตามแคด ให้แห้ง แล้วคำและน้ำ ประยุบเทียบข้าวสาร ที่เป็นข้าวกล้องในหมวดที่ ๑

หมวดที่ ๙

ศัพท์เครื่องดื่มที่ทำจากข้าว

ข้าวเป็นพืชที่มีเปลือกหุ้มอยู่ภายนอก ซึ่งอาจเปลือกนี้เป็นน้ำตาลได้ สามารถนำมาทำเป็นเครื่องดื่ม ทั้งที่มี และไม่มีแอลกอฮอล์ ได้หลากหลายชนิด ได้แก่:

ก. ไม่มีแอลกอฮอล์

ข้าวยาคุ (Khao Yakhu) เครื่องดื่มกล้วยน้ำมัน ทำโดยนำเมล็ดข้าวอ่อนในรากน้ำมันมาตำ แล้วคั้นเอาน้ำ (เรียกว่าน้ำน้ำมันข้าว) เคี่ยวกับน้ำตาล ผสมกับหัวกะทิ นิยมทำกินในงานสารทไทยในภาคกลาง ข้าวยาคุน้ำ ที่เรียก หากเก็บไว้ให้แห้ง เรียก ข้าวยาคุแห้ง ปัจจุบัน มีการผลิตระดับอุดสาหกรรม

ข้าวยาคุน้ำ (Khao Yakhu Nam) คือ ข้าวยาคุ

ข้าวยาคุแห้ง (Khao Yakhu Haeng) คือ ข้าวยาคุ

น้ำนมข้าว (Nam Nom Khao) น้ำที่ได้จากการนำเมล็ดข้าวอ่อน ในรากน้ำมัน มาตำ แล้วคั้นน้ำ

ข. มีแอลกอฮอล์

น้ำข้าว Nam Khao คือ สาโท

สาโท (Satho, arrack) สุราแซ่ (สุราที่ไม่ได้กลิ้น) ทำจากการหมักข้าวเหนียวที่หั่น成 ตัวอย่างเช่น (เชื้อร้า และบีสต์) ข้อห้อง: น้ำข้าว

เหล้าข้าว (Lao Khao, whisky) น้ำมา (น้ำที่คั่มน้ำมัน) ที่ทำจากการนำข้าวสารไปหมักตัวอย่างเช่น แล้วนำไปปลิ้น

อุ (U) น้ำมา ที่ทำโดยการหมักปลายข้าว (ข้าวสาร) ผสมเกลือน กับถั่วเหลือง ไว้ นอกไฟ ๑ คืน เพื่อให้เชื้อร้าและถั่วเหลืองจะนำไประจุลงในไห เพื่อให้เกิดการหมักตัวอย่างเช่น (เชื้อร้า และบีสต์) ต่อในไห (เช่นมีสภาพปราศจากอากาศ) ได้น้ำสีเหลือง ของเกลือน และหอมกลิ่นเปลือกข้าว ต้องคุ้ดจากไหด้วยหลอด

หมวดที่ ๔

ตัวพืชพืชอื่นที่มีชื่อว่า ‘ข้าว’

พืชอื่นที่มีชื่อว่าข้าว แต่ไม่ใช่ข้าวชนิด *Oryza sativa* ประกอบด้วย:

กล้วยข้าว (*Kluai Khao*) พรรณไม้ชนิด *Aporosa aurea*

ข้าวกำ (Khao Kam) พรรณไม้ล้มลุก ชนิด *Platostoma annamense*

ข้าวกำนกยุง (Khai Kam Nok Yung) พรรณไม้กาฝากล้มลุก ชนิด *Aegenetia pedunculata*

ข้าวกำนอน (Khao Kam Non) พรรณไม้ล้มลุกชนิด *Adenosma javanica*

ข้าวกำพา (Khao Kam Pha) พรรณไม้ล้มลุกชนิด *Didymo-carpus biserratus*

ข้าวกำ梧อก (Khao Ki Wok) พรรณไม้หุ่มชนิด *Grewia hirsuta*

ข้าวข้า (Khao Kha) พรรณไม้ล้มลุกชนิด *Euphorbia sessiflora* ต้นและใบอ่อน เส้นกลางใบค้านล่างเป็นสันแหลม ทุกส่วนมียางขาว มีหัวใต้ดิน ใช้ทำยาได้

ข้าวชี้ (Khao Chi) พรรณไม้หุ่มเตี้ย ชนิด *Gmelina philippinensis* ดอกสีเหลือง ออกเป็นช่อในประดับสีขาวอมเขียว รากใบ และผล ใช้ทำยาได้ ซ่องแมว กีเรย์ก ๒ พรรณไม้หุ่มเตี้ย ชนิด *Grewia sessilifolia*

ข้าวต้ม (Khao Tom) พรรณไม้ชนิด *Wissadula periplocifolia* ในรูปใบโพ โคนป้าน เปลือกใช้ทำป้อได้ หญ้าขัด กีเรย์ก

ข้าวต้มเล็ก (Khao Tom Lek) พรรณไม้ชนิด *Abelmoschus moschatus* spp. *tuberosus* โคนชนา กีเรย์ก

ข้าวคลอก (Khao Tok) พรรณไม้หุ่มน้ำเข้าชนิด *Serissa japonica* ในเด็ก รูปไข่ เมื่อยิ่มกิ่วนเหมือน ดอกสีขาวเล็ก ๆ ปลูกเป็นไม้ประดับ ๒ พรรณไม้รอด

ເລື່ອຍ ชนิด *Callicarpa longifolia* ดอกเล็กสีม่วง ใช้ทำยาได้ ๓ พวรรณเห็ด
 Helvetica ชนิดในสกุล *Hemimycena* ๔ ดอกเห็ดขนาดเล็ก ขึ้นรวมกันเป็นกระฉูก
 บนใบไม้หรือฝ่าง嫩 ๕ ดอกเห็ดสีขาวขนาดเท่าดอกมะลิบาน ใช้กินได้

ข้าวคลาก (*Khao Tak*, sun-dried rice) พวรรณไม้ต้นเล็ก ชนิด *Grewia lacel*

ข้าวนอก (*Khao Nok*) พวรรณไม้ป่าลักษณะคล้ายข้าว ชนิด *Echinochloa colona*

ข้าวโพดพี (*Khao Phot Phi*) ขัญพืชชนิด *Polytoea digitata*

ข้าวมิน (*Khao Min*) (ใบราษ) ขมิ้น *Curcuma domestica*

ข้าวเม่นอก (*Khao Mao Nok*) พวรรณไม้ล้มลุกชนิด *Tadehagi tiquetrum*

ข้าวเม่นเหล็ก (*Khao Mao Lek*) พวรรณไม้ยืนต้นชนิด *Diospyros toposia* var. *toposia*

ข้าวยืนใต้ (*Khao Yen Tai*) พวรรณไม้ชนิด *Smilax glabra* ใช้เหว้าทำน้ำร่องยา

ข้าวยืนหนาว (*Khao Yen Nuan*) พวรรณไม้เลื้อยชนิด *Smilax griffithii*

ข้าวยืนปักยีตี (*Khao Yen Pak Tai*) พวรรณไม้พุ่มยืนต้น ชนิด *Trigonostemon aurantiacus*

ข้าวยืนเลย (*Khao Yen Loei*) พวรรณไม้เลื้อยชนิด *Smilax corbularia* ssp. *synandra*

ข้าวยืนวอก (*Khao Yen Wok*) พวรรณไม้เลื้อยชนิด *Smilax peganua*

ข้าวยืนเหนือ (*Khao Yen Nuea*) พวรรณไม้ชนิด *Smilax china* และ *S. corbularia*
 ssp. *corbularia* ใช้เหว้าทำน้ำร่องยา ข้าวยืนวอก ก็เรียก

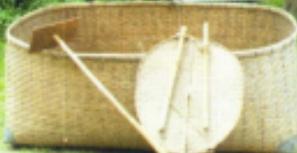
ข้าวสามเหลี่ยม (*Khao Sam Liam*) พวรรณไม้ล้มลุก ชนิด *Fagopyrum cymosum*

ข้าวสาร (*Khao San*) ๙ พวรรณไม้พุ่มยืนต้น ชนิด *Phyllanthus columnaris* ๑๐
 พวรรณไม้พุ่มชนิด *Prismatomeris fragrans*

ข้าวสารค่าง (*Khao San Dang*) พวรรณไม้เลื้อยล้มลุกชนิด *Cardiopteris quinqueloba*

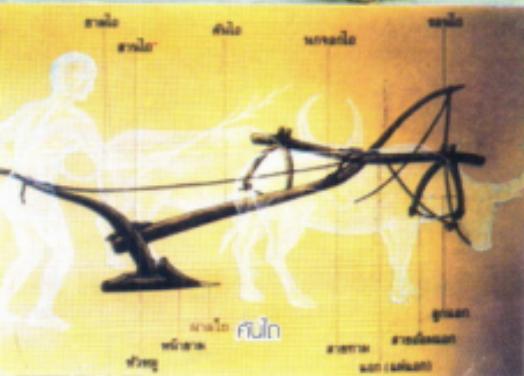
ข้าวสารดอกเล็ก (*Khao San Dok Lek*) พวรรณไม้เลื้อยชนิด *Raphistemma*

ກາເປະບໂຮຈຸ້າວ

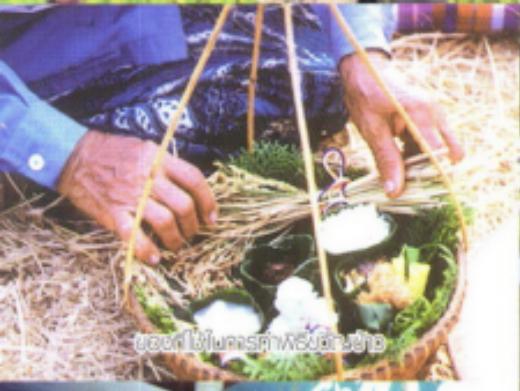

เครื่องมือทำนา

ประเพณีไทยเกี่ยวกับข้าว

hooperianum คอกกินได้

ข้าวสารคอกใหญ่ (*Khao San Dok Yai*) พรรณไม้เลื้อยชนิด *Raphistemma pulchellum* ข้าวสาร กีเรียง

ข้าวสารดอยสุเทพ (*Khao San Doi Suthep*) พรรณไม้ต้นชนิด *Maesa argyrophylla* ข้าวสารคอกใหญ่ (*Khao San Dok Yai*) พรรณไม้ชนิด *Raphistemma pulchellum* คอกกินได้

ข้าวสารน้อย (*Khao San Noi*) พรรณไม้ต้นชนิด *Maesa indica*

ข้าวสารสุเทพ (*Khao San Suthep*) พรรณไม้ยืนต้นชนิด *Clionanthus sutepensis* ข้าวสารหลวง (*Khao San Luang*) พรรณไม้ยืนต้นชนิด *Clionanthus caudate* ๒ พรรณไม้ยืนต้นชนิด *Ligustrum robustum* ๓ พรรณไม้ล้มลุกยืนต้นชนิด *Maesa ramentacea*

ข้าวสารหัก (*Khao San Hak*) พรรณไม้ล้มลุกชนิด *Utricularia subulata*

ข้าวคลาน (*Khan Lam*) ๑ พรรณไม้พุ่มยืนต้นชนิด *Goniothalamus marcaii* ๒ พรรณไม้ไผ่ร่นนิด *Cephalostachyum pergracile*

ข้าวเหนียวอิง (*Khao Nian Ling*) กล้วยไม้ชนิด *Dendrobium venustum*

ข้าวเหนียวหมูสัง (*Khao Niao Mu Sang*) พรรณไม้พุ่มชนิด *Dracaena pendata* ข้าวใหม่ (*Khao Mai*) ชื่อหนึ่งของคอกกระนาด (*Vallaris glabra*) มีกลิ่นเหมือนคอกกระนาด

ข้าวใหม้ (*Khao Mai*) พรรณไม้ยืนต้น ชนิด *Dendrolobium thorelli*

ข้าวอังกุลี (*Khao Angkuli*) ชื่อไม้ล้มลุก อยู่ในสกุล *Geodorum* หัวมีลักษณะเหมือนกับ ใช้ในทางอย่างคงกระพัน กบ กีเรียง

หมวดที่ ๔

ศัพท์ที่เป็นทั้งประเพณี/ชนิดของข้าว

หรืออาหารที่ทำจากข้าว และที่เป็นชื่อของพืชอื่น

ในภาษาไทยของเรา มีศัพท์หลายคำที่เขียนด้วยคำว่า ‘ข้าว’ ทั้งที่เป็น (๑) ประเพณี/ชนิดของข้าว (๒) อาหารที่ทำจากข้าว หรือ (๓) ชื่อของพืชอื่น ศัพท์เหล่านี้ได้แก่: (หมายเหตุ: ๑ = ศัพท์ที่เป็นประเพณี/ชนิดของข้าว; ๒ = อาหารที่ทำจากข้าว หากมีหลายประเพณี ใช้ ๑.๑, ๑.๒...แทน; ๓ = ศัพท์ที่เป็นพืชอื่น หากมีหลายชนิด ใช้ ๓.๑, ๓.๒...แทน)

ข้าวกำ (Khao Kam) ๑ (ถิ่น-อีสาน) ข้าวเหนียวคำ ที่ข้าวกส่อง มีเยื่อรำसีคำหรือ น่วงเข็น หรือแดงคำ นิยมนึ่งให้สุก กินกับน้ำกะทิหวาน หรือใช้ทำข้าวหลาม มี ความเหนียวแน่นอยกว่าข้าวเหนียวขาว; ๒ พรรณไม้ล้มลุก ชนิด *Platostoma annnamense*

ข้าวจี่ (Khao Chi) ๒ (ถิ่น-อีสาน) ข้าวเหนียวนึ่งสุก ปั้นเป็นก้อนกลม ใส่ไส้ น้ำอ้อย เสิร์ฟ ไม่ปั้งพอสุกเหลือง ก็ทาด้วยไข่ แล้วปั้งจนสุก ใช้สำเนาตรในงาน บุญข้าวจี่ ซึ่งจัดในเดือน ๙ หรือกินโดยจิ้มกับปลาร้า หรือแจ่ว; ๓.๑ พรรณไม้ พุ่มเตี้ย ชนิด *Gmelina philippinensis* ดอกสีเหลือง ออกเป็นช่อในประดับสีขาวอน เพียง راك ใบ และผล ใช้ทำยาได้ ชื่อเม瓦 กีเรย์ก ๓.๒ พรรณไม้พุ่มเตี้ย ชนิด *Grewia sessilifolia*

ข้าวต้ม (Khao Tom) ๒.๑ (boiled rice) ข้าวเจ้าที่ต้มให้สุกและยังมีน้ำอยู่ เมล็ดข้าวจะเละกว่าข้าวสวย มีสองประเพณี กือข้าวต้มกือ และข้าวต้มเครื่อง ๒.๒ (dessert made of boiled glutinous rice) ข้าวเหนียวที่ห่อด้วยใบไม้ เช่น

ใบคงหรือใบมะพร้าว แล้วต้มหรือนึ่งให้สุก ใช้เป็นขันมม มีชื่อต่าง ๆ เช่น ข้าวต้มนำร้อน ข้าวต้มผัด ข้าวต้มมัคได้ ข้าวต้มถูกโขน; ๓. พวรรณไม้ชนิด *Wissadula periplocifolia* ในรูปใบโพ โคนป้าน เปลือกใช้ทำปอได้ หญ้าขัด กีเริก

ข้าวคลอก (Khao Tok) ◦ ข้าวเปลือก ทั้งข้าวเจ้าและข้าวเหนียว แข่น้ำ แล้วหัวให้แห้งบนไฟเป็นคลอก (ในหม้อปิดฝ่าที่มีรูตรงกลางเพื่อสอดไม้ไฟสำหรับใช้กิน) ใช้กินกับน้ำกะทิ นิยมทำกินในงานบุญสารทไทย คนไทยภาคเหนือใช้ข้าวคลอกบูชาพระโดยไร้ข้าวคลอกบนพานดอกไม้ (เรียกว่าพานข้าวคลอกดอกไม้) สามารถนำมาทำเป็นขันมมต่างๆ เช่น ข้าวคลอกดึง กระยาสารท นางท้องถิ่น เรียกข้าวคลอก หรือข้าวคลอกเดก; ๓.๑ พวรรณไม้พุ่มน้ำเข้าชนิด *Serissa japonica* ในเล็ก รูปใบ เมื่อยืดมักลิ่นเหม็น ดอกสีขาวเล็ก ๆ ปลูกเป็นไม้ประดับ ๓.๒ พวรรณไม้รอเลือย ชนิด *Callicarpa longifolia* ดอกเล็กสีม่วง ใช้ทำยาได้ ๓.๓ พวรรณเห็ดหลาบชนิดในสกุล *Hemimycena* ๓.๔ ดอกเห็ดขนาดเล็ก ขึ้นรวมกันเป็นกระฉุกบนใบไม้หรือฟาง嫩 ๓.๕ ดอกเห็ดสีขาวขนาดเท่าดอกมะลิบาน ใช้กินได้

ข้าวนอก (Khao Nok) ◦ ข้าวป้าชนิด *Oryza meyeriana* var. *granulata*; ๓ พวรรณไม้ป้าลักษณะคล้ายข้าว ชนิด *Echinochloa colona*

ข้าวสาร (Khao San) ◦ (milled rice, white rice) ข้าวเปลือกที่นำไปสี หรือทำแล้วซ้อม (ขัด) เอาเปลือกและรำออกจนหมดเพื่อให้เมล็ดขาว ชื่อพ้อง ข้าวขาว จำแนกออกเป็นข้าวสารเจ้า และข้าวสารเหนียว; ๓.๑ พวรรณไม้พุ่มนียนดัน ชนิด *Phyllanthus columnaris* ๓.๒ พวรรณไม้พุ่มชนิด *Prismatomeris fragrans*

ข้าวหลาม (Khao Lam) และ **ข้าวเหนียวขาว** (อาจใช้ชื่อข้าวเหนียวคำ หรือข้าวเหนียวคง) ปูรุสตัวขากะทิ และน้ำคacao หรือใส่ถั่วคำแล้วบรรจุในกระบอกไม้ไผ่นำไปเผาให้สุก อาจทำโดยการมูนข้าวเหนียวก่อน แล้วค่อยกรอกใส่กระบอก นำไปเผาไฟเล็กน้อย เพราะข้าวเหนียวสุกอยู่แล้ว; ๓.๑ พวรรณไม้หุ่นยืนต้น ชนิด *Goniothalamus marcaii* ๓.๒ พวรรณไม้ไผ่ ชนิด *Cephalostachyum pergracile*

ข้าวใหม่ (Khao Mai) ๑ (new rice) ข้าวสารที่ได้จากการนำข้าวเปลือกที่เพียงเก็บเกี่ยวไปสี และบดหริกภายใน ๓-๔ เดือน เมื่อหุง จะได้ข้าวสวย ที่เหนียวและ เปรี้ยบเทียบ ข้าวเก่า; ๒ ชื่อหนึ่งของดอกชามะนาค (*Vallaris glabra*) มีกลิ่นเหมือนดอกชามะนาค

หมวดที่ ๑๐

ศัพท์ข้าวที่ใช้ในประเพณีไทย

ข้าวกระยาทิพย์ (Khao Kraya Thip) คุ ข้าวทิพย์

ข้าวกรู (Khao Kru) อาหารทำจากข้าวที่ใช้อุทิศให้พระทัศคุปชิริเวป্রตในพิธีสารท (เทศาลาทำบุญสุสานเดือน ๑๐)

ข้าวหัวญู (Khao Khwan) อาหารที่อุดในกระทรง ทำด้วยใบทองเป็นชั้น ๆ สอน ชื่นไป มีเส้าปักครองกลางเป็นแกน ภายในกระทรงบรรจุอาหาร เช่น ข้าวสาร ข้าวปลือก ข้าวสูก กล้วยสูก ปลา เมี่ยง ข้าวเหนียว ฯลฯ เป็นเครื่องสังเวย มีไจ ขันยูเสียงอยู่บนยอดนายครี ชื่อพ้อง: ข้าวนายครี

ข้าวแขก (Khao Chaek) (ถิน-อีสาน) ข้าวที่ใช้ในพิธีกรรม ทำบุญอุทิศส่วน ถุคล ให้ผู้ญาชัมน์

ข้าวต้มปีด (Khao Tom Pat) ข้าวเหนียวต้ม ห่อด้วยใบไม้ ทำถวายพระใน เทศกาลออกพรรษา

ข้าวทิพย์ (Khao Thip) ขนนที่ทำจากข้าว กวนกับน้ำผึ้ง น้ำอ้อย น้ำนม ถั่ว ฯลฯ นิยมใช้สาพรหมาจารีเป็นผู้กวน ใช้ในพิธีสารท ข้าวกระยาทิพย์ก็เรียก

ข้าวนำตร (Khao Bat) ข้าวสารเก่า หุงในน้ำเดือด เพื่อให้สaltyเป็นตัวสำหรับตัก นาคร

ข้าวนายครี (Khao Bai Si) คุ ข้าวหัวญู

ข้าวบินท์ (Khao Bin) ข้าวสูกที่บรรจุในกรวยใส่ไว้ในพุ่มดอกไม้ ใช้ในการเช่น บูชา

ข้าวประเดี๊ยดิน (Khao Pradap Din) (ถิน-อีสาน) ของเล็ก ๆ น้อย ๆ รวมทั้งข้าว

ที่นำไปบูชาในพิธีกรรมตามดั้นໄพและเจดีย์ เวลาเข้ามีคิวในวันแรม ๑๕ ค่ำ เดือน ๕ ถ้านำไปบูชาในเดือน ๑๐ เรียกข้าวสาก

ข้าวเปรค (Khao Pret) เครื่องเช่นเปรคในเทศกาลตรุษ สารท

ข้าว陌กกระบวนการน้ำ (Khao Phok Krabok Mai) ของกินเล็ก ๆ น้อย ๆ รวมทั้งกระบวนการน้ำเล็ก ๆ กรอกน้ำเขานกงี่ไม้ที่ทำขึ้น แล้วผูกไว้กับบันไดเรือน ใช้เช่นผีในเทศกาลนี้องในการสืบปี วันแรม ๑๕ ค่ำ เดือน ๔

ข้าวพระ (Khao Phra) คุ ข้าวพระพุทธ

ข้าวพระพุทธ (Khao Phra Phut) ข้าวสำหรับถวายพระพุทธ เป็นเครื่องสักการบูชา กือบูชาตัวของอาหาร มิใช่เครื่องเช่น ข้อห้อง: ข้าวพระ

ข้าวເງາ (Khao Phao) ข้าวที่ใช้ในพิธีตนญูชนาศรั้งช้างเพื่อกบงพราหมณ์พุทธ นาศ คุกตัวขึ้นเสิ่นเหลือง สีแดง และปืนเป็นก้อน ๆ

ข้าวสาก (Khao Sak) (ถิน-อิสาน) ของเล็ก ๆ น้อย ๆ รวมทั้งข้าว ที่นำไปบูชาในพิธีกรรม ตามดั้นໄพและเจดีย์ เวลาเข้ามีคิวในวันแรม ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๐ ถ้านำไปบูชาในเดือน ๕ เรียกข้าวประดับดิน

ข้าวເສີມແມ່ຈື້ອ (Khao Sia Mae Sue) ข้าวที่ปืนเป็นก้อน แล้วทาปูน ขมิ้น เจน่า และคราม ๓-๔ ก้อน ทำให้ก้อนข้าวเป็นสีแดง เหลือง ดำ และคราม เหมือนย้อมสี ใช้ในพิธีทำหัวญຸ້ປ່າຍ หนอนหัวญຸ້จะนำก้อนข้าวไปวนรอบตัวญຸ້ປ່າຍเป็นการปีครั้งหวาน แล้วโขนข้ามหลังคาเรือนไปทิබะก้อน ให้ແນ່ຈື້ອหรือเทวดาประจำตัวบุคคลคนนั้นรับไป

หนวดที่ ๑๑

ศัพท์เครื่องมือทำงานห้องกิน

ก. เครื่องมือปลูกข้าว

กะໄຊ (Kaso) ຄູ ໄທງໄລກ

খຸນ (Khup) ເຄື່ອງນິ້ມຍ່ອຍຕິນແລະບັນຫັນວັນທີໃຫ້ຈົນຕິນ ໂດຍໃຫ້ວັນຫຼືອຄວາມລາກທ່າງຈາກໄນ້ເນື້ອແໜ່ງ ບານາດໃຫ້ຢູ່ທັງທ່ອນ ດາກໄທເປັນເຖິງ ၈ ເຖິງ ໬ໆ ຂ່າຍທໍານັ້ນທ່ານີ້ທ່າງຈາກໄນ້ເນື້ອແໜ່ງ ເມື່ອວັນຫຼືອຄວາມລາກ ພຸນຈະໝັນຕິນ ເພື່ອໃຫ້ເຫລວພອທີ່ຈະທໍານາໄດ້ນັກໃຊ້ໃນນາແປລົງໃໝ່ທ່ານີ້ ແລະຫຼັງຈຶ່ນອູ້ມາກ

ຄຣາດ (Khrat) ເຄື່ອງນິ້ມທໍານາ ລັກພະເປັນຄານ ມີຈີ່ທ່າງ ၅ ໃຫ້ແຮງຈານສັດວົງ ເຫັນຄວາມວັນລາກໄປເພື່ອທໍາໄຫ້ຕິນທີ່ໄດ້ແລ້ວຮ່ວມຊູ້ອີ່ງບິນ ແນະກະສໍາຫັນກາຮອນໄຫ້ຂອງຮາກຂ້າວ

ກັນໂຊ (Khanso) ຄູ ໄທງໄລກ

ຂອນ (Chop) ເຄື່ອງນິ້ມສໍາຫັນບຸດ ພຽນ ພົບອາກຕິນ ທໍາດ້ວຍເຫັນກັນແບນກວ້າງ ມີດ້ານໄນ້ຍ໏າວ

ໜົງໂອຈ (Chonglong) ຄູ ໄທງໄລກ

ໂຫງໂອຈ (Chonglong) ເຄື່ອງວັດນ້ຳຮູ່ປົກຄ້າຍເວືອກຮົງທ່ອນ ມີດ້ານເປັນໄນ້ຍ໏າວ ຜູກແບວນເຂົາກັບຫາຫັ້ງ ໃຫ້ແຮງຄົນຈັບດ້ານພູ່ນ້ຳເຂົານາ ຊົງໄລກ ກີ່ວ່າ ກາຄອີສານເວີຍກະໄຊ໌ກັນໄຊ໌ ບົວໂດຍຫຼຸງໜຸ່ງ

ໄໂດ (Thai, plow) ເຄື່ອງນິ້ມທໍານາ ຮູ່ປ່ວງໄກ້ງສູງເສມອເຂົ່າ ປະກອບດ້ວຍກັນໄໂດແອກຫາງຍານ ຫ້າຫນູ ແລະພາລ ໃຫ້ແຮງຈານສັດວົງ ເຫັນຄວາມວັນລາກໄປເກືອກລັນຕິນ ທໍາໄຫ້ຕິນຮ່ວມຊູ້

ไม้ส้อมข้าว (Mai Som Khao) ไม้ไผ่ขาวประมวลเมฆา ปลายแหลม มีแขนยื่นออกจากหัวข้อ ไม้ไผ่เพื่อสะดວกในการจับ ใช้เป็นเครื่องมือช่วยในการปักคอกล้าข้าว หัวตะโภงก กีเริก

ระหัด (Rahat) เครื่องซักน้ำข้านา สักษณะเป็นรูปน้ำ ทำด้วยไม้เนื้อแข็ง ใช้มือหมุน หรือถีบด้วยเท้า อาจใช้จุดด้วยเครื่องจักร

หัวตะโภงก (Hua Ta-ngok) คุ ไม้ส้อมข้าว

อุวงพุง (Ungphung) คุ ใช้งอย

ข. เครื่องมือเก็บข้าว

แกะ (Kae) คุ เกี่ยว

กรุด (Krut) คุ เกี่ยว

เกี่ยว (Khiao, sickle) เครื่องมือเก็บข้าว ทำด้วยเหล็ก ด้ามไม้ตัว ใบเกี่ยวแบบรูปโค้ง มีคม ภาคใต้ เรียกแกะ หรือกรุด แบ่งเป็น ๒ ชนิด กือเกี่ยวนาสวน เป็นเกี่ยววงกว้าง ใช้เกี่ยวทั้งข้าวนานาสวน และข้าวนามีอง และเกี่ยวนาเมือง เป็นเกี่ยววงแคบ ใช้เกี่ยวได้เฉพาะข้าวนามีอง

เกี่ยวนาสวน (Khiao Na Suan) คุ เกี่ยว

เกี่ยวนาเมือง (Khiao Na Mueang) คุ เกี่ยว

ค. เครื่องมือกวาดข้าว

กระดานรวมข้าว (Krandan Ruam Khao) คุ สักฟາ

สักฟາ (Sattha) แผ่นไม้กระดานสำหรับโกขข้าวเปลือกให้มากองรวมกันเป็นกองใหญ่ หรือเกลี้ยให้กระจายเดินลานนวดในเวลาตากข้าวให้แห้ง ใช้คน

หลาຍคนชักลาก บางท้องถิ่น เรียก กระดานรวมข้าว
หัวตะไส้กอก (*Hua Ta-ngok*) คุ้งตื้กตา

๑. เครื่องมือนวดข้าว

กระดองหาย (*Kradong Hai*) คุ้งกันตาย

กาวี (*Kawi*) คุ้งล้ำแพน

เกีอต (*Kiat*) เสาไม้ท่อข้าว สูงเลขห้าร้อยคน ใช้ปักตรงกลางลานนาวดข้าวสำหรับผูก
วัวหรือควาย เพื่อให้อธิบายข้าวเพื่อนวดข้าวให้เมล็ดข้าวหลุดร่วงจากการง

ขอตาย (*Kho Chai*) คุ้งกันตาย

ครุ (*Khru*) ภาชนะสำนักไม้ไ� รูปร่างคล้ายกระดัง แต่มีขนาดใหญ่กว่า นิยม
ใช้ในภาคเหนือสำหรับรองรับข้าวเปลือกจาก การนวดข้าวด้วยไม้นวดข้าว
กันตาย (*Khan Chai*) เครื่องมือในการส่งฟางเวลาวนดูข้าว ทำจากกล้าไม้ไ�เล็ก ๆ
ข้าว ๒ ม. ปลายมีแขนงโถง และแข็งแรง ดัดเป็นขอ หรือใช้ข้อเหล็กแทนได้
กระดองหาย กีเรียง

ก้อนฟ้าดข้าว (*Khon Fat Khao*) คุ้งไม้นวดข้าว

ไม้ตีข้าว (*Mai Ti Khao*) คุ้งไม้นวดข้าว

ไม้ตีหัว (*Mai Ti Hua*) คุ้งไม้นวดข้าว

ไม้นวดข้าว (*Mai Nuat Khao*) เครื่องมือสำหรับรัดฟ่อนข้าว เพื่อตีรวงข้าวที่มัด
อยู่ในฟ่อนข้าวให้เมล็ดหลุดออกจากกรง ลักษณะเป็นไม้ ๒ หอน ทำด้วยไม้ไ�
หรือไม้เนื้อแข็ง เจาะรูที่ปลาย เพื่อร้อยเชือกเข้าด้วยกัน ไม้ตีข้าว กีเรียง ภาชนะ
เรียก ก้อนฟ้าดข้าว หรือไม้ตีหัว

ล้ำแพน (*Lam Phaen*) แหงไม้ไ� สถานเป็นรูปคล้ายพัด ใช้พัดละของข้าวเศษลง

เศษไฟาง ออกรากเมล็ดเมล็ดข้าวตอนนวนวดข้าว วี กวี ที่เรียกวี (Wi) คุ สำนวน

จ. เครื่องมือขันข้าว

กระเบน (Kramae) คุ เกวียน

เกวียน (Kwian, bullock cart) ยานพาหนะ ๒ ล้อ ทำจากไม้เนื้อแข็ง ใช้วัวหรือควายเที่ยงขักลากสำหรับเดินทาง และบรรทุกของ เกวียนสำหรับบรรทุกข้าว มีหลาบน้ำดึงแต่ขนาดเล็ก (เที่ยงความตัวเดียว) เรียกว่า ระตะ หรือกระเบน ไปจนถึงขนาดใหญ่

กระบุง (Krabung, bamboo basket) ภาชนะสำหรับบรรจุภัณฑ์ ปากกลม หันดอนเป็นสี่เหลี่ยม ทำด้วยไม้ไ� ใช้ใส่ข้าว หรือดวงข้าว มีรูปประจำแต่ต่างกัน ไปตามลักษณะการใช้ กระบุงขนาดใหญ่ มีหูสำหรับร้อยเชือก เพื่อใช้หานข้าวขนาดกลาง ใช้ดวงหรือโภชข้าว ขนาดเล็ก ใช้งานเบ็ดเตล็ด

กันหลวง (Khan Lao) ไม้คานสำหรับหานฟ้อนข้าว ทำจากไม้ไ� ปลายทั้งสองแหลม ใช้แทงฟ้อนข้าว เพื่อหานข้าวจากนา มาสู่ลานนวนวดข้าว

ระตะ (Rathae) คุ เกวียน

เลื่อน (Luean) พาหนะที่ใช้บันทุกฟ้อนข้าว จากเปลงนา ไปยังลานนวนวดข้าว ทำจากไม้ไ� เป็นรูปเสี้ยวเดือนจันทร์

บรรณาธุกรน

สุกัญญา สุจฉายา (บรรณาธิการ), ๒๕๔๗. เครื่องมือการทำงาน ใน: ข้าว - ขวัญของแผนดิน. มูลนิธิข้าวไทยในพระบรมราชูปถัมภ์, กรุงเทพฯ, หน้า ๑๓-๑๔.

หมวดที่ ๑๒

ศัพท์ภาษาชนะที่ใช้ในการนึ่งและบรรจุข้าวเหนี่ยว

ข้าวเหนี่ยว เป็นข้าวที่ประชาชนในภาคอีสาน และภาคเหนือนิยมบริโภคมากกว่าข้าวเจ้า ซึ่งมีศัพท์จำนวนหนึ่ง ที่ใช้สำหรับภาษาชนะที่ใช้ในการนึ่ง และใส่ข้าวเหนี่ยว ภาษาชนะเหล่านี้ ได้แก่:

ก่องข้าว (*Kong Khao*) (อิน-อีสาน) ภาษาชนะที่ใช้ใส่ข้าวเหนี่ยวที่นึ่งแล้ว เพื่อนำ

ไปบริโภคในไร่นา รูปคล้ายกระถุงมีฝาปิด และมีขาทำด้วยไม้อเนกซ์ ซึ่งเป็นฐานแยกสี่แยก سانด้วยผ้าไม้ไผ่ เก็บขอบด้วยหวาย มีความแข็งแรงมาก เก็บความร้อนได้ดี ขณะที่ย้อมให้ใบธาระเหยอออกไปได้ ทำให้ข้าวเหนี่ยวไม่ไหม้ และกระตืบข้าว (*Kratip Khao*) (อิน-อีสาน) ภาษาชนะที่ใช้ใส่ข้าวเหนี่ยวที่นึ่งแล้ว เพื่อนำไปบริโภคในไร่นา รูปทรงกลม سانด้วยตอกไม้ไผ่ มีฝาปิด ฝาและตัวกระตืบ มีลักษณะเหมือนกัน ฐานทำจากก้านดาล ขดเป็นวงกลม มีหอยขนาด

นวย (*Muai*) (อิน-อีสาน) ภาษาชนะที่ใช้ในการนึ่งข้าว سانด้วยตอกไม้ไผ่ รูปทรงกระบอก

หวด (*Huat*) ภาษาชนะที่ใช้ในการนึ่งข้าว سانด้วยตอกไม้ไผ่ รูปทรงกรวยก้นตัก มี๓ ขนาด ก้อนหวดเล็ก หวดใหญ่ และหวดกลางตะแครง ใช้สำหรับนึ่ง ข้าวเหนี่ยว และอาหารอื่น سانด้วยไม้ไผ่ และใช้แทนหมากันเดคได้ดี ลักษณะกันแบบเรียบ ตัวพวยโถ้งมน ปากนานหาย

ไหนึ่งข้าว (*Hai Nueng Khao*) (อิน-พাতชพ) ภาษาชนะที่ใช้ในการนึ่งข้าว รูปร่าง ส่วนกลางป่อง ส่วนปากและก้นสอบลงเล็กน้อย (คล้ายกับมาตรฐานภาคอีสาน) ทำด้วยไม้ หรือตอกไม้ไผ่

แม็บข้าว (*Aep Khao*) (อิน-พাতชพ) ภาษาชนะที่ใช้ใส่ข้าวเหนี่ยวที่นึ่งแล้วเพื่อนำไปบริโภคในไร่นา ทำด้วยไม้ มีขนาดเล็ก ไม่มีเชิงเหมือนก่องข้าว รูปทรงกระบอก

หมวดที่ ๑๓

ศัพท์ข้าวในพจนานุกรม

ฉบับราชบันกิตยสภาน พ.ศ. ๒๕๔๒

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้ให้คำจำกัดความของคำว่า ‘ข้าว’ ไว้ในหน้า ๑๘๔-๑๘๕ ประกอบด้วยศัพท์ภาษาไทยให้คำว่า ‘ข้าว’ จำนวน ๕๓ คำ นอกจากนั้น ยังแยกเสนอไว้ในตอนคำศัพท์ที่เขียนด้วยคำว่า ‘ข้าว อีก ๒๔ คำ และในหมวดอักษรต่าง ๆ อีกจำนวนหนึ่ง ผู้เขียน มีข้อห่วงคิด การนำเสนอศัพท์ที่เกี่ยวกับข้าว ในพจนานุกรมฉบับนี้ ดังต่อไปนี้:

๑. มีการเก็บคำเดียวกับข้าวไว้ในพจนานุกรมน้อยมาก

แม้ว่าพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ จะได้เก็บคำเดียวกับข้าวไว้ถึง ๑๐๑ คำ แต่ที่ยังนับว่าน้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับที่มิใช้กันในภาษาไทย รวมทั้งภาษาอื่น ดังเช่นที่ผู้เขียนได้รวบรวมไว้ในเอกสารฉบับนี้ ผู้เขียนขอเสนอให้ราชบัณฑิตยสถาน เก็บคำต่อไปนี้ ในการจัดพิมพ์ครั้งต่อไป:

ข้าวกลูต้า ข้าวคลาง ข้าวถั่นจืด ข้าวถั่ว ข้าวกระยาสารา ข้าวกระยาสังware ข้าวถั่วสำเร็จรูป ข้าวแกง ข้าวขี้น้ำ ข้าวแซก ข้าวแข็ง ข้าวแข็ง ข้าวไข่ ข้าวคั่ว ข้าวคุกญา ข้าวแกน ข้าวโคน ข้าวเจียว ข้าวซอยตัด ข้าวซ้อมมือ ข้าวญี่ปุ่น ข้าวตอกมะขาม ข้าวแดง ข้าวแดงหมอน ข้าวคอ ข้าวตอก ข้าวต้ม ข้าวต้มกับ ข้าวต้ม กุ้ย ข้าวต้มเครื่อง ข้าวต้มจืด ข้าวต้มทรงเครื่อง ข้าวต้มน้ำร้อน ข้าวต้มมัดได้ ข้าวต้มหัวหนอง ข้าวตั้งทรงเครื่อง ข้าวตั้งมะพร้าว ข้าวตั้งเมี่ยงลาว ข้าวตังหน้าตั้ง ข้าวคาดหัวโขน ข้าวตุ ข้าวแตก ข้าวแทน ข้าวเด่น ข้าวเด่นขาว ข้าวแท่น ข้าวเผา ข้าวเผาพนารี ข้าวน้ำคำ ข้าวน้ำ

น้ำฝน ข้านานน้ำดมน ข้านานน้ำลีก ข้านุ่มนหนี่ยว ข้านาปรัง ข้านาปี ข้านาเมือง ข้านาสวน ข้านาสวนนาน้ำฝน ข้านาสวนนาชาลประทาน ข้านาหัว่าน ข้าน้ำลีก ข้านุ่มนหนี่ยว ข้าวนบญชรงค์ ข้านูดู ข้าวປ่ายาส ข้าวปูกุก ข้าวปูกุกເອເຮີຍ ข้าวປูกຸກແພົມກາ ข้าวປ້າເຫັນປີ ข้าວປ້າຖຸດີເຫຼາ ข้าວປາດ ข้าວແປລງພັນຖື ข้าວປີ ข้าວຜົມນັນປຸ ข้าວແພ ข้าວພະບູທູ ข้าວທິນຫຼູ ข้าວໄຟຈອຍ ข้าວໄຟຫວານຂ້າວແພນີ້ ข້າວນັນປຸ ข້າວທັກຈຽບຍໍ ข້າວເມລືດແດງ ข້າວນຸ່ປ່າຍາສ ข້າວນັນໄກ໌ ข້າວນຸ່ຕູ ข້າວມ່າຄຸກຸກ ข້າວມ່າຫອດ ข້າວມ່ານ້ຳກະທີ ข້າວມ່ານົດ ข້າວໄຟໄວແສງ ข້າວແຣນ ข້າວໄໃໝ່ ข້າວຄຸກພສນ ข້າວເລີຍງ ข້າວໄວ ข້າວໄຟແສງ ข້າວສາກ ข້າວສາມເດືອນ ข້າວສັງຫຼັບຫຼຸດ ข້າວຫັນກັກ ข້າວເນີຍວາຂາວ ข້າວຫອມ ข້າວຫອມ ຖຸຫລານແຜງ ข້າວຫອມແຜງ ข້າວຫອມນິລ ข້າວຫອມນະລີ ข້າວຫວັງອກ ข້າວເນີຍ ໄກ່ຢ່າງ ข້າວເນີຍວ່າລ້ຳດໍາ ข້າວເນີຍວ້ານ້ຳກະທີ ข້າວເນີຍວ້ານ້ຳກະທີຖຸເຮີຍ ข້າວເນີຍວິ່ງ ข້າວເນີຍເປີຍກ ข້າວເນີຍຂໍານະນ່ວງ ข້າວເນີຍວຸນ ข້າວເນີຍຫວ່ອ ข້າວເຫຼືອງ ข້າວຫຼຸກງາ ข້າວອ່ອນ ข້າວອິນດິກາ ข້າວອິນໄຣຍໍ ข້າວສາງ

๒. การອີນບາຍศັພທບາງດໍາ ໃນບຸກຄົດ

ແນວ່ວາຂໍອຄວາມສ່ວນໃຫຍ່ທີ່ປາກຄູໃນພຈນານຸກຽມຈົບນັນນີ້ ຈະຄູກຕ້ອງ ແຕ່ກົມື້ ຜັກທີ່ບາງຄໍາທີ່ໄມ່ນ່າຈະຄູກຕ້ອງ ແລະສນຄວຮແກ້ໄຂໃນກາຈັດພິມພົກຮັງຕ່ອໄປ ດັ່ງໃນ ຄໍາດ້ວຍໄປນີ້ (ໝາຍເຫດ; ១ ອີນຄໍາຈຳກັດຄວາມຂອງຮາບນັນທີ່ຕິດສາດາ ຈຶ່ງໄມ່ນ່າຈະ ຄູກຕ້ອງ ແລະ ២ ອີນຄໍາຈຳກັດຄວາມຂອງຜູ້ເຂັ້ມທີ່ປາກຄູໃນໜາວດັ່ງຕໍ່ໄປ ຮີ່ວິ່ວ ៦ ໃນ ເອກສາຈຈົບນັນນີ້):

ຂ້າວກຳ້າ ១ ຂ້າວປີລືອກທີ່ເພະໄວສໍາຫວັນຫ້າຍໄປປຸກຸກທີ່ອື່ນ ២ ດັ່ນຂ້າວທີ່ຍັງອ່ອນອູ່ ໄດ້ມາຈາກການນໍາ ຂ້າວປີລືອກ ໄປເພະຈົນອກ ໄຊສໍາຫວັນດໍາໃນນາ
ວິຈາරณ: ຂ້າວກຳ້າ ອີນດັ່ນຂ້າວອ່ອນ ໄນໄໝ່ຂ້າວປີລືອກ ເພະພັນຈາກສກາພກາ

เป็นข้าวเปลือกไปแล้ว

ข้าวเก่า ๑ ข้าวที่เก็บเกี่ยวไว้ตั้งปี ๒ ข้าวสาร ที่ได้จากการเอาข้าวเปลือก ที่เก็บไว้นานกว่า ๓-๔ เดือน ไปสี เมล็ดข้าวแตกหักน้อยกว่าข้าวใหม่ เมล็ดแกร่งมากขึ้น เมื่อนำไปหุงจะໄodic ข้าวสวย ร่วนและแข็งกระด้างมากขึ้น หุงขึ้นหนืด และน้ำข้าวใส มีกลิ่นข้าวเก่าก็คือขึ้น เปรียบเทียบ ข้าวใหม่

วิจารณ์: ข้าวเก่า เป็นข้าวสาร (ไม่ใช่ข้าวอะไรก็ได้) ที่ได้จากการนำข้าวเปลือกที่เก็บไว้นาน ๓-๔ เดือน (ไม่ใช่เก็บไว้ตั้งปี) ไปสี

ข้าวต้อง ๑ ดันข้าวในนาที่โศกใบเหลืองไป ซึ่งถือกันว่าถูกผีกระทำ ๒ ดันข้าวในนาที่ใบมีสีเหลือง เพราะขาดอาหารชาตุในดิน

วิจารณ์: คำว่า ‘โศกใบ’ ไม่ใช่ศัพท์ที่ปรากฏในพจนานุกรม ไม่ทราบว่ามีหมายความว่าอะไร ถ้าจะหมายถึงสีโศก หรือสีของใบอโศกอ่อน ก็ไม่น่าจะเป็นเช่นนี้ ส่วนการที่ใบเหลืองไปนั้น เกิดจากกระบวนการขาดอาหารในดิน ไม่ใช่การถูกผีกระทำ

ข้าวนามีอง ๑ ข้าวเปลือกที่มีเมล็ดสัน เมือฟ้าน ๒ หรือข้าวขี้นน้ำ หมายถึงข้าวที่ปลูกในที่อุ่นที่มีระดับน้ำสูงกว่า ๑ ม. บางครั้งระดับน้ำสูงถึง ๕-๕ ม. เป็นเวลากว่าไม่ต่ำกว่า ๑ เดือน ต้องใช้พันธุ์ข้าวพิเศษที่ขึ้นปล้องให้ข้าวออกไปเพื่อหนีน้ำท่วม มีความสามารถในการขึ้นปล้องเพื่อหนีน้ำ แตกแขนงและรากที่ขึ้นเหนือดิน เพื่อคุ้มครองในน้ำ และช่วยให้ตั้งขันหน่อพิวน้ำໄodic เป็นพันธุ์ໄต่ต่อช่วงแสง และเป็นข้าวหนักที่เก็บเกี่ยวเมื่อระดับน้ำลดลง ปลูกโดยการหัว่น เมล็ด ชื่อท้อง: ข้าวนามีอง, ข้าวฟางคลอย เปรียบเทียบ ข้าวนาน้ำลึก

วิจารณ์: ข้าวนามีอง หมายถึงข้าวขี้นน้ำ ที่ปลูกในที่อุ่นที่มีระดับน้ำสูงกว่า ๑ ม. ไม่ใช่ข้าวเปลือกที่มีเมล็ดสัน เมือฟ้าน

ขัวนาสวน ๑ ข้าวเปลือกที่มีเมล็ดแข็งเป็นมัน ๒ ข้าวที่ปลูกในนาที่มีน้ำขังหรือเก็บกักน้ำไว้ ระดับน้ำเล็กไม่เกิน ๕๐ ซม. ปลูกได้ทั้งวิธีปักค่าหรือหัว่น มี ๒ ประเภท กือ ขัวนาสวนนาที่ฟุ่น และขัวนาสวนนาคลประทาน

วิจารณ์: ขัวนาสวน เป็นข้าวที่ปลูกแบบปักค่า ไม่ใช่ข้าวเปลือกที่มีเมล็ดแข็งเป็นมัน

ขัวนึง ๑ ข้าวที่ได้จากการสืบข้าวเปลือกซึ่งผ่านการแพร่กระจายและอบด้วยความร้อนแล้ว ๒ ขัวสารที่ได้จากการนำข้าวเปลือกที่นึ่งแล้ว ไปคาดแผล แล้วสี เพื่อส่งขายต่างประเทศ

วิจารณ์: การที่เรียกขัวนิดนี้ว่า ขัวนึง ก็เพราะเอาข้าวเปลือกที่นึ่งแล้ว ไปสีไม่ใช่อาไปแห่น้ำ แล้วอบด้วยความร้อน

ขัวใหม่ ๑ ข้าวที่เก็บเกี่ยวใหม่ในปีนั้น ๆ ๒ ขัวสารที่ได้จากการนำข้าวเปลือกที่เพิ่งเก็บเกี่ยวไปสี และบริโภคภายใน ๑-๔ เดือน เมื่อหุง จะได้ขัวสวยที่เหนียวและเปรี้ยบเทียบ ขัวก่า

วิจารณ์: ขัวใหม่ เป็น ขัวสาร (ไม่ใช่ข้าวเปลือก หรือข้าวอะไรก็ได้) ที่ได้จากการนำข้าวเปลือกที่เพิ่งเก็บเกี่ยวไปสี และบริโภคภายใน ๑-๔ เดือน (ไม่ใช่เก็บเกี่ยวภายในปีนั้น ๆ)

ขัวหัวโขน ๑ ขัวตากคั่วน้ำตาล ๒ ขัวตากคั่ว คุกน้ำตาลปิก

วิจารณ์: คำจำกัดความในพจนานุกรมฯ หมายถึงการนำข้าวตาก ไปคั่วกับน้ำตาล แต่ที่จริง เป็นการนำข้าวตากที่คั่วแล้ว ไปคุกคักกับน้ำตาล

๓. คำอธิบายไม่สมบูรณ์

คำอธิบายศัพท์บางคำที่มีอยู่ในพจนานุกรมฯ สั้นเกินไป ไม่สมบูรณ์ ทำ

ให้ไม่เข้าใจความหมาย และสมควรแก้ไขในการจัดพิมพ์ครั้งต่อไป ดังในคำต่อไปนี้ (หมายเหตุ: ๑ กือคำจำกัดความของราชบัณฑิตยสถาน ซึ่งไม่สมบูรณ์ ส่วน ๒ กือคำจำกัดความที่ปรากฏในเอกสารฉบับนี้)

ข้าวโภค ๑ (อิน-อีสาน) ขมนนางเล็ด ๒ ขัวหนีชวนึง ทำเป็นแผ่นกลม ตามเดดให้แห้ง นำไปประกอบ แล้วโรยหน้าด้วยน้ำตาลปีบเก็บขัว ขมนนางเล็ด หรือขัวเลือยเม็ด กือเรียก นางที่กือเรียกเพียงเป็น ขัวโภค ขัวโภค เปรียบเทียบ ขัวแม่น ของภาคเหนือ

วิจารณ์: ขัวโภค เป็นขนมไทยโบราณ ที่เมื่อว่าจะมีการผลิตออกจำหน่ายอยู่บ้างในค่างจังหวัด แต่ก่อนทั่วไป มักไม่รู้จัก จึงควรอธิบายให้ละเอียด

ขัววัญ ๑ ขัวนายศรี ๒ เครื่องรับขัววัญหรือเชิญขัววัญ เรียกว่า นายศรี ที่ด้วยใบคงรูปคล้ายกระ Thompson เป็นขัน ๆ สองขันไป ภายในเป็นภาชนะบรรจุขัวสาร ขัวเปลือก ขัวสูก กลัวสูก ปลา เมี่ยง ขัวแคน ฯลฯ

วิจารณ์: การให้คำจำกัดความของคำว่า ขัววัญ กือ ขัวนายศรี ในไม่ได้ช่วยให้เข้าใจคำว่า ขัววัญ แต่ยังได ควรอธิบายว่า คำว่า นายศรี มาจากคำว่า นาย (ภาษาเขมร แปลว่าขัว) + ศรี จึงหมายถึงขัวอันเป็นสิริมงคล ดังนั้น คำว่า ขัวนายศรี จึงเป็นการใช้คำว่า 'ขัว' ข้าวช้อน และน่าจะหมายถึงขัวที่ใส่ไว้ในนายศรี เพื่อรับขัววัญ จึงเรียกว่า ขัววัญ

ขัวจัน ๑ (อิน-อีสาน) ขัวหนัก ๒ คุ ขัวหนัก ซึ่งเป็นขัวໄວต่อช่วงแสง เก็บเกี่ยวในช่วงปลายเดือนธันวาคม-มกราคม ชื่อพ้อง: ขัวจัน (อีสาน) เปรียบเทียบ ขัวนา และขัวคลาย

วิจารณ์: พจนานุกรมฯ ให้คำจำกัดความของขัวจัน ว่า ขัวหนัก แต่ไม่ได้เก็บคำว่า ขัวหนัก ไว้ในพจนานุกรมฯ เลยไม่ทราบว่า ขัวจันนั้น กืออะไร

ข้าวแทน ๑ ข้นมรังแต่น ๒ คุ ข้าวแค่น ข้าวແດນ (อิน-พาขพ) ข้าวเหนียวนี่ เป็นเป็นแพ่นกลมๆ ตากแห้งแล้วนำไปประกอบให้พอง มักทำเป็น ๒ สี คือสีแดง (ข้าวหน่านแดง) และสีขาว (ข้าวແດນขาว) มีชื่อเรียกอีกหลายชื่อ เช่นขันมนนางเด็ค ข้าวແດນ ข้นมรังแต่น เปรี้ยบเทียบ ข้าวโภคนของภาคอีสาน

วิจารณ์: พจนานุกรมฯ ให้คำจำกัดความของ ‘ข้าวแทน’ ว่า ‘ข้นมรังแต่น’ ไม่ปรากฏในศัพท์ ‘ข้นมรังแต่น’ แต่ไปมีที่คำว่า ‘รังแต่น’ “ชื่อข้นชนิดหนึ่ง คล้ายนางเด็ค แต่ไม่ไรมัน้ำตาลเคี่ยว ทำด้วยข้าวเหนียวนี่แพ่นแพ่นกลม ตากแห้ง หยอดน้ำมันให้พอง มีรสเด็ด ๆ หวาน ๆ ข้าวแทนที่เรียก” ที่จริง คำว่า ‘ข้าวແດນ’ นั้น มีใช้กันมากกว่าคำว่า ‘ข้าวแทน’ จึงน่าจะเก็บคำว่า ‘ข้าวແດນ’ ไว้ในพจนานุกรม แล้วอธิบายศัพท์ โดยไม่ต้องไปอ้างถึง ‘ข้นมรังแต่น’

ข้าวปาด (อิน-อีสาน) ขنمเปีຍກປຸນ ๒ (อิน-อีสาน) ขنمชนิดหนึ่งคล้ายขنمเปีຍກປຸນ แต่เหนี่ยวนำมาก

วิจารณ์: ข้าวปาด ‘ไม่ใช่ขنمเปีຍກປຸນ แต่คล้ายขنمเปีຍກປຸນ ซึ่งทำโดยนำข้าวหรือเปลือกนา Gunn ให้สุกจนข้นหรือเละ ผสมกับน้ำตาล ใส่ผงกานมะพร้าวที่เผาจนไหม้ดำ โรยมะพร้าวชุด ตัดเป็นรูปสี่เหลี่ยมขنمเปีຍກປຸນ หรือสี่เหลี่ยมข้าวหลามตัด’

ข้าวปืน ๑ (อิน-อีสาน) ขنمຈິນ ๒ (อิน-อีสาน) อาหารชนิดหนึ่งของชาวอีสาน ทำโดยเอาข้าวสารมาแซ่นน้ำด่างคืน แล้วไม่ให้ให้ละเอียดเป็นแป้ง ใส่กรวยใบทอง แล้วโรยลงในน้ำเค็ด ให้เป็นเส้นกลม ๆ คล้ายเส้นหมี่ ใช้กินกับน้ำยา น้ำพริก ฯลฯ ข้าวสัน ก็เรียก คนไทยในภาคอื่นเรียกขنمຈິນ

วิจารณ์: น่าจะอธิบายว่า ข้าวปืนที่เรียกกันในภาคอีสานนั้น มีลักษณะอย่างไร แล้วจึงบอกว่าคนไทยในภาคอื่นเรียกว่า ขنمຈິນ

ພນວກທີ ๑

สำนวนและคำพังเพยที่เกี่ยวกับข้าว

คนไทยใช้ประไชชน์ของข้าวมาช้านาน และได้มีสำนวน หรือคำพังเพย เกี่ยวกับข้าวมากมาย ดังที่ได้นำมาแสดง พร้อมทั้งคำอธิบาย อ้างไรก็ตาม ขึ้นมี สำนวนและคำพังเพยเกี่ยวกับการทำนาอีกจำนวนหนึ่ง แต่ไม่ได้นำมาลงในที่นี่ เพราะไม่เกี่ยวกับข้าว อนึ่ง เมื่อจะเป็นการยกที่จะหาสำนวนอังกฤษ มา เปรียบเทียบกับสำนวนไทย จึงไม่มีคำภาษาอังกฤษคำกับดังเช่นในหมวดอื่น ๆ กินແກລນกินรำ ແກລນແລວ້າໄມ້ໃຊ້ອາຫາຮອງຄນ ຈຶ່ງໄມ້ມີຄຣນໍາໄປກິນ ແຕ່ นำມາໃຊ້ປັນສຳນັວນ หมายถึงอาการໄໂ ເຊັ່ນ “ຄັນໄມ້ໄດ້ກິນແກລນກິນຮຳນີ້ ຈະໄດ້ “ໄມ້ຮູ້ທັນຄຸມ”

ດິນຂ້າວຮັນນອນສາຍ การทำงานอย่างອิสระของຜູ້ທີ່ເປັນເຈົ້າຄົນນາຍຄນ หรือໄນ້ມີ ຄວາມຍາກຄ້ານາກໃນກາරຮອງເຊີບ ໄນມີຄວາມກັງວລ

ດິນຂ້າວຕົ້ມກະໂໂຈມກອາງ ຕາມປົກຕິຂ້າວຕົ້ມທີ່ຕັກໃສ່ສາມໄວ້ ຍ້ອນເຢືນຕາມວິນກ່ອນ ສ່ວນຕຽງກາງ ກວ່າຈະເຫັນກິນເວລານາ ເປົ້າຍໃດກັນກາຮກຮ່າສິ່ງໄດ້ໂດຍໄນ້ ພິຈາລາໄຫ້ຮອນຄອນ ຢ້ອອຸລືພລາມກະທ່າໄດ້ຍ່ານີ້ເຊັ່ງຄົດ ຈົກການນີ້ເສີຍໄປ

ດິນຂ້າວຖຸກອຍ່າໃຫ້ເສີຍຂ້າວສາຍ ອູ້ທີ່ໃຫ້ ອ່າກິນຂອງເຫຼາເປົ່າ ຈາ

ດິນຂ້າວຫຼ້ອໄວ້ຕ່ານ້າ (ດິນ-ດ້ານນາ) ການກິນກາຮອງໆ ຄວາມທ່າແຕ່ພອດີ ຢ້ອອຸພອເພີຍ ກິນນ້າຕາຕ່າງຂ້າວ ຮ້ອງໃຫ້ເຄົ້າໄກຮອກຈົນໄນ້ເປັນອັນກິນອັນນອນ

ແກ່ພະກິນຂ້າວ ເຄົ່າພະເກີດເມີນ (ດິນ-ດ້ານນາ) ຄົນແກ່ຄວາມປະພຸດດັວໃຫ້ສົນ ກັບເປັນຜູ້ສູງວັຍ ອ່າຍ້າໃຫ້ໄດ້ຂໍ້ວ່າ ແກ່ພະກິນຂ້າວມານານກວ່າໄກຣ ຈາ ຢ້ອອຸພະ ເກີມມານານແລ້ວ

ແກ່ພະກິນຂ້າວ ເຕົ່າພະເອງຢ່ານ ຄົນທີ່ມີອາຫຼາກ ແຕ່ໄນ້ມີປະໄຍົທັນອະໄໄ

ไก่กินข้าวเปลือก หมายถึง กินสินบน ธรรมชาติของไก่ชอบกินข้าวเปลือก ดูปมาว่า ไก่ยังชอบกินข้าวเปลือกดันได คนก็ยังชอบกินสินบนดันนั้น

ไก่ใหม่เกือข้าวสาร (อิน-อีสาان) เห่อของใหม่

ข้านอกเจ้า ขัวนอกหม้อ การกระทำนักหนีคำสั่ง หรือขนบธรรมเนียม ประเพณี

ขัวกันนาคร ขัวและกับขัวที่คนใส่บาตรถวายพระ และเหลือจากพระจันแต้ว ที่ศิษย์วัดได้อาศัยกิน

ขัวของ สิ่งของต่าง ๆ เช่น เครื่องใช้ เครื่องประดับ

ขัวคอยฝัน ดู เมมือนขัวคอยฝัน

ขัวค้ำพันต้าลึงทอง อําฯ ได้เลิมนุญคุณของคนอื่น แม้บุญคุณนั้น จะน้อยนิดก็ตาม

ขัวดีแกรงดีส่งให้ชี้วัดนอก ขี้เยี่ยวไม่ออกให้ชี้วัดใน เวลาทุกข์ยากก็มาหา เวลาสุข สนวยดี ไม่เคยมาเยี่ยมเยียน

ขัวแดงแกรงร้อน บุญคุณที่ชุบเดี้ยง

ขัวเต็มล้านอนเว้ากะนกีอ เงินเต็มกองเว้ากะໄได (อิน-อีสาان) ขัวเป็นของมีค่า ดังนั้น คนที่มีขัวเต็มถุง จะนอนพูดกันใจรักได้ ไม่มีใครถือสาเหมือนกับคนที่ มีเงินจะพูดชาดคหุไกร ก็ได้หั้งนั้น ไม่มีใครกล้าว่า

ขัวนอกนา ขัวที่เข็นอยู่นอกนา เปรียบกับบุคคลที่ไม่ได้เกิดมาในอินเดียกัน ไม่ใช่พวกพ้อง หรือบุคคลที่ไม่ได้รับการเลี้ยงดูมาอย่างดี

ขัวบ่ตากต่ำปึก คนหลอกสอนยา ก (อิน-ล้านนา) คนดื้อรั้นสอนยา ก เปรียบ เหมือนขัวที่ไม่ตากให้แห้ง จะต่ำฝีด

ขัวปล่านาเกลือ ขัวเป็นอาหารสำคัญที่สุดของคนไทย ใช้รับประทานร่วมกับ ปลา และเกลือ

ข้าวผึ่งขาวอุดกสาวผึ่งแสง แกงผึ่งแซน ปลาแಡกผึ่งนัว ผัวผึ่งคีกอบ เมียผึ่ง
ชา (อิน-อีสาน) การทำข้าวเป็นหน้าที่ของอุดกสาว ข้าวอุดกสาวซึ่งแรงยื่อมคำ
ข้าวได้ข้าวสารข้าว เหมือนกับปลาร้าด แกงก่อร่อง หรือผัวดีก็ เพราะเมียน
คิลปะในการครองเรือที่ดี

ข้าวไม่มียาง คนที่ได้รับบุญคุณไปแล้ว ไม่นึกถึงบุญคุณเลย เหมือนกับข้าวที่กิน
เข้าไปแล้ว ไม่มียางติดอยู่ให้ระลึกถึงเลย

ข้าวยากหมายแพง ภาวะขาดแคลนอาหาร, ทุพภิกขกัย

ข้าวเหลือเกลืออื้ม (แพง) อุดมสมบูรณ์ด้วยข้าวปลาอาหาร

ข้าวใหม่ปลาดัน เป็นการเปรียบเทียบช่วงเวลาแรกแต่งงาน ซึ่งเป็นเวลาที่มี
ความสุขที่สุดของคู่บ่าวสาว โดยเปรียบเทียบเวลาที่ข้าวสุก และปลาตะเพียน
ในนา มีรสอร่อยที่สุดคือช่วงเดือน ๑๒ ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่คนไทยนิยมแต่งงาน
นิยมเรียกช่วงเวลาที่สามีภรรยา เพิ่งแต่งงานกันใหม่ ๆ ว่าจะจะข้าวใหม่ปลา
ดัน ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่มีความสุขที่สุดของคู่บ่าวสาว

งามแต่ข้าวເຫັນແຄມໝ່ອງ ຈາມແຕ່ມ່ອງມີເຈົ້າຜູ້ນິ້ງ (อิน-ล้านนา) ข้าวจะงาม
ต้องทำนาໄກສໍาบໍาหน່ອງ ບ້ານເມືອງຈະນີສັນຕິຖານ ต้องມີຜູ້ເປັນໃຫຍ່ຄຸນເດີຍ

ເຈີນຄໍາເປັນຈ້າ ข้าวເປັນຍາ (อิน-ล้านนา) ທັງເຈີນທອງ ແລະຂ້າວ ດ່ານກີ່ມີນອອງມີຄໍາ
ຈາຕີວ່ານໍ້ານໍ້າຫ້າງເຂີມປົກ ຈາຕີວ່ານໍານໍ້າຫ້ອນໄຮ່ຂ້າວ (อิน-ล้านนา) ອາກບັນ
ຫັນເຊິ້ງ ກີ່ມີໜຳນົມຄົນກາງຫາກີນ ຈະຫາປຸກກີ່ມີໜ່າຍາກ ແລະນາກີ່ມີໜ່າຈະໄຮ້ຂ້າວ
ຂ້າໜ້ອຂ້າວເດືອດ ທ່າງเวลาທີ່ຽວດີເວົ

ชาข้าวเปลือก ຫຼູງข้าวสาร ชาຫຼູງມີຄວາມແດກຕ່າງທາງເພດ ชาສາມາດແພວ
ພັນຖຸໄດ້เหมือนข้าวเปลือก ສ່ວນຫຼູງດ້ອງຮັກວົດສງວນດັວນກວ່າ ເພຣະ
ເປົ້າຍແໜ່ອນข้าวสาร ທີ່ຜ່ານການສື່ແລ້ວ ກີ່ໃຊ້ຫຍາພັນຖຸໄມ້ໄດ້ ພຣຶອີກນັ້ນຫຸ່ນ

ชาวยสีบันธุ์ได้ทั่วไป ส่วนใหญ่ผิดพลาดก็เสียหาย แต่จากคำกลอน “ชาวยข้าวเปลือก หลงข้าวสาร โนราลว่า นำพื้นเรื่อง เสือพึงป่า อัชความสามารถ” น่าจะหมายความว่า เมย์ว่าชาวย และหลง จะต่างกัน แต่ก็พึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันได้ คำข้าวสารกรอกหม้อ ทำมาหากินเพียงพอสำหรับกินไปมื้อหนึ่ง ๆ ทำงานพอให้เสร็จไปชั่วครั้งหนึ่ง ๆ หรือทำสิ่งไม่ดีแต่พอให้เห็นผลไปครั้งหนึ่ง ๆ เรื่อย ๆ ถ้าใครอยากกินข้าว ห้องมั่นใจไอล่านา (ดิน-ล้านนา) การเอาใจใส่ในงานที่ทำ จะทำให้ประสบความสำเร็จ

ทุบหม้อข้าว ดัดอาจีพ ทำลายอาจีพ ทำให้เสียประโยชน์ของคนสอง ทำนาออมก้าว ทำปลาออมกือสือ ทำการสิ่งใดถักลัวหมดเปลือง จะได้ผลไม่สมบูรณ์

นาดีตามหาข้าวปูก ถูกดีตามหาพ่อแม่ (ดิน-อีสาน) การที่ถูกดีได้ ก็ เพราะพ่อแม่อบรุณเลี้ยงดูดี เช่นเดียวกัน จะทำนาให้ได้ดี ก็ต้องมีข้าวพันธุ์ดี นานั่นข้าว (ดิน-อีสาน) ไม่คู่ควรกัน

ในน้ำมีปลา ในนามีข้าว มีความอุดมสมบูรณ์

บ่นบดดูพระ ก็หื่นบ่นผ้าเหลือง บ่นบดคอเพื่อง ก็หื่นบ่นต้นข้าว (ดิน-ล้านนา) ควรให้ความการพนันดีในสิ่งที่เป็นสาระ เช่น พระธรรมคำสอนของพระพุทธเจ้า และต้นข้าว เพราะมีคุณแก่เรา อย่าไปติดอยู่กับเปลือกนอก แล้วพาลหมด หรือชาไปเสียก่อน

บนข้าวผี ตีข้าวพระ บนให้ฟ้างเทวดาหรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ช่วยเหลือ โดยจะแก็บบน เมื่อได้สิ่งที่ต้องการ

ใบไม้ร่วงจะออกชื่อ ข้าวรัคกօจะอกรวง การกระทำใด ๆ จะเกิดผล เมื่อมีสิ่งบอกรเหตุ

ไปโภนาลีมความ (ดื่น-ล้านนา) ไม่อาจใช้ในการงานของคน เหมือนกับการไปทำงาน แล้วลีมເຄາວຍไปด้วย

มีข้าวของเป็นกระบุงໂໂຍ มีของมากmany

ไม่ได้เบี้ยออกข้าว ไม่ได้มีส่วนได้จะไร้ด้วย แต่ยังต้องเสียผลประโยชน์ไปอีก
ไม่ได้เบี้ยเอาข้าว ไม่ได้อ่ายหนึ่งกีดีองเอาอีกอ่ายหนึ่ง, ไม่ยอมกลับมือเปล่า¹
ไม่รู้จักหม้อข้าวม้อแกง ผู้หญิงที่ทำงานบ้านเรือนไม่เป็น แต่บังคันกีว่าผู้ที่ไม่
รู้จักทิอกเดาเหลากองของคนเอง (ซึ่งไม่ถูกต้องกับความหมายของสำนวนเดิม)
เลี้ยงเสียข้าวสุก การอุปถัมภ์คนที่ไม่นึกถึงบุญคุณคนที่ให้อุปการะ

หนาเห็นข้าวเปลือก การได้เห็นสิ่งใดแล้วอยากได้ แต่ไม่มีทางได้ หรือผู้ที่หนด

ความสามารถในการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

หุงข้าวประดุดหนา การกระทำที่ประดุดหรือแಡกคัน รังแต่จะเสียประโยชน์, นัก
พุดเข้าคุกับ บึงปลาประดุดแมว เป็น หุงข้าวประดุดหนา บึงปลาประดุดแมว
หมุดกั้งข้าวสาร ผู้ชายที่ขายจน ได้แต่งงานกับผู้หญิงที่ร้าย
เหมือนข้าวคออยฟ่น การรอคอยของบ่างใจขอให้ข้าวให้เกลือ ให้เรือให้หาย
ให้การช่วยเหลือ อย่างข้าวอย่าหุงหลาย (ดื่น-อีสาان) ยามทิวเห็นจะได้
อร่อยหนด

ผนวกที่ ๒

ประเพณีไทยเกี่ยวกับข้าว

ข้า้มีความสำคัญต่อชาวไทยมาช้านาน ดังจะเห็นได้จากการที่คนไทยมีประเพณี หรือพิธีที่เกี่ยวกับข้าวมากมายในทุก ๆ ภาค เกือบทุกเดือนตลอดปี ประเพณีเหล่านี้ ได้แก่:

มกราคม:

ภาคกลาง: -

ภาคอีสาน: พิธีปลงหัวญี่ปุ่น, พิธีเชิญหัวญี่ปุ่น, พิธีเชิญหัวญี่ปุ่นแม่โพสพเข้าสู่บ้าน, พิธีการขนข้าวขึ้นบึง

ภาคเหนือ: พิธีถานข้าวถันบัตร, ประเพณีทำบุญคลอดข้าว, ประเพณีดานข้าวใหม่ ไส่บ่าครหดวง

ภาคใต้: พิธีรวนข้าว, ประเพณีออกป่ากวนเก็บข้าว, ประเพณีเชิญหัวญี่ปุ่นข้าวสู่บึง, พิธีการเหยียบข้าว, พิธีการตีข้าว, พิธีการนวดข้าว

กุมภาพันธ์

ภาคกลาง: พิธีทำขัวญี่ปุ่นข้าวในล้านนา

ภาคอีสาน: ประเพณีกุนข้าวใหญ่ และสุ่งวัฒ (ทำวันเดียวกัน)

ภาคเหนือ: -

ภาคใต้: พิธีกวนข้าวขาคู หรือข้าวมธุปายาส

มีนาคม

ภาคกลาง: -

ภาคอีสาน: ประเพณีบุญข้าวจี (เดือนสามหรือเดือนสี่)

ภาคเหนือ: -

ภาคใต้: พิธีสู่ขวัญข้าวนถุง, พิธีทำขวัญข้าวใหญ่, พิธีเปิดบุ้งข้าว
เมญายน ไม่มีพิธีเกี่ยวกับข้าวในทุกภาค

พฤติกรรม

ภาคกลาง: พระราชนิธิชลพระนังค์ก็ตั้งแรกนาขวัญ

ภาคอีสาน: พิธีแรกนาขวัญ

ภาคเหนือ: -

ภาคใต้: -

มิջนายน

ภาคกลาง: -

ภาคอีสาน: -

ภาคเหนือ: -

ภาคใต้: พิธีแรกนาขวัญ

กรกฏาคณ

ภาคกลาง: -

ภาคอีสาน: พิธีแยกคำนา

ภาคเหนือ: ประเพณีบูชาแม่โพสพและท้าว突โโลกบาล, พิธีแยกนา

ภาคใต้: พิธีแรกโภนา, พิธีแรกหัววนข้าว, พิธีแยกคำนา

สิงหาคม

ภาคกลาง: -

ภาคอีสาน: ประเพณีบูชาข้าวประดับคิน, พิธีปล่องดินข้าว, พิธีแห่ข้าวพันก้อน

ภาคเหนือ: -

ภาคใต้: -

กันยาณ

ภาคกลาง: พิธีกวนข้าวพิพธ์ หรือพิชจัดเครื่องมุกป่าสหากร, พิธีทำขัววัญข้าว

ภาคอีสาน: ประเพณีบุญข้าวสาร, ประเพณีบุญข้าวใหญ่, ประเพณีทำข้าวสักปี
ชากรหรือข้าวมุกป่าสห

ภาคเหนือ: -

ภาคใต้: พิชแรกคำนา

ดุลความ ไม่มีพิธีเกี่ยวกับข้าวในทุกภาค

พุทธจิกายณ

ภาคกลาง: -

ภาคอีสาน: ประเพณีการบูชาข้าวเพื่อเป็นการระลึกถึงบุญคุณของเมล็ดข้าว
หรือแม่โพสพ

ภาคเหนือ: -

ภาคใต้: -

ขันวากม

ภาคกลาง: -

ภาคอีสาน:-

ภาคเหนือ: ประเพณีเจาเม้อและตอบเม้อ (เกี่ยวข้าว ตีข้าว ทะข้าว), พิชแรกนวลด,
พิชสู่ขัววัญข้าว หรือพิชซ่องขัววัญข้าว, พิธีวางข้างตั้งน้ำ

ภาคใต้: -

บรรณนาบุกรรม

อรอนงค์ นัยวิกฤต. ๒๕๕๗. ข้าว: วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ

ผนวกที่ ๓

ถนนที่มีคำว่า ‘ข้าว’ นำหน้า

ถนนข้าวสาร (*Thanon Khao San*) เป็นถนนสายสั้น ๆ อยู่ระหว่างถนนตะนาว กับถนนจักรพงษ์ ในแขวงคลองยอค เขตพระนคร จังหวัดกรุงเทพมหานคร แต่เดิม เป็นสถานที่ที่เป็นที่พักของชาวต่างประเทศ ประมาณการประยัดต์ต่อกันมา เริ่มตั้งแต่ปี ๒๕๑๗ ได้ก่อสร้างเป็นสถานที่จัดงานสงกรานต์ โดยเฉพาะการเล่นสาดน้ำ จนมีชื่อเสียงไปทั่วโลก จึงมีการนำชื่อถนนข้าวสาร ไปลอกเลียนเป็นชื่อถนนที่มีคำว่า ‘ข้าว’ นำหน้า เพื่อให้เป็นสถานที่เล่นสงกรานต์ในจังหวัดต่าง ๆ ซึ่งไม่ได้เป็นชื่อถนนที่มีมาแต่เดิม แต่เป็นชื่อที่ตั้งขึ้นใหม่แบบเฉพาะกิจ เพื่อรับรองการเล่นสงกรานต์ ตามกระแสการเล่นสงกรานต์แบบถนนข้าวสาร โดยขั้นตอนนี้มีชื่อถนนเดิม หรือสถานที่เดิมที่ใช้อยู่ในเวลาปกติ จะใช้เรียกเก็ตตอนมีงานสงกรานต์ เพื่อคิงคุณภาพห้องเที่ยวให้เข้าไปเยี่ยมชม

ข้อมูลเกี่ยวกับถนนข้าวต่าง ๆ ประกอบด้วยชื่อถนนข้าว (ตัวหนา) ชื่อถนนคั้งเดิน ที่ตั้ง ระยะทางที่ใช้เล่นสงกรานต์ และปี พ.ศ. ที่ถือกำเนิด (เฉพาะที่กรุง) สาเหตุที่ตั้งชื่อถนนเป็นชื่อข้าวต่าง ๆ ส่วนใหญ่ เป็นไปตามชื่อประเภทของข้าว เช่น ข้าวเจ้า ข้าวเหนียว ข้าวโพด หรือของอาหารที่ทำจากข้าว เช่น ข้าวกำ ข้าวจี่ ข้าวญี่ปุ่น ข้าวข่า ข้าวหมาก ข้าวหลาม ที่บ้านชื่อของจังหวัดนั้น ๆ โดยที่ทั้งหมด เพิ่งถือกำเนิดขึ้นมาเมื่อไม่กี่ปีมานี้เอง หลังจากที่งานสงกรานต์ถนนข้าวสาร เป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยว มีข้อสังเกตว่า ถนนชื่อข้าวเดียวกัน อาจมีอยู่ค่อนข้างหัววัด ซึ่งอาจเป็นเพราะผู้ตั้งชื่อดังกล่าว ไม่ทราบว่า มีถนนชื่อนั้น ในจังหวัดอื่น หรือเป็นการตั้งชื่อพร้อม ๆ กัน นอกจากนั้น ถนนข้าวอาจอยู่คุณละสถานที่ เพาะภาระน้ำในการรักษางานสงกรานต์ ในปีต่อ ๆ มา ความ

หมายของศัพท์ข้าวแต่ละคำ มีปรากฏในหมวดที่ ๔ และ ๖

ถนนข้าวก้า (ไม่ใช่ข้าวกล้า) (*Thanon Khao Kam*) ถนนอนรรฆนาค ในเทศบาล เมืองกาฬสินธุ์ ความยาว ๔ กม. กำหนด พ.ศ. ๒๕๕๐

ถนนข้าวแอง (*Thanon Khao Kaeng*) ในเทศบาลเมืองสุพรรณบุรี

ถนนข้าวเจ้า (*Thanon Khao Chao*) ถนนบึงสีไฟ ในเทศบาลเมืองพิจิตร ยาว ๒ กม. กำหนด พ.ศ. ๒๕๕๑

ถนนข้าวจี่ (*Thanon Khao Chi*) ถนนริมฝั่งโขง เส้นทางอำเภอติดต่อ บริเวณ หลัก กม. ๐ เทศบาลเมืองมุกดาหาร กำหนด พ.ศ. ๒๕๕๐

ถนนข้าวแข่ (*Thanon Khao Chae*) ถนนริมแม่น้ำเพชรบุรี หลังจากผู้ว่าราชการ จังหวัด ในเทศบาลเมืองเพชรบุรี

ถนนข้าวซอย (*Thanon Khao Soi*) หรือข้าวนิ่ง (*Khao Nueng*) มีข่าวว่า อัญชัญ ในเทศบาลเมืองเชียงใหม่ แต่ไม่มีการยืนยันจากการราชการ

ถนนข้าวแดง (*Thanon Khao Daeng*) ๑ ถนนในท้องสถานจังหวัดเลข เทศบาล เมืองเลข กำหนด พ.ศ. ๒๕๔๕ ๒ ถนนในท้องสถานจังหวัดขอนแก่น เทศบาล เมืองขอนแก่น

ถนนข้าวต้ม (*Thanon Khao Tom*) มีข่าวว่า อัญชัญในเทศบาลเมืองสมุทรสาคร (มหาชัย) แต่ไม่มีการยืนยันจากการราชการ

ถนนข้าวนิ่ง (*Thanon Khao Nueng*) มีข่าวว่า อัญชัญในเทศบาลเมืองเชียงราย แต่ไม่มีการยืนยันจากการราชการ

ถนนข้าวปุ่น (*Thanon Khao Pun*) (ขนมจีน) มีหลายถนนในเทศบาลเมือง นครพนม ได้แก่ ๑ บริเวณสถานกันเกรา ริมฝั่งโขงหน้าตลาดอินโดจีน กำหนด พ.ศ. ๒๕๔๕ ๒ บริเวณริมเขื่อน ถนนสุนทรารวิชัย บริเวณด่านป่าไม้ ๓ ถนน

เลียนแม่น้ำโขง ตั้งแต่ด่านป่าไม้จังหวัดคุรุนน ถึงวัดไอกาส

ถนนข้าวเปียก (*Thanon Khao Piak*) มีอยู่ใน ๒ จังหวัด และ ๓ สถานที่ คือ ๑ ถนนเทศาภิบาล หน้าหันว่ายบรรเทาสาขาวรรณกับ หลังคลาดเทศาลา ในเทศบาลเมืองอุดรธานี ๒ บริเวณคลาดอินโโคจิน เทศบาลเมืองมุกดาหาร ๓ ถนนสมุทรศักดิ์car กษร ริมแม่น้ำโขง ในเทศบาลเมืองมุกดาหาร

ถนนข้าวโพด (*Thanon Khao Phot*) ถนนบูรกรรมไกวิทยลอดทั้งสาย ตั้งแต่ สี่แยกสำนักงานยาสูบ ไปจนถึงอ่างเก็บน้ำหัวป่าแดง ระยะทาง ๘ กม. ในเทศบาลเมืองเพชรบูรณ์ กำหนด พ.ศ. ๒๕๔๗

ถนนข้าวยำ (*Thanon Khao Yam*) มีอยู่ใน ๒ จังหวัด ได้แก่ ๑ ถนนมะกรูด ในเทศบาลเมืองปีคาน กำหนด พ.ศ. ๒๕๕๐ ๒ ถนนริมแม่น้ำตาปี บริเวณหน้า หวานผู้ว่าราชการ ไปถึงบ้านพักคลังจังหวัดฯ ในเทศบาลเมืองสุราษฎร์ธานี

ถนนข้าวลดช่อง (*Thanon Khao Lot Chong*) ถนนรัตนเขต ในเทศบาลเมืองขะสธร ระยะทาง ๑ กม. กำหนด พ.ศ. ๒๕๔๕ (ที่จริง ไม่มีข้าวลดช่อง มีแต่ ขนมที่ชื่อ ‘ลดช่อง’ แต่คือความท้อแท้จะมีชื่อถนนเป็นชื่อข้าวตามแบบ ถนนข้าวสาร จึงเติมคำว่า ‘ข้าว’ นำหน้า ‘ลดช่อง’)

ถนนข้าวสวาย (*Thanon Khao Suai*) ถนนวรเดช ริมแม่น้ำแม่กลอง ในเทศบาลเมืองราชบูรี

ถนนข้าวสุก (*Thanon Khao Suk*) ในเทศบาลอ่าเภอวิเศษไชยาญ จังหวัดอ่างทอง

ถนนข้าวหมาก (*Thanon Khao Mak*) มีข่าวว่า อยู่ในเทศบาลเมืองราชบูรี แต่ ไม่มีการยืนยันจากทางราชการ

ถนนข้าวหลาม (*Thanon Khao Lam*) มีอยู่ใน ๔ จังหวัด ได้แก่ ๑ ถนนเสริฐศรี

รอบสะระบน้ำคุคป่อง ในเทศบาลเมืองเลบ ๒ ถนนคุชาธาร ทางเข้าห้างโลตัส ถึง
วงเวียนหน้าโรงพยาบาลราชบูรี ในเทศบาลเมืองราชบูรี ๓ ถนนเลียบฝั่งทะเล
ในตำบลบางแสน อำเภอเมืองจังหวัดชลบุรี ๔ เป็นชื่อถนนดังเดิม อยู่ใกล้
สถานีรถไฟฟ้าสำโรง เขตสัมพันธวงศ์ ในจังหวัดกรุงเทพมหานคร (แต่ไม่มี
กิจกรรมสังกรรณต์)

ถนนข้าวหอมมะลิ (*Thanon Khao Hom Mali*) มีอยู่ใน ๑ สถานที่ในจังหวัด
ร้อยเอ็ด ได้แก่ ๑ ถนนเพลินจิต หน้าห้างสรรพสินค้าร้อยเอ็ดพลาซ่า ติดกับบึง
พลาญชัย เทศบาลเมืองร้อยเอ็ด กำเนิด พ.ศ. ๒๕๔๕ ๒ ถนนรอนบึงพลาญชัย
ในเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด กำเนิด พ.ศ. ๒๕๔๖

ถนนข้าวเหนียว (*Thanon Khao Niao*) เริ่นดังแต่อนุสาวรีย์ประชาธิปไตย ถึง
แยกถนนศรีจันทร์ ตัดกับถนนหน้าเมือง อยู่ใกล้ ๆ บึงแก่นนคร ระยะทาง
๒ กม. ในเทศบาลเมืองขอนแก่น กำเนิด พ.ศ. ๒๕๔๕

ผนวกที่ ๔

อาหารที่ทำจาก 'ข้าว' ที่ใหญ่โตเป็นสถิติโลก

ข้าวจีอันใหญ่ที่สุดในโลก (World's largest *Khao Chi*) จัดทำโดยจังหวัดอุตรธานีในงานศิลปหัตถกรรมนักเรียน จังหวัดอุตรธานี มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๑.๕ ม. ใช้ข้าวเหนียว ๑๒ กก. ไนเบ็ด ๒๐๐ ฟอง

ข้าวผัดกะทะใหญ่ที่สุดในโลก (World's largest pan to cook fried rice) ทำขึ้นโดยบรรดาพ่อครัวจากโรงเรียนที่มีชื่อในเมืองไทย จำนวน ๓๐ คน ในงานมหกรรมอาหารแห่งประเทศไทย จัดที่ศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ ใช้ข้าวสาร ๕๐๐ กก. เนื้อไก่ ๑๒๕ กก. น้ำมันพืช ๘๐ ลิตร น้ำปลา ๘๐ ลิตร เกลือ ๕ กก. กระเทียมเจียว ๒.๕ กก. ซีอิ๊ว ๓๕ ลิตร และมะเขือเทศ ๑๕ กก.

ข้าวหลามยาวที่สุดในโลก (World's longest *Khao Lam*) ชาวอุตรดิตถ์ทำขึ้นเมื่อปี ๒๕๓๖ ในงานข้าวหลามประจำจังหวัดอุตรดิตถ์ ใช้กระบอกไม้ไผ่สีสุก ๕ ลำ ข้าวสารเหนียว ๓ ถั่ง กะทิจากมะพร้าว ๖๐ ผล น้ำตาลทราย ๑๕ กก. ถั่วคำ ๒๐ กก.

นอกจากอาหารที่ทำจากข้าว ที่ใหญ่ที่สุดในโลก ที่กล่าวมาแล้ว เราซึ่งมีส่วนก่อสร้างที่เป็นข้าว ที่ใหญ่ที่สุดในโลก อีกอย่างหนึ่ง ก็คือ:

ข้าวโพดฝักใหญ่ที่สุดในโลก (World's largest ear of maize) สร้างโดยวัดไภษณ์ อุบลราชธานี จังหวัดเพชรบูรณ์ ตั้งอยู่บริเวณหน้าวัด ยาวไปตามถนนสายสระบุรี-หล่มสัก ยาว ๑๕ ม. เส้นผ่าศูนย์กลาง ๑.๑ ม. สร้างด้วยคอนกรีตเสริมเหล็ก ราคา ๑๕,๕๕๕ บาท เป็นสัญลักษณ์ของหมู่บ้านที่เป็นแหล่งปลูกข้าวโพดพันธุ์ดี

ผนวกที่ ๔

การจำแนกประเภทของข้าว

ในบทที่ ๔ ของเอกสารเรื่อง “ศัพท์ข้าว” เเละนี้ ผู้เขียนได้รวมรวมศัพท์ประเภทของข้าวมาเสนอ โดยเรียงลำดับอักษรของศัพท์ที่แต่ละคำ ตามแบบฉบับของพจนานุกรม แต่ผู้อ่านอาจมีความสงสัยและสับสน เพราะข้าวมีมากมากหลายประเภท เพื่อให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น ผู้เขียนจึงได้จัดกลุ่มของประเภทของข้าวตามหลักเกณฑ์การจำแนกต่าง ๆ ดังต่อไปนี้:

๑. จำแนกตามสภาพการปลูก

๑.๑ ข้าวนานาส่วน (lowland rice)

ข้าวที่ปลูกในนาที่มีน้ำขัง หรือเก็บกักน้ำได้ ระดับน้ำลึกไม่เกิน ๕๐ ซม. ปลูกได้ทั้งวิธีปักดำหรือหัวร่วง จำแนกตามที่มาของแหล่งน้ำออกเป็น:

๑.๑.๑ ข้าวนานาส่วนน้ำฝน (*rainfed lowland rice*): ข้าวที่ปลูกในนาที่อาบชื้นน้ำฝนหล่อเลี้ยง ระดับน้ำแห่ปริมาณตามปริมาณน้ำฝน เป็นข้าวนานี ซึ่งเป็นพันธุ์ไวต่อช่วงแสง

๑.๑.๒ ข้าวนานาส่วนน้ำดูประทาน (*irrigated lowland rice*): ข้าวที่ปลูกในนาที่ใช้น้ำจากกรองประทาน สามารถควบคุมระดับน้ำได้ จึงปลูกข้าวได้ตลอดปี พื้นที่ดังกล่าว มักมีการปลูกข้าวอย่างต่อเนื่อง พันธุ์ข้าวที่ใช้เป็นพันธุ์ข้าวในໄวงต่อช่วงแสง ดันเตี้ย ให้ผลผลิตสูง ปลูกโดยใช้วิธีหัวน้ำคุมเป็นส่วนใหญ่ เพื่อลดคืนทุนค้านแรงงาน และสามารถทำได้เร็ว

๑.๒ ข้าวไร่ (upland rice)

ข้าวที่ปลูกในที่ดอนแบบพืชไร่ โดยไม่ต้องทำกันนาเพื่อเก็บกักน้ำ ปลูก

โดยวิธีขอดเมล็ด และอาศัยน้ำฝนเพื่อการเจริญ เดินทาง เป็นขัวนานาปีที่ไวต่อช่วงแห้ง

๑.๓ ขัวนาน้ำลึก (deepwater rice)

ขัวที่ปลูกในที่อุ่นในสภาพพื้นที่มีระดับน้ำสูงกว่า ๕๐ ซม. จนถึง ๑๐๐ ซม. เป็นเวลาไม่ต่ำกว่า ๑ เดือน โดยในระยะ ๑-๒ เดือนแรก น้ำไม่ลึกนัก ต่อมา ระดับน้ำจะสูงขึ้น พันธุ์ขัวนาน้ำลึกมีความสามารถในการขึ้นปีต่อปีได้ พอกว่า แต่ไม่มากถึงระดับขัวขึ้นน้ำ เป็นขัวนานาปีที่ไวต่อช่วงแห้ง ปัจจุบัน ระบบนิเวศน์ของ ขัวนาน้ำลึก และ ขัวขึ้นน้ำ จัดอยู่ในระบบนิเวศน์เดียวกัน (deepwater and floating rice ecosystem) ชื่อพ้อง: ขัวนาน้ำลึก

๑.๔ ขัวขึ้นน้ำ (floating rice)

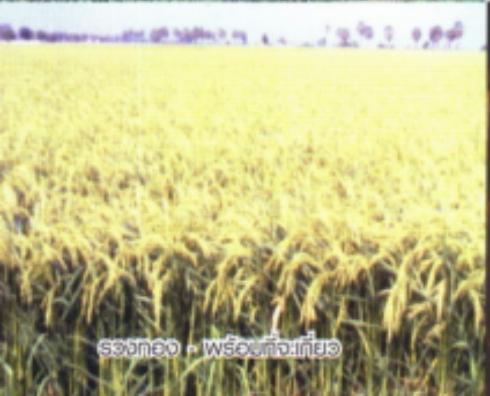
ขัวที่ปลูกในที่อุ่นที่มีระดับน้ำสูงกว่า ๑ ม. บางครั้งระดับน้ำสูงถึง ๔-๕ ม. เป็นเวลาไม่ต่ำกว่า ๑ เดือน พันธุ์ขัวที่เจริญเดินทางในพื้นที่ได้ ส่วนมากเป็น พันธุ์ขัวพื้นเมือง ที่มีความสามารถเป็นพิเศษในการขึ้นปีต่อปีและลอยตัวได้ตาม ระดับน้ำที่จะก่ออย ๗ สูงขึ้นจนถึงระดับต้นกล้าว พันธุ์ขัวขึ้นน้ำจะไม่แตกกอ เหมือนพันธุ์ขัวในระบบนิเวศน์อื่น แต่แตกแขนงและรากที่ข้อเหนื่อคิดน เพื่อคุ้ม อาหารในน้ำ และสามารถชูรากให้ตั้งขึ้นเหนือผิวน้ำได้ เป็นพันธุ์ขัวไวต่อช่วงแห้งที่เป็นขัวหนัก เก็บเกี่ยวได้เมื่อระดับน้ำลดลง ปลูกโดยการหัวนเเมล็ดขัว แห้งตั้งแต่ต้นฤดู ชื่อพ้อง: ขัวนานเมือง, ขัวฟางล้อ

๑.๕ ขัวที่สูง (highland rice, high-altitude rice)

ขัวที่ปลูกในที่สูงตั้งแต่ ๑๐๐ เมตรเหนือระดับน้ำทะเลขึ้นไป อาศัยน้ำฝน ใช้พันธุ์ขัวที่ทนทานต่ออากาศหนาวเย็น จำแนกออกเป็น:

๑.๕.๑ ขัวนาที่สูง (highland paddy rice, high-altitude paddy rice): ขัวที่

การดำเนินการ

การเก็บข้าว

การเก็บข้าว

การเก็บข้าวที่เนินดิน

การเก็บข้าว

การเก็บข้าวโดยใช้ตาตี

การใช้เครื่องหยอดข้าว

การใช้ combine เก็บข้าวได้รวดเร็ว
และลดแรงงานสี

การใช้เครื่องหยอดข้าวในการเก็บข้าว เช่น

การตากข้าวเป็นร่องบนถนนเชิงเขา

การตากข้าวเปลือก

ขั้นตอน 1 การตรวจส่องคุณภาพข้าว

ขั้นตอน 2 การทำความสะอาดข้าวเปลือก

ปลูกในที่อุ่นที่มีน้ำจัง หรือในสภาพนานาชนิดที่สูง ปลูกโดยวิธีข้ายกล้าปักคำ

๑.๕.๒ ข้าวไร่ที่สูง (highland upland rice, high-altitude upland rice): ข้าวที่ปลูกในที่ดอนหรือในสภาพไร่บนที่สูง ปลูกโดยวิธีขัดเมล็ดตามหลุม

๒. จำแนกตามวิธีปลูก

๒.๑ ข้าวนำคำ (transplanted rice)

ข้าวที่ปลูกโดยวิธีปักคำ โดยการนำข้าวกล้า จากแปลงตอกกล้า ข้ายไปปักคำในนา

๒.๒ ข้าวนานห่วง (broadcast rice)

ข้าวที่ปลูกโดยวิธีห่วงเมล็ดพันธุ์ จำแนกออกเป็น:

๒.๒.๑ ข้าวนานห่วงข้าวแห้ง (dry-seed broadcast rice): ข้าวที่ปลูกโดยใช้เมล็ดพันธุ์ข้าวแห้ง (ซึ่งไม่ได้เพาะให้แห้ง) ห่วงลงไปในนาที่ได้คราดเตรียมไว้ จำแนกออกเป็น:

๒.๒.๑.๑ ข้าวนานห่วงสำราญ (soil surface dry-seed broadcast rice): ข้าวที่ปลูกโดยใช้เมล็ดข้าวแห้งที่ห่วงลงในดินที่เตรียมไว้ โดยไม่ได้หือคราดกลบเมล็ดข้าว เมล็ดข้าวที่ตกอยู่ค่านชอกดิน จะงอกขึ้นมาเมื่อฝนตกลงมา หรือปล่อยน้ำเข้าในนา

๒.๒.๑.๒ ข้าวนานห่วงคราดกลบหรือ ไถกลบ (plowed under dry seed broadcast rice): ข้าวที่ปลูกโดยใช้เมล็ดข้าวแห้งที่ห่วงลงในดินที่เตรียมไว้ แล้วไถหือคราดกลบเมล็ดที่ห่วงลงไป เพื่อป้องกันความเสียหายของเมล็ดพันธุ์จากนกและหนู ระหว่างที่รอเมล็ดข้าวหอกเมื่อได้รับน้ำฝน

๒.๒.๒ ข้าวนานห่วงข้าวหอก (pre-germinated seed broadcast rice): ข้าวที่ปลูกโดยใช้เมล็ดพันธุ์ที่เพาะให้หอกเป็นคุ่มๆ มีรากยาว ๑-๒ มม. ห่วงลงไป

ในนาที่ไถ-คราด และทำเทือกเครื่ยมไว้ จำแนกออกเป็น:

๒.๒.๒.๑ ข้าวน้ำห่ว่าน้ำดูม (rainfed pre-germinated broad-cast rice): ๑ ข้าวที่ปลูกในนาที่มีน้ำขัง ๓-๕ ชน. ที่มีการเตรียมดินตามปกติ แล้วทิ้งให้ดินดักตะกอนจนน้ำใส จึงห่ว่านเมล็ดพันธุ์ที่เพาะให้ออก แล้วระบายน้ำออก เมล็ดจะงอกเป็นต้นข้าว นิยมใช้กับนาปรัง และใช้ข้าวคั่นเตี๋ยปลูก ๒ ข้าวที่ปลูกในนาหัวฝนที่มีการเตรียมดินตามปกติ เพื่อปลูกข้าวน้ำห่ว่านข้าวแห้ง แต่ในปีที่ฝนແล้ง หรือตกขาวต่อเนื่องเป็นเวลานาน เกิดน้ำขัง จึงห่ว่านเมล็ดพันธุ์ที่เพาะให้ออก แล้วระบายน้ำออก เมล็ดข้าวจะงอกเป็นต้นข้าว ซึ่งพ้อง: ข้าวเพาะเลย

ในปีชุบัน ข้าวน้ำหัวฝนมีน้ำอยมากที่ใช้วิธีห่ว่านน้ำดูม (ส่วนมากจะใช้วิธีห่ว่านข้าวแห้ง) นาห่ว่านน้ำดูม เป็นวิธีที่ใช้ในชาลประทานที่มีการทำนาตลอดปีมากกว่า นาห่ว่านน้ำดูมที่ทำในช่วงต้นฤดูฝนในภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มักไม่ค่อยได้ผล เนื่องจากปัญหาการกระจายของฝน การควบคุมน้ำ และคุณสมบัติของดิน

๒.๒.๒.๒ ข้าวน้ำห่ว่าน้ำดูมชลบุรี (irrigated pre-germinated broadcast rice): ข้าวน้ำห่ว่าน้ำดูมที่ใช้น้ำชาลประทานแทนน้ำฝน โดยเฉพาะในฤดูแล้ง ซึ่งพ้อง: ข้าวน้ำห่ว่านน้ำดูมแห่นในมี

๒.๓ ข้าวล้มตอซัง (lock-lodged ratooning rice)

ข้าวที่เดินโดยจากตอซังข้าว หลังการเก็บข้าวตามฤดูกาลเสร็จเรียบร้อยแล้ว โดยการย้ำตอซังข้าวเดินให้ล้มโดยไม่ต้องไถพรวนดินและห่ว่านเมล็ดข้าวต้นข้าวรุ่นที่ ๒ จะแตกหน่อขึ้น มาจากกอข้าวเดินภายในเวลา ๑๐-๑๕ วัน จากนั้นก็วิคน้ำเข้านา และคงอยู่เรื่อยน้ำไม่ให้ขาด ต้นข้าวที่งอกขึ้นมาใหม่ จะเดินโดย และให้ผลผลิต อีกทั้งยังสามารถผลิตข้าวล้มตอซังรุ่นที่ ๒ ได้อีกหนึ่งรุ่น

โดยผลผลิตไม่ได้น้อยลง

๒.๔ ข้าวไร่ (upland rice)

ข้าวที่ปลูกใน高地 หรือดินดอนที่ดอน แบบพืชไร่ทั่วไป คุณภาพดี

๓. จำแนกตามฤดูกาล

๓.๑ ข้าวนำปี (in-season rice, wet-season rice)

ข้าวที่ปลูกในฤดูฝน อาศัยน้ำฝนในการเจริญเติบโต เป็นพันธุ์ข้าวไว้ต่อช่วงแสง ปลูกได้ทั้งวิธีหว่าน ปักดำ หรือหยอดเมล็ด

๓.๒ ข้าวนำปีรัง (off-season rice, dry-season rice)

ข้าวที่ปลูกนอกฤดูฝน อาศัยน้ำชลประทานในการเจริญเติบโต เป็นพันธุ์ข้าวไม่ไว้ต่อช่วงแสง

๔. จำแนกตามระยะเวลาที่ใช้ในการเจริญเติบโต

๔.๑ ข้าวเน่า (early-maturing rice)

ข้าวไว้ต่อช่วงแสงที่เก็บเกี่ยวในช่วงไม่เกินเดือนพฤษภาคม ซึ่งพ้องกับชื่อคอก (พาขัพและอีสาณ) ข้าวไว้

๔.๒ ข้าวกลาง (medium-maturing rice)

ข้าวที่ออกรวมและเก็บเกี่ยวหลังข้าวเน่า แต่ก่อนข้าวหนัก เป็นพันธุ์ข้าวไว้ต่อช่วงแสง ออกดอกในเดือนตุลาคม และเก็บเกี่ยวในช่วงเดือนพฤษภาคมถึงธันวาคม

๔.๓ ข้าวหนัก (late-maturing rice)

ข้าวไว้ต่อช่วงแสง เก็บเกี่ยวในช่วงปลายเดือนธันวาคม-มกราคม ซึ่งพ้องกับชื่อวัน (อีสาณ)

๕. จำแนกตามการตอบสนองต่อช่วงแสง

๕.๑ ข้าวไวต่อช่วงแสง (photoperiod sensitive rice)

ข้าวประเภทวันสั้น (shortday plant) ซึ่งเป็นพืชที่จะออกดอกเมื่อได้รับช่วงแสง (photoperiod) หรือจำนวนชั่วโมงของแสงต่อวัน น้อยกว่าค่าช่วงแสงวิกฤต (critical daylength) ค่าหนึ่ง สำหรับข้าวกลุ่มพันธุ์นี้ มีค่าช่วงแสงวิกฤตอยู่ที่ประมาณ ๑๒ ชั่วโมง และจะออกดอกเมื่อได้รับช่วงแสงต่ำกว่าค่าช่วงแสงวิกฤต ตามช่วงเวลาที่ดันข้าวแต่ละพันธุ์ต้องการ ปัจจุบันได้เฉพาะในถิ่นทุรกันดาร หากรสูตรในช่วงฤดูหนาวปรังชั่งมีช่วงแสงยาว

กว่า ๑๒ ชั่วโมง จะไม่ออกดอก บางครั้งเรียกอย่างย่อว่า ข้าวไวแสง

๕.๒ ข้าวไม่ไวต่อช่วงแสง (photoperiod insensitive rice)

กลุ่มพันธุ์ข้าวที่ออกดอกตามอัตโนมัติ ไม่ขึ้นอยู่กับช่วงแสง ใช้ปัจจัยได้คล่องตัว เมื่อมีน้ำเพียงพอ บางครั้งเรียกอย่างย่อว่า ข้าวไม่ไวแสง

๖. จำแนกตามสภาพการสี

๖.๑ ข้าวสาร (milled rice, white rice)

ข้าวเปลือกที่นำไหไปสี คำ หรือขัด (ข้อม) เอาเปลือกและรำออกจนหมด เพื่อให้เมล็ดขาว ชื่อพ้อง: ข้าวขาว แบ่งออกเป็น:

๖.๑.๑ ข้าวสารเจ้า (milled non-glutinous rice): ข้าวสารของข้าวเจ้า

๖.๑.๒ ข้าวสารเหนียว (milled glutinous rice): เป็นข้าวสารของข้าวเหนียว ชื่อพ้อง ข้าวเหนียวขาว

๖.๒ ข้าวเปลือก (paddy, husked rice, hulled rice)

เมล็ดข้าวที่ไม่เปลือกห่อหุ้มอยู่

๖.๓ ข้าวกล้อง (brown rice, unpolished rice, husked rice)

เมล็ดข้าวที่กะเทาะออกเฉพาะเปลือก แต่ยังไม่ได้ขัด (ซ้อม) ให้ข้าว ยังคงมีเยื่อบริโภ และเยื่อรำอญู่ ซึ่งเป็นส่วนที่มีคุณค่าทางอาหารและมีประโยชน์ต่อร่างกาย โดย เนพะวิตามิน บี ๑ มีเกลอนและรำปันอยู่ เดิมใช้วิธีน้ำข้าวเปลือกใส่ครกตำ ได้ข้าวซ้อม หรือ ข้าวซ้อมมือ

๖.๓.๑ ข้าวซ้อม (*unpolished milled rice*): ข้าวกดอง ที่ได้จากการนำข้าวเปลือกใส่ครกตำ มีเกลอนและรำปันอยู่

๖.๓.๒ ข้าวซ้อมมือ (*hand-pounded brown rice, unpolished hand-milled rice*): ข้าวที่กะเทาะเปลือกวิธีดั้งเดิม คือดำในกรุงกระเตื่องจนแกลบหุคออกจากเมล็ดข้าว แล้วจึงฝังแยกแกลบหนอง ผิวเมล็ดมักดลออก เพราะเยื่อรำนางส่วนนึงขาดจากการต้มด้วยสากระด้าข้าว

๗. จำแนกตามความแข็งหรือปริมาณของอะมิโลส

ของเมล็ดข้าวสาร

๗.๑ ข้าวเจ้า (*non-glutinous rice, non-waxy rice*)

กลุ่มพันธุ์ของข้าวที่ เมล็ดมีเนื้อใส มีอะมิโลส ๑๐-๑๓% หุงแล้วเมล็ดร่วนและลาย ไม่เหนียว เมื่อหุงสุก มีเส้นข้าวสุุน เรียกว่า ข้าวสุก หรือ ข้าวขาว ในสมัยโบราณ เป็นข้าวที่เข้าน้ำเสียง จึงเรียกข้าวเจ้า ส่วนไพรัตน์กินข้าวเหนียว

๗.๒ ข้าวเหนียว (*glutinous rice, sticky rice, waxy rice*)

กลุ่มพันธุ์ของข้าวที่เมล็ดมีเนื้อขุ่นกว่าข้าวเจ้า มีอะมิโลสมากหรือไม่มีเลย ประกอบด้วย อะมิโลเพกตินเป็นส่วนใหญ่ เมื่อได้หุงต้มสุกแล้ว เมล็ดข้าวเหนียวติดกัน และใส นิยมกินเป็นอาหารหลักของคนในภาคเหนือและอีสาน จำแนกออกตามสีของเมล็ด หรือเชื้อร้า ได้เป็น:

๔.๒.๑ **ข้าวเหนียวขาว (white glutinous rice):** ข้าวที่ได้จากการน้ำข้าว กล้องเหนียว ไปขัดเอา ráo ออก

๔.๒.๒ **ข้าวเหนียวดำ (black glutinous rice, purple glutinous rice):** กลุ่มพันธุ์ของข้าวเหนียว ที่ข้าวกล้อง มีสีอ่อนรำสีดำหรือม่วงเข้ม หรือแดงเข้ม นิยมนิ่งให้สุกคินกับน้ำกะทิหวาน หรือใช้ทำข้าวคลาน มีความเหนียวข้นออย กว่าข้าวเหนียวขาว ภาคเหนือและอีสานเรียกข้าวกำ

๔.๒.๓ **ข้าวเหนียวแดง (red glutinous rice):** กลุ่มพันธุ์ของข้าวเหนียวที่มีสีอ่อนรำสีแดง นิยมคินกับน้ำกะทิหวาน หรือใช้ทำข้าวคลาน

๕. จำแนกตามระยะเวลาเก็บรักษา

๕.๑ ข้าวใหม่ (new rice)

ข้าวสารที่ได้จากการน้ำข้าวเปลือก ที่เพิ่งเก็บเกี่ยวไปสี และบริโภคภายใน ๓-๔ เดือน เมื่อหุง จะได้ข้าวสวย ที่เหนียวและค่อนข้างจะ

๕.๒ ข้าวเก่า (old rice, aged rice, stale rice)

ข้าวสาร ที่ได้จากการเอาข้าวเปลือก ที่เก็บไวนานกว่า ๓-๔ เดือน ไปสี เมล็ดข้าวแตกหักน้อยกว่าข้าวใหม่ เมล็ดเกร็งมากขึ้น เมื่อนำไปหุงจะได้ ข้าวสวย ร่วนและแข็งกระด้างมากขึ้น หุงขึ้นหนื้อ และน้ำข้าวใส มีกลิ่นข้าวเก่า เกิดขึ้น

๖. จำแนกตามความยาวของเมล็ดข้าวสาร

๖.๑ ข้าวเมล็ดสั้น (short-grain rice)

เมล็ดข้าวสารมีความยาวไม่เกิน ๕.๕๐ มม.

๖.๒ ข้าวเมล็ดปานกลาง (medium-grain rice)

เมล็ดข้าวสารมีความยาว ๕.๕๙-๖.๖๐ มม.

๕.๓ ข้าวเมล็ดยาว (*long-grain rice*)

เมล็ดข้าวสารมีความยาว ๖.๖๑-๗.๕๐ มม.

๕.๔ ข้าวเมล็ดยาวมาก (*extra long-grain rice*)

เมล็ดข้าวสารมีความยาว ๗.๕๑ มม. ขึ้นไป

๑๐. จำแนกตามความแข็งของเมล็ดข้าวสาร

๑๐.๑ ข้าวนุ่มนวลนีlya (soft rice)

ข้าวส่วนที่นุ่ม และค่อนข้างเหนียว มี อัตราเมล็ด ๑๐-๑๒๐%

๑๐.๒ ข้าวอ่อน (soft cooked rice, intermediate rice)

ข้าวส่วนที่ร่วนซุบ แต่ไม่แข็งกระด้าง แป้งมีอัตราเมล็ด ๑๒๑-๑๖๖%

๑๐.๓ ข้าวแข็ง (hard rice)

ข้าวส่วนที่ร่วนซุบ ค่อนข้างแข็ง มีอัตราเมล็ด ๑๖๖-๒๔๔%

ผนวกที่ ๖

ชื่อพันธุ์ข้าวที่เป็นประโยชน์

ในบรรดาพันธุ์ข้าวพื้นเมืองของไทยนับเป็นพันธุ์มีพันธุ์จ้านวนหนึ่ง ซึ่งแบ่งออกเดကต่างไปจากพันธุ์อื่นๆ ก้าวคือ พันธุ์เหล่านี้ มีชื่อซึ่งเป็นประโยชน์คือ มีประชาน กริยา และกรรม หรือคำขยาย แทนที่จะเป็นคำนามโดย ๆ หรืออย่างมาก ที่เป็นคำนามที่มีคำขยาย แต่ไม่เป็นประโยชน์ ก้าวคือ ในมีประชาน กริยา และกรรม (อาจไม่มีเพาะเป็นอกรรนกริยา หรือกรรมไว้ในฐานเข้าใจ) พันธุ์ข้าวเหล่านี้ ได้แก่:

กลุ่มที่มีประชาน กริยา และกรรม หรือคำขยาย

กุลากุลหนึ่ง	แขกทึ่งเกียว	เจาะดอครูป	เจ็ก gwac พ้อม
พญาหุดครุด	พญาหุดช้าง	พญาหกสว	พญาลีมแแกง
พม่าแขกคุก	แม่หม้ายปันหนึ่ง	แม่หม้ายกุลหนึ่ง	นกเขานินหล่น
นกบินหลง	นกบินหล่น	วัวพันหลัก	

กลุ่มที่มีประชาน และกริยา (อกรรนกริยา หรือกรรมไว้)

เจ็กระโคด	เจ็คคบุน	เจ็กร่อง	เจ็กเลี้ยง
เจ็กเหยี่ยบ	รายภูรนิยม	หลวงประทาน	หลวงพระราชาทาน
หลวงเสวย	หลอกแขก	หลังหัก	หลวงหัก

กลุ่มที่มีกริยา และกรรม (ละประชานไว้)

ล้มเกวียน	ลีมแแกง	ลีมเดิน	ลีมนา
ลีมหัว	ลีมวัง	หลงชี้ควาย	หลงจันทร์
หลงนา			

ครรชนี

กระดานรวมข้าว คุณวัดที่ ๑๙
 กระดองหาย คุณวัดที่ ๑๙
 กระดึบข้าว คุณวัดที่ ๑๒
 กระแมะ คุณวัดที่ ๑๙
 กระบุง คุณวัดที่ ๑๙
 กรุด คุณวัดที่ ๑๙
 กตัญช์ข้าว คุณวัดที่ ๘
 กลิ่นข้าวเก่า คุณวัดที่ ๑
 กลีบแกลีด คุณวัดที่ ๓
 กลีบฟือ คุณวัดที่ ๓
 กลีบรองดอก คุณวัดที่ ๓
 ก่องข้าว คุณวัดที่ ๑๒
 เกวียน คุณวัดที่ ๑๙
 กะไช้ คุณวัดที่ ๑๙
 กาว คุณวัดที่ ๑๙
 การข่ออย้อย คุณวัดที่ ๓
 การข่ออย้อยไม่เจริญ คุณวัดที่ ๓
 กำน้ำชูอันเรยุ คุณวัดที่ ๓
 กำนใน คุณวัดที่ ๓
 กำนใน คุณวัดที่ ๓
 กำบน คุณวัดที่ ๓
 กำบ่าง คุณวัดที่ ๓
 กำบ่างเป็นหมัน คุณวัดที่ ๓

กำนเกสรเพกเมย คุณวัดที่ ๓
 กำนช่อคอก คุณวัดที่ ๓
 กำนช่อคอกปฐมภูมิ คุณวัดที่ ๓
 กำนคอก คุณวัดที่ ๓
 กำนคอกย้อย คุณวัดที่ ๓
 กำนคอกทุติยภูมิ คุณวัดที่ ๓
 กำนคอกย้อย คุณวัดที่ ๓
 กำนใบ คุณวัดที่ ๓
 - เกิดจากการ คุณวัดที่ ๓
 เกียด คุณวัดที่ ๑๙
 เกสรเพกสู่ คุณวัดที่ ๓
 เกสรเพกเมย คุณวัดที่ ๓
 แกะ คุณวัดที่ ๑๙
 แกนกลาง คุณวัดที่ ๓
 แกนกลางย้อย คุณวัดที่ ๓
 แกนกลางวาง คุณวัดที่ ๓
 แกนข่อแยกแขนง คุณวัดที่ ๓
 แกลบ คุณวัดที่ ๑, ๓
 กำนใบ คุณวัดที่ ๓
 กำนชูอันเรยุ คุณวัดที่ ๓
 แกน คุณวัดที่ ๓
 แกนกลางวาง คุณวัดที่ ๓
 ข้อจая คุณวัดที่ ๑๙

ข้อต่อใบ คุณวัดที่ ๓	ข้าวกิ่งสำเร็จรูป คุ้ หมนวดที่ ๑๙
ขอนใบ คุณวัดที่ ๓	ข้าวกรู คุณวัดที่ ๕
ขันข้าวน้ำครอ คุณวัดที่ ๙	ข้าวกิ่วอก คุณวัดที่ ๘
ข้าดอก คุณวัดที่ ๓	ข้าวเก่า คุณวัดที่ ๑, ๑๓ ผนวกที่ ๕
ข้าว คุณวัดที่ ๑	ข้าวกัน Jin คุณวัดที่ ๖, ๑๗
ข้าวกระยาทิพย์ คุณวัดที่ ๖	ข้าวเกรียง คุณวัดที่ ๖
ข้าวกระยาสารท คุณวัดที่ ๖	ข้าวเกรียงถุง คุณวัดที่ ๖
ข้าวกระยาสังware คุณวัดที่ ๖	ข้าวเกรียงขา คุณวัดที่ ๖
ข้าวกล่อง คุณวัดที่ ๔ ผนวกที่ ๕	ข้าวเกรียงปากหม้อ คุณวัดที่ ๖
ข้าวกล่องเบญจกระยาทิพย์แรกผลิ ผนวกที่ ๔	ข้าวเกรียงว่าว คุณวัดที่ ๖
ข้าวกล้า คุณวัดที่ ๑, ๑๑	ข้าวเกรียงอ่อน คุณวัดที่ ๖
ข้าวกลาง คุณวัดที่ ๔, ๑๓ ผนวกที่ ๕	ข้าวกิ่งสำเร็จรูป คุณวัดที่ ๖
ข้าวกัญญา คุณวัดที่ ๔, ๑๑	ข้าวกำ่ คุณวัดที่ ๖
ข้าวกัน Jin คุณวัดที่ ๑๙	ข้าวกำ่, ถนน คุณวัดที่ ๑๐
ข้าวกานา คุณวัดที่ ๑	ข้าวแกง, ถนน คุณวัดที่ ๑๐
ข้าวกำ่ คุณวัดที่ ๔, ๘, ๑๑	ข้าวแกง คุณวัดที่ ๖, ๑๗
ข้าวกำ่นกยุง คุณวัดที่ ๘	ข้าวแกงทอด คุณวัดที่ ๖
ข้าวกำ่นอน คุณวัดที่ ๘	ข้าวโภก คุณวัดที่ ๖, ๑๓ ผนวกที่ ๑
ข้าวกำ่พา คุณวัดที่ ๘	ข้าวหัวจู คุณวัดที่ ๕, ๑๓ ผนวกที่ ๑
ข้าวกำ่ คุณวัดที่ ๕	ข้าวของ คุณวัดที่ ๑
ข้าวกระยาทิพย์ คุณวัดที่ ๕	ข้าวขา คุณวัดที่ ๔
ข้าวกระยาสารท คุ หมนวดที่ ๑๓	ข้าวข้า คุณวัดที่ ๘
ข้าวกระยาสังware คุ หมนวดที่ ๑๓	ข้าวขึ้นน้ำ คุณวัดที่ ๔, ๑๓ ผนวกที่ ๕

ข้าวแขก คุณวะดี ๖, ๑๓	ข้าวซอย, ถนน คุณวะดี ๑๐
ข้าวไข่ คุณวะดี ๖, ๑๓	ข้าวผู้ปูน คุณวะดี ๔, ๑๓
ข้าวคำ คุณวะดี ๖, ๑๓	ข้าวคอ คุณวะดี ๔, ๑๓
ข้าวควน คุณวะดี ๖	ข้าวคอมะขาม คุณวะดี ๔, ๑๓
ข้าวกลูกขา คุณวะดี ๖, ๑๓	ข้าวแคกงา คุณวะดี ๖
ข้าวแกน คุณวะดี ๖, ๑๓	ข้าวແຈງ คุณวะดี ๔, ๑๓
ข้าวโภบ คุณวะดี ๖, ๑๓	ข้าวແຈງ, ถนน คุณวะดี ๑๐
ข้าวจัน คุณวะดี ๔, ๑๓ ผนวกที่ ๑	ข้าวແຈງหอม คุณวะดี ๔, ๑๓
ข้าวเจี้ยว คุณวะดี ๖, ๑๓	ข้าวตก คุณวะดี ๑, ๑๓
ข้าวขาปอนิกา คุณวะดี ๔	ข้าวต้ม คุณวะดี ๖, ๔, ๕, ๑๓
ข้าวขาวนิ กา คุณวะดี ๔	ข้าวต้มกับ คุณวะดี ๖, ๑๓
ข้าวเจ้า คุณวะดี ๔ ผนวกที่ ๕	ข้าวต้มกุยช่าย คุณวะดี ๖, ๑๓
ข้าวเจ้า, ถนน คุ ผนวกที่ ๓, ๕	ข้าวต้มเกร็ง คุณวะดี ๖, ๑๓
ข้าวจี คุณวะดี ๖, ๔, ๕, ๑๓ ผนวกที่ ๔	ข้าวต้มจิ้ม คุณวะดี ๖, ๑๓
ข้าวจี, ถนน คุ ผนวกที่ ๓	ข้าวต้ม, ถนน คุณวะดี ๑๐
ข้าวจีเอ็ม ไอ คุณวะดี ๔	ข้าวต้มทรงเกร็ง คุณวะดี ๖, ๑๓
ข้าวจีไอ คุณวะดี ๔	ข้าวต้มน้ำรุ่น คุณวะดี ๖, ๑๓
ข้าวแขก คุณวะดี ๕	ข้าวต้มปี๊ด คุณวะดี ๖, ๕
ข้าวแข่ คุณวะดี ๖	ข้าวต้มผัด คุณวะดี ๖
ข้าวแข่, ถนน คุณวะดี ๑๐	ข้าวต้มมัก คุณวะดี ๖
ข้าวซ้อม คุณวะดี ๔ ผนวกที่ ๕	ข้าวต้มมักได้ คุ หมวยที่ ๖, ๑๓
ข้าวซ้อมมือ คุณวะดี ๔, ๑๓ ผนวกที่ ๕	ข้าวต้มเล็ก คุณวะดี ๔
ข้าวซอย คุณวะดี ๖	ข้าวต้มลูกไข่น คุณวะดี ๖
ข้าวซอยตัด คุณวะดี ๖, ๑๓	ข้าวต้มหัวงอก คุณวะดี ๖, ๑๓

ข้าวตอก คุณวดคที่ ๖, ๘, ๕
 ข้าวตอกดึง คุณวดคที่ ๖
 ข้าวตอกແກ คุณวดคที่ ๖
 ข้าวต้อง คุณวงกที่ ๑, ๑๓
 ข้าวต้อง คุณวดคที่ ๑, ๑๓
 ข้าวตัง คุณวดคที่ ๖
 ข้าวตังทรงกรร济ง คุณวดคที่ ๖, ๑๓
 ข้าวตังมะพร้าว คุณวดคที่ ๖, ๑๓
 ข้าวตังเมี่ยงลาว คุณวดคที่ ๖, ๑๓
 ข้าวตังเสวย คุณวดคที่ ๖
 ข้าวตังหน้าตั้ง คุณวดคที่ ๖, ๑๓
 ข้าวตังห้อง คุณวดคที่ ๑
 ข้าวคาด คุณวดคที่ ๘
 ข้าวตู คุณวดคที่ ๑๓
 ข้าวเต็มเมล็ด คุณวดคที่ ๔
 ข้าวແກ คุณวดคที่ ๑๓
 ข้าวແต่งตัว คุณวดคที่ ๑
 ข้าวແคน คุณวงกที่ ๑, ๑๓
 ข้าวແต่น คุ หมวดคที่ ๑๓
 ข้าวແต่นข่าว คุ หมวดคที่ ๑๓
 ข้าวແต่นແคง คุ หมวดคที่ ๑๓
 ข้าวตาก คุณวดคที่ ๖
 ข้าวตากหัวใบข คุณวดคที่ ๖
 ข้าวตู คุณวดคที่ ๖

ข้าวແກ คุณวดคที่ ๖
 ข้าวແต่งตัว คุณวดคที่ ๑
 ข้าวແคน คุณวดคที่ ๖
 ข้าวແຕ่น คุณวดคที่ ๖
 ข้าวແຕ่นข่าว คุณวดคที่ ๖
 ข้าวແຕ่นແคง คุณวดคที่ ๖
 ข้าวหอง คุณวดคที่ ๔, ๑๓
 ข้าวห้องໄไข คุณวดคที่ ๑, ๑๓
 ข้าวหอด คุณวดคที่ ๖, ๑๓
 ข้าวทີພຍ คุณวดคที่ ๖
 ข้าวทີສູງ မនວກที่ ๕
 ข้าวເຫພນາຣີ คุณวดคที่ ๖, ๑๓
 ข้าวໄພຄີ คุณวดคที่ ๘
 ข້າວນກ คุณวดคที่ ๕, ๘, ๕
 ข້າວນາດໍາ คุณวดคที่ ๔, ๑๓ ມນວກທີ ๕
 ข້າວນາທີສູງ คุณวดคที่ ๔, ๑๓ ມນວກທີ ๕
 ข້າວນານໍາຝັນ คุณวดคที่ ๕
 ข້າວນານໍາຄົມ คຸ หมวดคที่ ๕, ๑๓
 ข້າວນານໍາລຶກ คຸ หมวดคที่ ๕, ๑๓ ມນວກທີ ๕
 ข້າວນາປັງ คุณวดคที่ ๔, ๑๓ ມນວກທີ ๕
 ข້າວນາປີ คุณวดคที่ ๔, ๑๓ ມນວກທີ ๕
 ข້າວນາມືອງ คุณวดคที่ ๔, ๑๓ ມນວກທີ ๑
 ข້າວນາສວນ คຸ หมวดคที่ ๕, ๑๓, ๑๔
 ມນວກທີ ๕

ข้านานาสันนากลประทาน คุณวดกที่ ๔	ข้านายศรี คุณวดกที่ ๕
๑๓ ผนวกกที่ ๕	ข้าวนาร์เลย์ คุณวดกที่ ๕
ข้านานาสันน่าน้ำฝน คุณวดกที่ ๕, ๑๓ ผนวกกที่ ๕	ข้าวนิษฐ์ คุณวดกที่ ๖, ๕
ข้านาห่ว่าน คุณวดกที่ ๕, ๑๓ ผนวก กที่ ๕	ข้าวเบญจรงค์ คุณวดกที่ ๕, ๑๓
ข้านาห่ว่านข้าวงอก คุ หมวดกที่ ๕ ผนวกกที่ ๕	ข้าวบูหรี่ คุณวดกที่ ๖
ข้านาห่ว่านข้าวแห้ง คุ หมวดกที่ ๕ ผนวกกที่ ๕	ข้าวบูรุ คุ หมวดกที่ ๑๓
ข้านาห่ว่านกระกลบหรือໄໂຄกลบ คุ หมวดกที่ ๕, ผนวกกที่ ๕	ข้าวเนา คุณวดกที่ ๕ ผนวกกที่ ๕
ข้านาห่ว่านน้ำดม คุณวดกที่ ๕ ผนวกกที่ ๕	ข้าวเบื้อง คุณวดกที่ ๖
ข้านาห่ว่านน้ำดมชลประทาน คุ หมวดกที่ ๕ ผนวกกที่ ๕	ข้าวประเดี๊บคิน คุณวดกที่ ๕
ข้านาห่ว่านสำราย คุ หมวดกที่ ๕ ผนวกกที่ ๕	ข้าวปูกุ คุณวดกที่ ๕, ๑๓
ข้าน้ำลึก คุณวดกที่ ๕, ๑๓	ข้าวปูกุเกอเชิช คุณวดกที่ ๕, ๑๓
ข้านึง คุณวดกที่ ๕, ๖, ๑๓ ผนวกกที่ ๑	ข้าวปูกุแอยฟิกา คุณวดกที่ ๕, ๑๓
ข้านึง, ถนน คุณวดกที่ ๑๐	ข้าวปีด คุณวดกที่ ๖
ข้านุเมะเนียวย คุณวดกที่ ๕, ๑๓ ผนวกกที่ ๕	ข้าวป่า คุณวดกที่ ๕
ข้าวนาก คุณวดกที่ ๖, ๕	ข้าวป้าข้ามปี คุณวดกที่ ๕, ๑๓
	ข้าวปีงอก คุณวดกที่ ๕
	ข้าวปีงสามจาม คุณวดกที่ ๕
	ข้าวปีงหางช้าง คุณวดกที่ ๕
	ข้าวป้าคุ คุ หมวดกที่ ๖, ๑๓
	ข้าวป่ายาส คุ หมวดกที่ ๖, ๑๓
	ข้าวป่าฤกุเดียว คุณวดกที่ ๕, ๑๓
	ข้าวปรต คุณวดกที่ ๕
	ข้าวปุ่น คุณวดกที่ ๖, ๑๓ ผนวกกที่ ๑
	ข้าวปุ่น, ถนน คุณวดกที่ ๑๐

ข้าวเปียก คุณวัดที่ ๖	ข้าวเหนียวชี คุณวัดที่ ๔, ๑๓
ข้าวเปียก, อนน คุณวัดที่ ๑๐	ข้าวເກາ คุณวัดที่ ๕
ข้าวเปลือก คุณวัดที่ ๔ ผนวกที่ ๕	ข้าวມุปายส คุณวัดที่ ๖, ๑๓
ข้าวเปลงพันธุ คุณวัดที่ ๔, ๑๓	ข้าวมหัศจรรย คุณวัดที่ ๔, ๑๓
ข้าว摩托 คุณวัดที่ ๑	ข้าวมัน คุณวัดที่ ๖
ข้าว摩托กระบวนการน้ำ คุณวัดที่ ๔, ๕	ข้าวมันໄก คุ หมวดที่ ๖, ๑๓
ข้าวผัด คุณวัดที่ ๖, ๑๓ ผนวกที่ ๕	ข้าวมันปู คุณวัดที่ ๔, ๑๓
ข้าวผัดมันปู คุณวัดที่ ๖, ๑๓	ข้าวมันี่ คุณวัดที่ ๑, ๔
ข้าวฟี คุณวัดที่ ๔, ๑๓	ข้าวมีตุ คุ หมวดที่ ๖, ๑๓
ข้าวแหะ คุณวัดที่ ๖, ๑๓	ข้าวเม่า คุณวัดที่ ๖
ข้าวพอง คุณวัดที่ ๖	ข้าวเม่ากอกอก คุณวัดที่ ๖, ๑๓
ข้าวพระ คุณวัดที่ ๕	ข้าวเม่าหอหด คุณวัดที่ ๖, ๑๓
ข้าวพระพุทธ คุณวัดที่ ๕, ๑๓	ข้าวเม่านก คุณวัดที่ ๔
ข้าวโพด, อนน คุณวัดที่ ๑๐	ข้าวเม่าน้ำกะทิ คุณวัดที่ ๖, ๑๓
ข้าวโพด คุณวัดที่ ๔, ๑๑ ผนวกที่ ๔	ข้าวเม่านก คุณวัดที่ ๖, ๑๓
ข้าวพันธุ์พสม คุณวัดที่ ๔	ข้าวเม่ารัง คุณวัดที่ ๖
ข้าวโพล่ง คุณวัดที่ ๑	ข้าวเม่าหนี่ คุณวัดที่ ๖
ข้าวพันธุ คุณวัดที่ ๑, ๔, ๑๓	ข้าวเม่าเหล็ก คุณวัดที่ ๔
ข้าวฟ่าง คุณวัดที่ ๔	ข้าวเมล็ดจุดคำ คุณวัดที่ ๔
ข้าวฟ่างกลอย คุณวัดที่ ๔, ๑๓	ข้าวเมล็ดคำ คุณวัดที่ ๔
ข้าวฟ่างสมุทร โภคณ คุณวัดที่ ๔	ข้าวเมล็ดคำบางส่วน คุณวัดที่ ๔
ข้าวฟ่างหวาน คุณวัดที่ ๔, ๑๓	ข้าวเมล็ดแคง คุณวัดที่ ๔, ๑๓
ข้าวฟ่างหางช้าง คุณวัดที่ ๔	ข้าวเมล็ดเต้ม คุณวัดที่ ๔
ข้าวฟ่างหางหนา คุณวัดที่ ๔	ข้าวเมล็ดห้องไข่ คุณวัดที่ ๑, ๔

ข้าวเมล็ดปานกลาง คุณวคที่ ๔ ผนวกที่ ๕	ข้าวเย็นเหล็ก คุณวคที่ ๘ ข้าวเย็นหนึ่ง คุณวคที่ ๘
ข้าวเมล็ดขาว คุณวคที่ ๔ ผนวกที่ ๕ ข้าวเมล็ดขาวมาก คุณวคที่ ๔ ผนวก ที่ ๕	ข้าวแรม คุ หมาดที่ ๑๓ ข้าวแรมฟิน คุณวคที่ ๖ ข้าวเรือ คุณวคที่ ๑
ข้าวเมล็ดลิบ คุณวคที่ ๔	ข้าวไร่ คุณวคที่ ๔, ๑๓ ผนวกที่ ๕
ข้าวเมล็ดสัน คุณวคที่ ๔ ผนวกที่ ๕	ข้าวไร่ที่สูง ผนวกที่ ๕
ข้าวเมล็ดสีดำกว่ามาตรฐาน คุณวค ที่ ๔	ข้าวไรซ์ คุณวคที่ ๔
ข้าวเมล็ดเสีย คุณวคที่ ๔	ข้าวส้มตองซัง คุ หมาดที่ ๔ ผนวกที่ ๕ (ข้าว)ลดคอช่อง คุณวคที่ ๖
ข้าวเมล็ดเหลือง คุณวคที่ ๔	ข้าวละมาน คุณวคที่ ๔
ข้าวเมล็ดอ่อน คุณวคที่ ๔	ข้าวอุกอกหม่น คุณวคที่ ๔, ๑๓
ข้าวไม่ไวต่อช่วงแสง คุณวคที่ ๔, ๑๓ ผนวกที่ ๕	ข้าวเลียง คุณวคที่ ๑๓ ข้าวเลียงเม็ด คุณวคที่ ๖
ข้าวไม่ไวต่อช่วงแสง ผนวกที่ ๕	(ข้าว)ลดคอช่อง, ถนน คุณวคที่ ๑๐
ข้าวยาก คุณวคที่ ๖, ๗	ข้าวไว คุณวคที่ ๔, ๑๓
ข้าวยากน้ำ คุณวคที่ ๖, ๗	ข้าวไวต่อช่วงแสง คุณวคที่ ๔ ผนวก ที่ ๕
ข้าวยากแห้ง คุณวคที่ ๖, ๗	ข้าวไวแสง คุณวคที่ ๔, ๑๓ ผนวก ที่ ๕
ข้าวยำ คุณวคที่ ๖	ข้าวส้ม คุณวคที่ ๖
ข้าวยำ, ถนน คุณวคที่ ๑๐	ข้าวสวาย คุณวคที่ ๖
ข้าวเย็นได้ คุณวคที่ ๘	ข้าวสาก คุณวคที่ ๖, ๑๓
ข้าวเย็นนวล คุณวคที่ ๘	ข้าวสารเมือง คุณวคที่ ๔, ๑๓
ข้าวเย็นปักยี่ได้ คุณวคที่ ๘	
ข้าวเย็นวอก คุณวคที่ ๘	

ข้าวสารเหลี่ยม คุณวัดที่ ๘	ข้าวหมาก คุณวัดที่ ๖
ข้าวสาร คุณวัดที่ ๔, ๕, ๕ ผนวกกิ๊ฟ ๕	ข้าวหมาก, ถนน คุณวัดที่ ๑๐
ข้าวสารก่าง คุณวัดที่ ๘	ข้าวหลาม คุณวัดที่ ๖, ๔, ๕, ๑๑
ข้าวสารเจ้า คุณวัดที่ ๕	ผนวกกิ๊ฟ ๕
ข้าวสารคอตอเล็ก คุณวัดที่ ๘	ข้าวหลาม, ถนน คุณวัดที่ ๑๐
ข้าวสารคอตอไหอยู่ คุณวัดที่ ๘	ข้าวหลามตัด คุณวัดที่ ๖
ข้าวสารคอตอญูกาพ คุณวัดที่ ๘	ข้าวหอม คุณวัดที่ ๕, ๑๓
ข้าวสาร, ถนน คุณวัดที่ ๑๐	ข้าวหอมกุหลาบแดง คุณวัดที่ ๔, ๑๓
ข้าวสารน้อย คุณวัดที่ ๘	ข้าวหอมแดง คุณวัดที่ ๔, ๑๓
ข้าวสารสูเกพ คุณวัดที่ ๘	ข้าวหอมนิล คุณวัดที่ ๔, ๑๓
ข้าวสารหลวง คุณวัดที่ ๘	ข้าวหอมมะลิ คุณวัดที่ ๔, ๑๓
ข้าวสารหัก คุณวัดที่ ๘	ข้าวหอมมะลิ, ถนน คุณวัดที่ ๑๐
ข้าวสารเห็นเชียว คุ้ หมวดที่ ๔ ผนวกกิ๊ฟ ๕	ข้าวหนัก คุณวัดที่ ๕, ๑๓ ผนวกกิ๊ฟ ๕
ข้าวสังข์หยอด คุณวัดที่ ๔, ๑๓	ข้าวหัก คุณวัดที่ ๔
ข้าวสุก คุณวัดที่ ๖	ข้าวหัวโขน คุณวัดที่ ๑๓
ข้าวเส้น คุณวัดที่ ๖	ข้าว้างช้าง คุณวัดที่ ๔
ข้าวเส้าไห้ คุณวัดที่ ๕	ข้าวเหนียว คุณวัดที่ ๔ ผนวกกิ๊ฟ ๕
ข้าวสาก คุณวัดที่ ๕	ข้าวเหนียวขาว คุณวัดที่ ๔, ๑๓ ผนวกกิ๊ฟ ๕
ข้าวเสียแม่ซื้อ คุณวัดที่ ๕	ข้าวเหนียวคำ คุณวัดที่ ๔ ผนวกกิ๊ฟ ๕
ข้าวสาลี คุณวัดที่ ๔	ข้าวเหนียวแดง คุณวัดที่ ๔ ผนวก กิ๊ฟ ๕
ข้าวสาวย, ถนน คุณวัดที่ ๑๐	ข้าวเหนียว, ถนน คุณวัดที่ ๑๐
ข้าวสุก, ถนน คุณวัดที่ ๑๐	ข้าวใหม่ คุณวัดที่ ๔, ๑๓, ๑๕ ผนวก
ข้าวหมาก คุณวัดที่ ๖	

ที่ ๕

- ข้าวเหนียวไก่ย่าง คุณวัดที่ ๑๓
 ข้าวเหนียวถั่วคำ คุณวัดที่ ๑๓
 ข้าวเหนียวน้ำกะทิ คุณวัดที่ ๑๓
 ข้าวเหนียวน้ำกะทิทูเรียน คุณวัดที่ ๑๓
 ข้าวเหนียวปีง คุณวัดที่ ๑๓
 ข้าวเหนียวเปี๊ยะ คุณวัดที่ ๑๓
 ข้าวเหนียวมะม่วง คุณวัดที่ ๑๓
 ข้าวเหนียวมูน คุณวัดที่ ๑๓
 ข้าวเหนียวลิง คุณวัดที่ ๘
 ข้าวเหนียวห่อ คุณวัดที่ ๑๓
 ข้าวเหนียวหนูสัง คุณวัดที่ ๘
 ข้าวเหลือง คุณวัดที่ ๑๓
 ข้าวใหม่ คุณวัดที่ ๘, ๙ ผนวกที่ ๕
 ข้าวใหม้ คุณวัดที่ ๘
 ข้าวอังกุลี คุณวัดที่ ๘
 ข้าวหัวงอก คุณวัดที่ ๖, ๑๓
 ข้าวเหนียวไก่ย่าง คุณวัดที่ ๖
 ข้าวเหนียวแก้ว คุณวัดที่ ๖
 ข้าวเหนียวแอง คุณวัดที่ ๖
 ข้าวเหนียวตัด คุณวัดที่ ๖
 ข้าวเหนียวโคนด คุณวัดที่ ๖
 ข้าวเหนียวถูกตala คุณวัดที่ ๖
 ข้าวเหนียวถั่วคำ คุณวัดที่ ๖

- ข้าวเหนียวน้ำกะทิ คุณวัดที่ ๖
 ข้าวเหนียวน้ำกะทิทูเรียน คุณวัดที่ ๖
 ข้าวเหนียวปีง คุณวัดที่ ๖
 ข้าวเหนียวเปี๊ยะ คุณวัดที่ ๖
 ข้าวเหนียวมะม่วง คุณวัดที่ ๖
 ข้าวเหนียวมูน คุณวัดที่ ๖
 ข้าวเหนียวห่อ คุณวัดที่ ๖
 ข้าวเหนียวหน้าโคนด คุณวัดที่ ๖
 ข้าวเหลือง คุณวัดที่ ๖
 ข้าวหนุกงา คุณวัดที่ ๖, ๑๓
 ข้าวอ่อน คุณวัดที่ ๔, ๑๓ ผนวกที่ ๕
 ข้าวอาบุสัน คุณวัดที่ ๔
 ข้าวอาบุปานกลาง คุณวัดที่ ๔
 ข้าวอาบุข้าว คุณวัดที่ ๔
 ข้าวอินดิกา คุณวัดที่ ๔, ๑๓
 ข้าวอินทรีย์ คุณวัดที่ ๔, ๑๓
 ข้าวโอด คุณวัดที่ ๔
 ข้าวยาง คุณวัดที่ ๔, ๖, ๑๓
 ญูบ คุณวัดที่ ๑๓
 เกี้ยวกันแมลง คุณวัดที่ ๑
 เกี้ยวใบ คุณวัดที่ ๑
 แบนงแรก คุณวัดที่ ๑
 กระด คุณวัดที่ ๑
 กรุ คุณวัดที่ ๑๓

กันชาช คุ่มวงศ์ที่ ๑๙
ก้อนไฟคุดข้าว คุ่มนวกที่ ๑
กอบใน คุ่มวงศ์ที่ ๑
ก่อรวง คุ่มวงศ์ที่ ๑
กันหลาช คุ่มวงศ์ที่ ๑๙
เกียว คุ่มวงศ์ที่ ๑๙
เกียวนาสวน คุ่มวงศ์ที่ ๑๙
เกียวนามเมือง คุ่มวงศ์ที่ ๑๙
โคง คุ่มวงศ์ที่ ๑
โคงใบ คุ่มวงศ์ที่ ๑
กันโซ่ คุ่มนวกที่ ๑๙
จ่าน คุ่มวงศ์ที่ ๑
ジョン คุ่มวงศ์ที่ ๑๙
จมูกข้าว คุ่มวงศ์ที่ ๑
ชงโลง คุ่มวงศ์ที่ ๑๙
ชนิด คุ่มวงศ์ที่ ๑
ช่องเชิงลด คุ่มวงศ์ที่ ๑
ช่องดอก คุ่มวงศ์ที่ ๑
ช่องแยกแขนง คุ่มวงศ์ที่ ๑
ขันแอลิวาร์น คุ่มวงศ์ที่ ๑
ไชงโลง คุ่มนวกที่ ๑๙
ขอก คุ่มวงศ์ที่ ๑
គកូក្រើន គុំមគតិំ គុំមគតិំ
គកូក្រួយ គុំមគតិំ

ตันข้าว คุ่มวงศ์ที่ ๔
ตาขอด คุ่มวงศ์ที่ ๓
ตัวใบ คุ่มวงศ์ที่ ๓
- ตามซอก คุ่มวงศ์ที่ ๓
- ตามจาม คุ่มวงศ์ที่ ๓
ตั่งใบ คุ่มวงศ์ที่ ๓
ถนนข้าวกำ គុំ មនវក់ ៩
ถนนข้าวແក គុំ មនវក់ ៩
ถนนข้าวເងា គុំ មនវក់ ៩
ถนนข้าวចី គុំ មនវក់ ៩
ถนนข้าวແចេ គុំ មនវក់ ៩
ถนนข้าวខុំ គុំ មនវក់ ៩
ถนนข้าวខុំ គុំ មនវក់ ៩
ถนนข้าวដែង គុំ មនវក់ ៩
ถนนข้าวគុំ គុំ មនវក់ ៩
ถนนข้าวខុំ គុំ មនវក់ ៩
ถนนข้าวបុំង គុំ មនវក់ ៩
ถนนข้าวបឹក គុំ មនវក់ ៩
ถนนข้าวໄពុទ គុំ មនវក់ ៩
ถนนข้าวមា គុំ មនវក់ ៩
ถนนข้าวលួគុំ គុំ មនវក់ ៩
ถนนข้าวសាយ គុំ មនវក់ ៩
ถนนข้าวសុក គុំ មនវក់ ៩
ถนนข้าวអាក គុំ មនវក់ ៩
ถนนข้าวអាណាម គុំ មនវក់ ៩

ถนนข้าวหอมมะลิ คุ้มแพกที่ ๑	แป้งข้าวนิสุทธิ์ คุ้มแพกที่ ๑
ถนนข้าวเหนียว คุ้มแพกที่ ๑	แป้งข้าวไม่นิสุทธิ์ คุ้มแพกที่ ๑
ไอ คุ้มแพกที่ ๑๑	แป้งข้าวไม่น้ำ คุ้มแพกที่ ๑
ธัญพืช คุ้มแพกที่ ๑	แป้งข้าวไม่แห้ง คุ้มแพกที่ ๑
ฐาน คุ้มแพกที่ ๑	แป้งข้าวสาลี คุ้มแพกที่ ๑
น้ำข้าว คุ้มแพกที่ ๑	แป้งข้าวมาก คุ้มแพกที่ ๑
น้ำข้าว คุ้มแพกที่ ๑	แป้งจี คุ้มแพกที่ ๑
น้ำข้าวข้าว คุ้มแพกที่ ๑	แป้งญวย คุ้มแพกที่ ๑
น้ำนมข้าว คุ้มแพกที่ ๑	แป้งนม คุ้มแพกที่ ๑
เนื้อเยื่อหุ้มยอดแรกเกิด คุ้มแพกที่ ๑	แป้งหนี้ คุ้มแพกที่ ๑
เนื้อเยื่อหุ้มรากรแรกเกิด คุ้มแพกที่ ๑	ผล คุ้มแพกที่ ๑
ใบ คุ้มแพกที่ ๑	ผลธัญพืช คุ้มแพกที่ ๑
ใบชง คุ้มแพกที่ ๑	ผังงองอุด คุ้มแพกที่ ๑
ใบเลียง คุ้มแพกที่ ๑	ผสมเกสร, การ คุ้มแพกที่ ๑
- ปลาย คุ้มแพกที่ ๑	พันธุ์ (ทางพฤกษศาสตร์) คุ้มแพกที่ ๑
ปลายข้าวชีวัน คุ้มแพกที่ ๔	พันธุ์ปูอก คุ้มแพกที่ ๑
ปลายใบ คุ้มแพกที่ ๑	นาย คุ้มแพกที่ ๑๒
ปล้อง คุ้มแพกที่ ๑	เม็ดค คุ้มแพกที่ ๑
เปลือกดอกเล็ก คุ้มแพกที่ ๑	เม็ดข้าว คุ้มแพกที่ ๑
เปลือกดอกใหญ่ คุ้มแพกที่ ๑	ไม้ตีข้าว คุ้มแพกที่ ๑๑
เปลือกหุ้มเมล็ด คุ้มแพกที่ ๑	ไม้ตีหัว คุ้มแพกที่ ๑๑
แป้งขนมโกก คุ้มแพกที่ ๑	ไม้นวดข้าว คุ้มแพกที่ ๑๑
แป้งข้าว คุ้มแพกที่ ๑	ไม้ส้อมข้าว คุ้มแพกที่ ๑๑
แป้งข้าวเจ้า คุ้มแพกที่ ๑	- ยอด คุ้มแพกที่ ๑

ขอดเกสรเพคเมีย คุณวคที่ ๓
ขอดแรกเกิด คุณวคที่ ๓
เยื่อถั่นน้ำฝน คุณวคที่ ๓
เยื่อรองรับไข่ คุณวคที่ ๓
เยื่อร้า คุณวคที่ ๑, ๓
เยื่อหุ้มเมล็ดข้าว คุณวคที่ ๓
เยื่ออาลิโวน คุณวคที่ ๑
ร่างข้าว คุณวคที่ ๓
รังไข่ คุณวคที่ ๓
ระแจง คุณวคที่ ๓
ระแทะ คุณวคที่ ๑๑
ระยะออกดอก คุณวคที่ ๓
ระยางก์แข็ง คุณวคที่ ๓
ระหัด คุณวคที่ ๑๑
รำข้าว คุณวคที่ ๑
ราก คุณวคที่ ๓
รากฟอย คุณวคที่ ๓
รากทุติยภูมิ คุณวคที่ ๓
รากแรกเกิด คุณวคที่ ๓
รากเสริม คุณวคที่ ๓
รากเสริมกำจุน คุณวคที่ ๓
ร่างข้าว คุณวคที่ ๓
เรณุ คุณวคที่ ๓
เรียน คุณวคที่ ๓

-รูปไข่ คุณวคที่ ๓
ลำแพน คุณวคที่ ๑๑
เลื่อน คุณวคที่ ๑๑
ล่อนอันเรณุ คุณวคที่ ๓
ลำต้นแรกเกิด คุณวคที่ ๓
ลิ้นใบ คุณวคที่ ๓
วี คุณวคที่ ๑๑
สะกุล คุณวคที่ ๓
ส่วนของเมล็ดข้าว คุณวคที่ ๕
สาโท คุณวคที่ ๑
สีดกา คุณวคที่ ๑๑
เส้นใบ คุณวคที่ ๓
หน้าละман คุณวคที่ ๕
หวด คุณวคที่ ๑๒
หัวตะโพงก คุณวคที่ ๑๑
หางคอ ก คุณวคที่ ๓
ญี่ใบ คุณวคที่ ๓
เหล้าข้าว คุณวคที่ ๗
ไนนิงข้าว คุณวคที่ ๑๒
ขอวุล คุณวคที่ ๓
อะมิໄลีපีคติน คุณวคที่ ๔
อะมิໄลส คุณวคที่ ๔
อับเรณุ คุณวคที่ ๓
เออนโคสเปริร์ม คุณวคที่ ๓

ເລັ່ນບຣິໂອ ອຸ່ນວັດທີ ๓	endosperm ອຸ່ນວັດທີ ๒
ດ ອຸ່ນວັດທີ ๑	entire ອຸ່ນວັດທີ ๒
ຊັງຫຼຸ່ງ ອຸ່ນວັດທີ ๑๑	fibrous root ອຸ່ນວັດທີ ๒
ແບ່ບຂ້າວ ອຸ່ນວັດທີ ๑๒	filament ອຸ່ນວັດທີ ๒
adventitious root ອຸ່ນວັດທີ ๒	flag leaf ອຸ່ນວັດທີ ๒
aleurone layer ອຸ່ນວັດທີ ๒	floret ອຸ່ນວັດທີ ๒
anther ອຸ່ນວັດທີ ๒	fruit ອຸ່ນວັດທີ ๒
anther sac ອຸ່ນວັດທີ ๒	genus ອຸ່ນວັດທີ ๒
anthesis ອຸ່ນວັດທີ ๒	glume ອຸ່ນວັດທີ ๒
apical; terminal ອຸ່ນວັດທີ ๒	<i>indica</i> ອຸ່ນວັດທີ ៥
apical bud ອຸ່ນວັດທີ ๒	inflorescence ອຸ່ນວັດທີ ๒
awn ອຸ່ນວັດທີ ๒	internode ອຸ່ນວັດທີ ๒
auricle ອຸ່ນວັດທີ ๒	integument ອຸ່ນວັດທີ ๒
axil ອຸ່ນວັດທີ ๒	<i>javanica</i> ອຸ່ນວັດທີ ៥
axillary ອຸ່ນວັດທີ ๒	<i>japonica</i> ອຸ່ນວັດທີ ៥
base ອຸ່ນວັດທີ ๒	leaf ອຸ່ນວັດທີ ๒
caryopsis ອຸ່ນວັດທີ ๒	leaf apex ອຸ່ນວັດທີ ๒
caulicle ອຸ່ນວັດທີ ๒	leaf base ອຸ່ນວັດທີ ๒
coleoptile ອຸ່ນວັດທີ ๒	leaf margin ອຸ່ນວັດທີ ๒
coleorhiza ອຸ່ນວັດທີ ๒	leaf sheath ອຸ່ນວັດທີ ๒
collar ອຸ່ນວັດທີ ๒	leaf stalk ອຸ່ນວັດທີ ๒
cotyledon ອຸ່ນວັດທີ ๒	lemma ອຸ່ນວັດທີ ๒
cultivar ອຸ່ນວັດທີ ๒	ligule ອຸ່ນວັດທີ ๒
embryo ອຸ່ນວັດທີ ๒	lodicule ອຸ່ນວັດທີ ๒

mat root	คุหນวคที่ ๒	pollen	คุหນวคที่ ๒
<i>Oryza glaberrima</i>	คุหນวคที่ ๕	pollen tube	คุหນวคที่ ๒
<i>Oryza granulata</i>	คุหນวคที่ ๕	pollination	คุหນวคที่ ๒
<i>Oryza latifolia</i>	คุหນวคที่ ๕	primary branch	คุหນวคที่ ๒
<i>Oryza meyeriana</i> var. <i>granulata</i>	คุหນวคที่ ๕	rachilla	คุหນวคที่ ๒
หนวดที่ ๕		rachis	คุหນวคที่ ๒
<i>Oryza nivara</i>	คุหນวคที่ ๕	radical	คุหນวคที่ ๒
<i>Oryza officinalis</i>	คุหນวคที่ ๕	radicle	คุหນวคที่ ๒
<i>Oryza perennis</i>	คุหນวคที่ ๕	root	คุหນวคที่ ๒
<i>Oryza ridleyi</i>	คุหນวคที่ ๕	rudimentary glume	คุหນวคที่ ๒
<i>Oryza rufipogon</i>	คุหນวคที่ ๕	secondary branch	คุหນวคที่ ๒
<i>Oryza sativa</i>	คุหນวคที่ ๕	secondary root	คุหນวคที่ ๒
ovary	คุหນวคที่ ๒	seed	คุหນวคที่ ๒
ovate	คุหນวคที่ ๒	seed coat	คุหນวคที่ ๒
ovule	คุหນวคที่ ๒	species	คุหນวคที่ ๒
palea	คุหນวคที่ ๒	spike	คุหນวคที่ ๒
panicle	คุหນวคที่ ๒	spikelet	คุหນวคที่ ๒
panicle axis	คุหນวคที่ ๒	stamen	คุหນวคที่ ๒
panicle base	คุหນวคที่ ๒	stigma	คุหນวคที่ ๒
pedicel	คุหນวคที่ ๒	stipule	คุหນวคที่ ๒
peduncle	คุหນวคที่ ๒	style	คุหນวคที่ ๒
petiole	คุหນวคที่ ๒	terminal bud	คุหນวคที่ ๒
pistil	คุหນวคที่ ๒	variety	คุหນวคที่ ๒
plumule	คุหນวคที่ ๒	vein	คุหນวคที่ ๒

ความหลากหลายของเชื้อพันธุ์ข้าวไทย